

[4th July 1967]

SRI A. R. SUBBIAH MUDALIAR : மத்திய சர்க்காரால் மேற்கொண்டு 26 நிலயங்கள் நம் ராஜ்யத்தில் ஸ்தாபிக்க உத்தரவு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா? நம் மாகாணத்தில் அந்த 26 நிலயங்கள் எந்தெந்த இடங்களில் திறக்கப்படும்?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இருபத்தி ஆறு இல்லை. இன்னும் அதிகம் இன்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட்டுகளும், இன்டஸ்ட்ரியல் காலனிகளும் வேண்டுமென்று மத்திய சர்க்காரிடம் கேட்டிருக்கிறோம். அவற்றைப் பற்றி ஒன்றும் முடிவு செய்யப்படவில்லை.

SRI A. P. C. VEERABAHU : இவைகளில் எப்பொழுது வேலை ஆரம்பிக்கும்?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : கட்டிடங்கள் முடிந்து கொண்டிருக்கின்றன. எப்பொழுது வேலை ஆரம்பிக்கப்படும் என்று இப்பொழுது சொல்வதற்கில்லை.

SRI S. B. ADITYAN : இந்த இன்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட்டில் தொழில் ஆரம்பிக்கிறவர்களுக்கு அரசாங்கம் டண் உதவி செய்கிறதா? அதாவது, இயந்திரம் போன்றவைகள் வாங்கவும், வேறு முதலீடு செய்வதற்கும். அப்படியானால் அத்தொகை எவ்வளவு?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : “ஸ்மால் ஸ்கேல் இன்டஸ்ட்ரிஸ்” ஆரம்பிப்பதற்கு “ஹப் பர்ச்சேஸ்” மூலம் வாங்க சிறு தொழில்களுக்கு வசதி இருக்கிறது.

SRI M. S. SELVARAJAN : இலங்கையிலிருந்து தாயகத்திற்குத் திரும்பி இருப்பவர்களின் வசதிக்காக திருச்செந்தூரில் சிறிய அளவில் ஒரு இன்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட் ஆரம்பிப்பதற்கு ஸ்டெஷனாக அனுமதி தருவதாக சமீபத்தில் அங்கு விஜயம் செய்த மத்திய அரசாங்க மந்திரி ஸ்ரீ மானுபாய் ஷா அவர்கள் சொன்னது அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்கு வந்திருக்கிறதா?

MR. SPEAKER : அதைப்பற்றி தனி கேள்வி கேட்கலாம்.

SRI A. R. SUBBIAH MUDALIAR : இனிமேல் ஸ்தாபிக்கும் இன்டஸ்ட்ரியல் காலனிகளை ஒரேயிடத்தில் வைக்காமல், அதாவது centralise பண்ணாமல், அதிக ஆர்டிஸரன்ஸ் இருக்கும் இடங்களிலும், பஞ்சப் பிரதேசங்களிலும் பரவலாக வைக்க சர்க்கார் கவனிக்குமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : நான் இக்கேள்விக்கு பதில் சொல்லும்போது இவைகளை வைக்க சில காரியங்களை சுட்டிக்காட்டினேன். அதை ஒட்டித்தான் வைக்க முடியும்.

SRI R. KRISHNASAMI NAIDU : இந்த இன்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட்டில் தொழில் ஆரம்பிப்பவர்களுக்கு, அவர்களுக்கு வேண்டிய மூலதனத்தில் 75 சதவிகிதம் சர்க்கார் உதவி அளிப்பதாகச் சொல்வது சரியா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : அதைப் பற்றி தனி கேள்வி கேட்டால் சொல்லுகிறேன்.

SRI M. JAGANNATHAN : தென் ஆற்காடு ஜில்லா பல்வேறு துறையில் மிகவும் பிற்போக்காக இருப்பதினால் அங்கு இம்மாதிரி இன்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட்டுகள் திறப்பதற்கு சர்க்கார் முன்வருமா?

MR. SPEAKER : இதற்கும் முதற் கேள்விக்கும் சம்பந்தமேயில்லை.

SRI A. R. SUBBIAH MUDALIAR : சங்கரன்கோவிலில் அம்பர் சர்க்கா உற்பத்தி நிலையம் ஸ்தாபிக்க இருந்ததா? நிலம் கிடைக்காததால் அதை திருநெல்வேலிக்கு மாற்றப்பட்டதா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இதைப் பற்றி தனி கேள்வி போட்டால் விவரங்கள் கொடுக்கிறேன்.

MR. SPEAKER : Questions are over.

4th July 1957]

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—GENERAL DISCUSSION OF THE BUDGET FOR THE YEAR 1957–58—cont.

MR. SPEAKER : இன்றைய தினம் பேசுவதற்கு 25, 30 அங்கத்தினர்கள் இருக்கிறார்கள். எல்லோருக்கும் பேச சந்தர்ப்பம் கொடுத்தால் 2 மணிக்குள் முடியாது. உங்கள் அபிப்பிராயம் என்ன? மூன்று மணி வரை உட்காரலாமா? எனக்கு அதில் ஆட்சேபணை ஒன்றும் இல்லை. இரண்டு மணிக்குள் விவாதம் முடிய வேண்டுமென்றால் அங்கத்தினர்கள் சுருக்கமாக பேச வேண்டும். சபையின் விருப்பம் எப்படியோ அப்படியே நடக்கட்டும். 85, 90 அங்கத்தினர்கள் வரை பேசியாகி விட்டது. மேலும், அங்கத்தினர்களுக்கு கட்மோஷன்ஸ் வரும்போது பேச சந்தர்ப்பம் இருக்கிறது. ஆகவே எல்லோரும் பேச வேண்டுமென்று வற்புறுத்தாமல் சபாநாயகர் யார் யாரை கூப்பிடுகிறாரோ அவர்கள் பேசி முடிக்கலாம் என்பதுதான் என் விருப்பம்.

SRI R. VINAYAKAM : I rise on a point of information, Sir. Has the possibility of holding a night session been considered?

SRI N. K. PALANISAMI : Yes, Sir, that will be good for everybody.

MR. SPEAKER : I am in the hands of the House. Personally, I feel enough discussion has taken place and there will be chances for hon. Members to speak when Demands and Cut Motions are considered. We shall wait till 2 o'clock and then take a decision in the matter. If many Members had not spoken and if there is still discontent on their minds in this score, I have no objection to any other arrangement. But the general impression seems to be that a night session should be avoided. If necessary, we can sit till 3 o'clock and finish the discussion. Anyway, we may decide as we proceed. For the present, we shall proceed on the basis that we shall rise at 2 o'clock.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : Sir, instead of sitting continuously till 3 o'clock, will it not be better if we adjourn at 1 o'clock for lunch and then meet again at 3 p.m.?

MR. SPEAKER : The idea to sit till 3 o'clock is to enable six more hon. Members to speak. That being so, what is the point in adjourning at 1 o'clock and then meeting at 3 p.m.? That will have the same effect as meeting without a break. So, let us continue our discussion. As the discussion proceeds, we shall see whether we will have to sit till 3 o'clock.

SRI D. S. ATHIMOOLAM : இனியும் எல்லோருக்கும் பேச பத்து பத்து நிமிடங்கள் கிடைக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

MR. SPEAKER : எல்லோருக்கும் பத்து பத்து நிமிடங்கள்தான்.

SRI K. VASUDEVAN : சபாநாயகர் அவர்களே, இப்போது நம் முன் விவாதத்தில் இருக்கும் பட்ஜெட்டைப் பார்த்தால் நமது நிதி அமைச்சர் அவர்களுடைய திறமையையும், அறிவையும் விளம்பரப்படுத்திக் கொள்ளும் முறையில் இந்த பட்ஜெட்டை தயார் செய்திருக்கிறார்கள் என்று நினைக்க வேண்டி யிருக்கிறது. எனென்றால் இப்போது பட்ஜெட்டில் எல்லா வகையான மக்களின் முன்னேற்றத்திற்குள்ள வழிகளையும், அதற்கான அமைப்பு

[Sri K. Vasudevan]

[4th July 1957]

களையும் இந்த பட்ஜெட்டில் பார்க்கிறோம். முதல் முதலாக இப்போது இந்த பட்ஜெட்டைப் பற்றாக்குறை பட்ஜெட் என்று கனம் அங்கத்தினர்களில், பலர் குறை கூறினார்கள். ஆனால் இந்த பட்ஜெட் தயாரிக்கும் முறை இரண்டு விதமாக இருக்கிறது. அதை நாம் ஆராய்ச்சி செய்து பார்க்க வேண்டும். முதல் முறை என்னவென்றால் நம்முடைய வருவாயை கணக்கிடுவது அந்த வருவாய்க்கு தக்கபடி செலவுகளை கணக்கிடுவது ஒரு முறை என்று நம்புகிறேன். அடுத்த முறை என்னவென்றால் நம் முன் எல்லா செலவுகளையும் கணக்கிடுத்துப் பார்த்து அதன்படி வருவாயை பெருக்குவது இன்னொரு முறையாக இருக்கிறது. அப்படி டார்ச் குங்கால் நம் நாட்டில் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிற இந்த பட்ஜெட்டானது முதல் வகுப்பை சேர்ந்த பட்ஜெட்டாகும். ஆனால் நம் நாட்டிலுள்ள பொருளாதார அபிவிருத்தி, அதாவது நம் நாட்டின் வருமானத்தை உத்தேசித்து மக்களின் தேவையை ஓரளவுக்கு கணக்கிடுத்து, மக்களின் தேவைக்குத் தக்கபடி எல்லா பொருள் உதவியையும் செய்து கொடுப்பதற்காக அதற்கு வேண்டிய வருவாயை பெருக்க வேண்டும் என்பதை நாம் இந்த பட்ஜெட்டில் காண்கிறோம். ஆகவே நம் நாடு சென்ற 200 வருஷ காலமாக அடிமை நாடாக இருந்த பிறகு இந்த சுதந்திரம் பெற்று இருக்கிறோம். நம்முடைய தேவைகள் இன்று அதிகமாக இருக்கிறது. இந்த தேவைகளை எல்லாம் பூர்த்தி செய்ய வேண்டுமென்றால் நம்முடைய வருவாயை பெருக்க வேண்டியிருக்கிறது. இதனால் நாம் இப்போது பற்றாக்குறை பட்ஜெட்டை பார்க்கிறோம். இந்த பட்ஜெட்டில் ஒரு நல்ல அமைப்பு இருப்பதை நாம் யாரும் மறுக்க முடியாது என்று தெரியப்படுத்திக் கொள்ள விரும்புகிறேன். பற்றாக்குறை பட்ஜெட்டாக இருந்தால்தான் இதில் ஏற்படக்கூடிய செலவினங்களையும், ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற தொகை நன்றாக செலவு செய்யப்படுகிறதா என்று கவனிப்பதற்கு ஒரு வாய்ப்பு ஏற்படுகிறது. நமது மந்திரி அவர்கள் நன்றாக ஆலோசனை செய்துதான், செலவினங்களை மட்டுப்படுத்திதான் இந்த பட்ஜெட்டை கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இதில் அங்கத்தினர்கள் யாவரும் கவனம் செலுத்துவார்கள் என்று நம்புகிறேன். முக்கியமாக இப்போது மக்களுக்கு குடியிருக்க வீடுகள் வேண்டும். நல்ல முறையில் வேலைகள் கொடுக்கப்பட வேண்டும். உணவுப் பொருள்களை அதிகமாக்க வேண்டுமானால் விவசாயிகளுக்கு நல்ல வசதிகள் கொடுக்க வேண்டும். ஆகையினால் இத்தனை வசதிகளும் இந்த பட்ஜெட்டில் காணப்படுவது ஒரு அறிகுறி என்றே நான் நினைக்கிறேன். முக்கியமாக இப்போது நாட்டில் கோவாப்போடியுள் சொஸைட்டி மூலம் வீடுகள் கட்டி கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. இதன் மூலம் நல்ல வசதிகள் செய்து கொடுக்கப்படுகிறது. ஆனால் இப்போது இந்த கோவாப்போடியுள் ஸெஸைட்டி பட்டணங்களில் அமைக்கப் பட்டு சில தனிப்பட்ட நபர்கள் அதில் புகுந்து கொண்டு தங்களுக்கு வேண்டிய சில காரியங்களை சாதித்து கொள்ளுகிறார்களே தவிர, அங்குள்ள ஏழை மக்களுக்கு இடம் கிடைக்காமல் இருப்பதை இந்த கவர்மென்ட் பார் முன்னிலையில் தெரிவித்து கொள்கிறேன். ஆகையினால் இப்போது இந்த கோவாப்போடியுள் ஸெஸைட்டி மூலம் எல்லா மக்களுக்கும் வசதி கிடைக்க செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதற்கு இந்த சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்யும் என்று நம்புகிறேன். இவை உடனடியாக அவர்களுக்குப் பண்படக்கூடிய முறையில் உத்தரவிட வேண்டுமென்ற கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதுமாதிரியாக கோவாப்போடியுள் ஸெஸைட்டி மூலமாக நியாயமான விலையில் எல்லா சாமான்களும் கிடைப்பதற்கும், கண்ட்ரோல் சாமான்களான சிமிண்ட், இரும்பு போன்றவைகளுக்கு பிளாக் மார்க்கட் இல்லாமல் நியாயமான முறையில் விற்பனை செய்வதற்கு அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். முக்கியமாக நமது நாட்டில் பண்டைக் காலத்தில் ஏற்பட்டிருந்த கோவில்களெல்லாம் அறிவையும் ஞானத்தையும் பெருக்கி கொண்டிருந்தன. ஆனால் இப்போது கலைகளையும் விஞ்ஞானத்தையும் பெருக்கக்கூடிய வகையில் கூடுதலாக யூனிவர்சிட்டி நமக்கு அவசியம். இம்மாதிரியுள்ள யூனிவர்சிட்டிகள் பணரில் போன்ற ஒன்றிரண்டு இடங்களில் தான் இருக்கிறது. இதை போல் தமிழ் நாட்டிலும், பல இடங்களிலும் ஏற்படுத்துவதற்கு இந்த சர்க்கார் வாய்ப்பு அளிக்க வேண்டும். இன்று முக்கியமாக நாம் பார்ப்பது என்ன வென்றால் பள்ளிகளில் மாணவர்

4th July 1957] [Sri K. Vasudevan]

களுக்கு நல்ல வசதிகள் இல்லாமல் இருக்கிறது. இதை நாம் ஆராய வேண்டும். இதனால் கூடுதல் ஷிப்ட் ஸிஸ்டம் மூலமாக இன்னும் ஜாஸ்தி மாணவர்களுக்கு வசதி யளிக்கும் நோக்கத்துடன் இதை அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டிய முயற்சி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். முக்கியமாக பள்ளி உபாத்தியாயர்களுக்கு சரியான விதத்தில் சம்பளத்தை உயர்த்தி கொடுக்க நமது சர்க்கார் முயற்சிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இப்போது முனிசிபாலிட்டியில் இருந்து சட்டபூர்வமாக எலிமெண்டரி ஸ்கூல்கள் ஏற்படுத்த வேண்டிய பொறுப்பு முனிசிபல் அதிகாரிகளுடையது. முனிசிபல் அதிகாரிகள் இவ்விதம் உடனடியாக ஸ்கூல்கள் அமைப்பதாக தெரியவில்லை. ஆதலால் தனிப்பட்ட நபர்கள் எலிமெண்டரி ஸ்கூல்கள் ஏற்படுத்த முன் வருவார்கள். அப்படியிருந்தால் இலவசமாக கல்வி கற்பதற்கு வழியில்லாமல் போய் விடும். கூடுமான வரையில் முனிசிபல் நிர்வாகத்திலேயே எலிமெண்டரி ஸ்கூல்கள் அமைப்பதற்கு உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இப்போது நம்முடைய Hindu Religious Endowment Board-ஆரால் சரியானபடி நிர்வாகம் நடத்தப்படாத தர்ம ஸ்தாபனங்களை யெல்லாம் கவர்ன்மெண்டின் கீழ் கொண்டு வருவதற்கு சட்டம் இருப்பது போல், தனிப்பட்ட நபர்களால் சரியானபடி நடத்தப்படாத காலேஜ்களை எடுத்து கவர்ன்மெண்டின் கீழ் கொண்டு வருவதற்கு ஒரு சட்டம் கொண்டுவர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்த படியாக முனிசிபல் அமைப்பானது ரொம்ப காலத்தின் முன் உள்ள. அதாவது 1920-ம் ஆண்டிலுள்ள சட்டத்தின் கீழ் தான் இன்னும் செயல்பட்டு வருகிறது என்பதை சட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். இந்த சட்டத்தை மாற்ற வேண்டுமென்று முனிசிபல் சேர்மன் Chamber-ம் அபிப்பிராயப்ப்டிருப்பதாக தெரிகிறது. ஆகவே இதை உடனடியாக மாற்றுவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக திருச்சிராயன்ளி ஜில்லாவில் இரண்டு கால்வாய்கள் வெட்டுவதற்கு இந்த பட்ஜெட்டில் திட்டமிட்டிருப்பதை உங்கள் கவனத்திற்கு கொண்டு வர விரும்புகிறேன். இந்த திட்டத்தின் கீழ் மைசூரிலிருந்து தண்ணீர் கொண்டுவருவதற்கு மைசூருக்கும் தமிழ் நாட்டிற்கும் ஏற்பட்டிருக்கும் ஒரு உடன்படிக்கையின்படி அங்குள்ள உபரி தண்ணீரை உடனடியாக கொண்டு வர வேண்டுமென்றும், இப்போது போடப்பட்டிருக்கும் திட்டத்திலிருந்து ஒரு சில மாறுதல்கள் செய்ய வேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(The Hon. Speaker sounded the gong and the hon. Member resumed his seat.)

* SRI A. V. P. ASATHAMBI : கனம் உலைவர் அவர்களே, சென்னை மாநில நிதி அமைச்சரும் சர்க்கார் கட்சித் தலைவருமான கனம் ஸ்ரீ ஸி. சுப்பிரமணியம் அவர்களை முதலில் பாராட்ட விரும்புகிறேன். தமிழை ஆட்சி மொழி ஆக்குவதில் ஆரம்ப வேலையாக “ ஸ்ரீ ” என்ற வட மொழிப் பதத்திற்குப் பதிலாக “ திரு ” என்ற வார்த்தையை பயன்படுத்தும்படி நான் கேட்டபொழுது, அது அவசியம் இல்லை என்று மறுத்த கனம் மந்திரி அவர்கள் அவருடைய பட்ஜெட் பேச்சிலே “ ஸ்ரீ ” என்ற வார்த்தைக்கு பதிலாக “ திரு ” என்ற வார்த்தையைப் பயன்படுத்த முன் வந்தமை கண்டு மகிழ்கின்றேன். அவரை மனதாரப் பாராட்டுகின்றேன். இந்த நிலை நீடிக்கவேண்டுமென்றேன். நீடிக்கும் என்று நம்புகிறேன். பொதுவாக ஒன்றை முதலிலே ஆட்சேபித்து, பின்னர் அதனை நன்று என்று உணர்ந்து ஏற்க முன்வந்திருக்கின்ற செயலானது நாங்கள் கொண்டுள்ள கொள்கையை இன்று இல்லாவிட்டாலும், நாளை கட்டாயம் கனம் மந்திரி அவர்களும் அவருடைய கட்சித் தோழர்களும் ஏற்றுக் கொள்வார்கள் என்ற புதிய நம்பிக்கையை எங்களுக்கு உண்டாக்கி இருக்கிறது.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : “ திரு ” என்ற பதம் இரண்டு வருஷங்களுக்கு முன்பாகவே நாங்கள் உபயோகப்படுத்திய பதம்தான். புதிதாக நீங்கள் சொல்லி உபயோகிக்கவில்லை.

9-50
a.m.

[4th July 1957]

SRI A. V. P. ASAITHAMBI : 1939-ம் வருஷத்தில் நீதிக் கட்சியை சேர்ந்த நாங்கள் இந்த கிளர்ச்சி ஆரம்பித்த காரணத்தினாலே, அதுவும் இருக்கலாம் என்று நினைக்கிறேன். எப்படியிருந்தபோதிலும் பொதுவாக எங்களுடைய விமர்சனம் எல்லாம் நியாய அடிப்படையிலே இருக்குமே தவிர, துவேஷ அடிப்படையிலே இருக்காது என்பதை கனம் மந்திரி அவர்கள் நிச்சயமாக பார்க்கலாம். ஆனால் நியாயம் என்றால் என்ன என்பதே புரியாமல் எங்களுடைய தூய உள்ளங்களைத் தெரிந்துகொள்ளவே முடியாது.

கனம் மந்திரி அவர்களின் பட்ஜெட்டை அந்த முறையிலே பரிசீலனை செய்து பார்த்தால், அது சரித்திரத்திலே மகாராஷ்டிரர் காலத்திலே, சிவாஜி ஆட்சி காலத்திற்குப் பின்னாலே ஆட்சி நடத்திய பீஷ்வாக்கள் காலத்திய பட்ஜெட் போல இருக்கிறது என்பதை நான் குறிப்பிட ஆசைப் படுகிறேன். மகாராஷ்டிரர் காலத்திலே இரண்டாவது மந்திரியாகவும் நிதி மந்திரியாகவும் இருந்தவர்களுக்கு பீஷ்வாக்கள் என்று மாறு பெயர்கள் கொடுக்கப்பட்டன. அதேமாதிரி கனம் சுப்பிரமணியம் அவர்கள் இரண்டாவது மந்திரியாக இருக்கிறார். அதுமாத்திரமல்ல. நிதி மந்திரியாகவும் இருக்கிறார். அதனால்தான் அவருடைய பட்ஜெட் பீஷ்வாக்கள் காலத்திய பட்ஜெட் என்று சொல்லுகிறேன். பீஷ்வாக்கள் காலத்தில் விதிக்கப்பட்ட வரிக்கும், இன்று விதிக்கப்பட்ட வரிக்கும் வித்தியாசம் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. ஒரு பீஷ்வாக்கள் ஆட்சி நடத்திய காலத்தில் “சவுக்” என்ற வரி 4-ல் ஒரு பங்கு தரப்படவேண்டுமென்றும், சர்த்தேஷ்முக் என்ற வரி 10-ல் ஒரு பங்கு தரப்படவேண்டுமென்றும் சொன்னார்கள். வரி விதித்து மக்களை கொடுமை படுத்தினார்களே தவிர, வரி வசூலித்த பகுதியிலும் வரி கொடுத்த மக்களுக்கும் அந்தக் காலத்தில் பீஷ்வாக்கள் நன்மை எதுவும் செய்யவில்லை. அதே போல் தான் இந்தக் காலத்திலே வரிகள் போட்டு வசூலிக்கப்படுகிறதே தவிர, சுயராஜ்யம் வந்து 10 ஆண்டுகள் ஆகியும்கூட மக்களுடைய வாழ்க்கைத்தரம் இதுவரைக்கும் உயர்ந்ததாகத் தெரியவில்லை. ஒரு பட்ஜெட்டினுடைய உபரித் தொகையை வைத்தோ அல்லது துண்டு விழுகின்ற தொகையை வைத்தோ அதன் தராதரத்தை நிர்ணயிப்பதாக நீங்கள் நினைப்பது தவறு. அந்த மாதிரி நிர்ணயிக்கவும் கூடாது. ஒரு நாட்டிற்கு என்னென்ன தேவை, தேவைக்கேற்ற திட்டங்கள் பட்ஜெட்டில் உள்ளனவா, அந்தத் திட்டங்களுக்குகேற்ப தொகைகள் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளனவா என்பதைப் பொறுத்துத்தான் ஒரு பட்ஜெட்டின் தராதரத்தை வரையறுக்கவேண்டுமே தவிர, உபரித் தொகையை வைத்தும், துண்டு விழுகின்ற தொகையை வைத்தும் நாங்கள் எப்பொழுதும் ஒரு முடிவுக்கு வருவது கிடையாது. அந்த முறையிலே பார்த்தால், நாட்டிற்கேற்ற திட்டங்கள் இதிலே இப்பொழுது இருப்பதாகச் சொல்லுவதற்கில்லை. இது வருஷாந்திர பட்ஜெட் என்பதை பட்ஜெட் தயாரித்த மந்திரி அவர்கள் மறந்துவிட்டாரா என்றுகூட நான் கருதுகிறேன். ஐந்தாண்டு காலத்திலே என்னென்ன வருகிறது, 10 ஆண்டு காலத்திலே என்னென்ன வருகிறது என்பதுதான் இந்த பட்ஜெட் உரையிலே கண்டிருக்கிறதே தவிர, உடனடியாக இந்த வருஷத்திலே மக்களுக்கு கிடைக்கக்கூடியது என்னவென்று பார்க்கும்பொழுது, சர்க்காருடைய வரிதான் வருமே தவிர வேறு ஒன்றுமே வராது என்ற நிலையில்தான் இந்த பட்ஜெட் இருக்கின்றது.

பெரிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களும் தொழில் ஸ்தாபன திட்டங்களும் வருகின்றன என்று சொல்லுகிறார்களே தவிர உடனடியாக பலன் தரக் கூடிய சிறிய திட்டங்கள் எதுவுமில்லை. உதாரணமாகச் சொல்லவேண்டுமென்று சொன்னால், காஷ்மீரிலிருந்து கனியாகுமரி வரையில், பம்பாயிலிருந்து மங்களூர் வரையில் ரோடுகள் போடுவதற்கெல்லாம் சர்க்காரிடம் திட்டங்கள் இருக்கிறதே தவிர, சிறு கிராமங்களை இணைக்கின்ற எந்த மாதிரியான திட்டங்களும் இல்லை. பொதுவாக, பொருளாதாரம் நன்றாக உள்ள நாடுகளிலே ஒரு சதுர மைலுக்கு ஒரு மைல் நீளம் உள்ள ரோடுகள் இருக்கவேண்டுமென்று கூறுவார்கள். அந்த முறையில் பார்த்தால், இந்தியாவில் 10 லட்சம் மைல்கள் நீளமுள்ள ரோடுகள் தேவை. ஆனால் ஒரு லட்சம் மைல்கள் நீளமுள்ள ரோடுகள் கூட இல்லாத நிலைமை

4th July 1957] [Sri A. V. P. Asaithambi]

இருக்கிறது. அதேமாதிரி பெரிய அணைக்கட்டு திட்டங்கள் வரப்போகின்றன, அவை வந்தால் நாடு செழிப்பு அடைந்துவிடும், உற்பத்தி பெருகிவிடும் என்றெல்லாம் சொல்லுகிறார்களே தவிர, சிறு நீர்ப்பாசன திட்டங்களைப் பற்றி மந்திரி அவர்கள் திட்டத்திலே சரிவர ஒன்றும் சொல்லப்படவில்லை. அதன் காரணமாகத்தான் நேரிலே பார்த்து சிலர் கலெக்டர் அவர்களை அணுகிப் போய்ச் சொல்லி அவைகளை அமைத்துக்கொள்ளவேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. இம்மாதிரி சிறிய நீர்ப்பாசன திட்டங்கள் அமைக்கப்படவேண்டுமே தவிர, பெரிய அணைக்கட்டு திட்டங்களினால் உடனடியாக மக்களுக்கு நிச்சயம் பலன் கிடைக்கவே கிடைக்காது. பெரிய திட்டங்களைப் பற்றிய எங்களுடைய குற்றச்சாட்டுகளுக்கெல்லாம், வடக்கே ஒரு மாதிரியாக நடைபெறுகின்றது தெற்கே ஒரு மாதிரியாக நடைபெறுகின்றது என்று சொன்னபோது, மாநில முதல் அமைச்சர் திரு காமராஜ் அவர்கள் வடக்கே பெரிய ஜீவநதிகள் இருக்கின்றன, ஆனால் தெற்கே என்னுடைய விருதுநகர் தொகுதியிலே கௌசிக் மகாநதி என்ற வரகை நதிதான் இருக்கிறது, என்ன கட்ட முடியும் என்று கேட்கிறார். வடக்கே போல இங்கே ஜீவநதிகள் இல்லை என்பதை தெரிந்துகொண்டும் இந்த சர்க்கார் செய்யவேண்டிய முதல் கடமை சிறிய நீர்ப்பாசன திட்டங்களை ஜில்லா வாரியாக தாலுகா வாரியாக அமுலாக்க வேண்டியதுதான். எங்கே ஏரிகள் செப்பனிடப்படவேண்டும், புதிய ஏரிகள் கட்டப்படவேண்டும், குளங்கள் வெட்டப்படவேண்டும் என்பதை சரிவர சர்வே செய்து அந்த வேலைகளை உடனடியாகச் செய்யவேண்டும். அப்படிச் செய்யாமல் விட்டுவைத்திருப்பது எவ்வளவு பெரிய நஷ்டம் என்பதை சர்க்கார் யோசித்ததாகத் தெரியவில்லை.

ஏன் இதைச் சொல்லுகிறேன் என்று கேட்டால், அரியலூர் ரயில் விபத்து நடந்தது எல்லோருக்கும் தெரியும். அதில் நூற்றுக்கணக்கான மக்கள் இறந்தார்கள். அரியலூர் ரயில் விபத்திற்கு காரணம் இந்த சர்க்கார்தான் என்று நாங்கள் குற்றம் சாட்டிய பொழுது, கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் “எப்படி நாங்கள் குற்றவாளிகள் ஆக முடியும், எங்களுக்கு ஜோஸ்யமா தெரியும்” என்று கேட்டார்கள். நாங்கள் பொறுப்பற்ற முறையில் குற்றம் சாட்டுவதாக யாரும் கருதவேண்டாம். அரியலூர் பாலம் சேதம் அடைந்ததற்கு பெரிய மழை அல்ல காரணம். பெரிய மழையின் காரணமாக ஏரி உடைப்பெடுத்துக்கொண்டதால்தான், உடனடியாக பாலம் சேதமடைந்தது. அந்த ஏரி உடைந்ததற்குக் காரணம் யார் என்று பார்த்தால் இந்த சர்க்கார் ஏரிகளை சரிவர செப்பனிடாத காரணத்தான் என்று குற்றம் சாட்ட விரும்புகிறேன். அதேபோன்று ராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் பூயனும், மழையும் அடித்த பொழுது பெரிய ஏரிகள் உடைப்பு எடுத்துக்கொண்டதற்குக் காரணம் அவைகள் செப்பனிடப்படாததுதான். மங்கம்மாள் காலத்தில் வெட்டப்பட்ட ஏரிகளும் குளங்களும் அப்படியே இருக்கின்றன. இந்த சர்க்கார் அவைகளை கண் காணிப்பதே இல்லை. இவர்கள் பெரிய அணைக்கட்டு திட்டங்களில் தங்கள் கண்ணோட்டத்தை செலுத்துகிறார்களே தவிர, சிறிய நீர்ப்பாசன திட்டங்களைப் பற்றி கவலைப்படுவது கிடையாது. அந்தக்காலத்து சோழ மன்னர்களை சரித்திர ஆசிரியர்கள் Back of the people என்று குறிப்பிட்டார்கள். காங்கிரஸ் ஆட்சியினரை எதிர்கால சரித்திர ஆசிரியர்கள் exploiters of the people மக்களைச் சுரண்டுகிறவர்கள் என்று குறிப்பிடும் நிலைமை இருக்கிறது என்பதை வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். வடக்கே இருக்கிற நிதி மந்திரி ஒரு வரி, தெற்கே இருக்கிற நிதி மந்திரி ஒரு வரி என்று வரிகள் போடப்படுகின்ற காரணத்தினாலே, இவைகளைச் சேர்த்து சரிவர திட்டங்கள் போடமுடியவில்லை. ஐந்தாண்டுத் திட்டம் வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. ஆனால் ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களிலே டெல்லியில் செய்யப்படுவதற்கு இங்கே வரியும், இங்கே செய்ய படுவதற்கு டெல்லியில் வரியும் விதிக்கின்ற நிலைமை நீடிக்கக்கூடாது, ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் மக்களுக்கு என்ன பலன் கிடைக்கிறது, எவ்வொரு ராஜ்யத்தில் என்னென்ன திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்படவேண்டும், ஸ்தாபனங்கள் நிறுவப்படவேண்டும், அவைகளுக்கு என்ன செலவு ஆகும் என்றெல்லாம் பிரித்து எடுத்து கணக்குப் பார்த்து Bettermnt tax கடன் அளிப்பு என்ற முறைகளிலே வரி வசூல் செய்து திட்டங்களை நிறை

[Sri A. V. P. Asaithambi] [4th July 1957]

வேற்றினால், மக்கள் இவ்வளவு வரிகள் கொடுக்கவேண்டியிருக்காது, நிர்வாகச் சிக்கல்களும் இருக்காது. எனவே இந்த நாட்டிற்கு நல்லது வரவேண்டுமென்று சொன்னால், இன்றைக்கு இருக்கின்ற அரசியல் அமைப்பையே மாற்றி, இங்கு கிடைக்கின்ற ரெவின்யூ வடக்கே போகாமல் தடுத்து இங்கேயே வைத்து சிறிய நீர்ப்பாசன திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதன் மூலம் மக்களின் உண்டியான தேவைகளை பூர்த்தி செய்யவேண்டுமென்று சர்க்காரை வற்புறுத்திக்கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

10
a.m.

SRI V. VEDAYYAN : தலைவர் அவர்களே, நம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இந்த ஆண்டு வரவு செலவுத் திட்டத்தை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் பேசலாமென்று நினைக்கிறேன். இந்த வரவு செலவுக் கணக்கைப்பற்றி நேற்று பேசிய ஒரு நண்பர், இது மிகவும் தந்திரமாக தயாரிக்கப்பட்டிருப்பதாகச் சொன்னார். ஆனால் சென்ற முறை தேர்தலுக்கு முன்பு அவர்கள் சமர்ப்பித்த இடைக்கால பட்ஜெட்டிலும், இப்போது சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கும் இந்த பட்ஜெட்டிலும் எந்தவிதமான ஒரு புது வரியும் இல்லாமல் அதே ரீதியில், அதே கொள்கையைப் பின்பற்றி, எந்த வரியும் இல்லாமல் இந்த பட்ஜெட் தயாரித்திருப்பதைப் பார்த்தால், அவர்களுடைய திறமை மாத் திரமல்ல, அவர்களுடைய நேர்மையும் நன்றாக விளங்குகிறது. இங்கிருக்கக்கூடிய எதிர் கட்சிக்காரர்கள், எதிர்க்க வேண்டும் என்ற காரணத்திற்காக ஏதோ சொல்லுகிறார்கள். ஸர் லி. பி. ராமஸ்ஸவாமி அய்யர் அவர்கள் அன்றைய பிரசங்கத்திலே, எதிர் கட்சிக்காரர்கள் சர்க்கார் எப்படி நல்ல திட்டம் போட்டாலும் அதை எதிர்த்துப் பேசுவார்களே தவிர அவர்கள் எவ்வளவு நல்லவர்களாக இருந்தாலும் அதை ஆதரித்துப் பேசமாட்டார்கள் என்று சொன்னார்கள். அவர்களுக்கு ஆதரிக்கவேண்டும் என்ற எண்ணம் இருக்கும், ஆனால் ஆதரித்து சபையில் பேசுவதற்கு கூச்சப்படுவார்கள், அஞ்சுவார்கள். இப்போது பார்க்கும்போது அது உண்மை என்றுதான் தெரிகிறது. அவர்கள் தன்னுடைய 50 ஆண்டு அனுபவத்திலிருந்து சொன்னார்கள். அப்போது பைக்காரா திட்டத்தைக் கொண்டுவந்தபோது அது ஒரு பைத்தியக்காரத் திட்டம் என்று சொன்னார்கள். மேட்டூர் திட்டத்தைக் கொண்டுவந்தபோது அது மட்டமான திட்டம் என்று சொன்னார்கள். தஞ்சை ஜில்லாவில் தங்களுடைய 15 ஏக்கர் நிலத்தை சாகுபடி செய்வதற்கு கொண்டுவந்த ஒரு திட்டம் என்றும், அதற்கு அரசாங்கப் பணத்தை செலவழித்து வீணாகி வருகிறது என்றும் சொன்னார்கள். ஆனால் அந்த திட்டங்களின் பயன் நாம் இப்போது அனுபவிக்கின்றோம். இதை அவர்கள் நினைத்துப் பார்த்தும் இருப்பார்கள். எதிர் கட்சிக்காரர்கள் இப்படி எதிர்த்துப் பேசுவதைப்பற்றி யாரும் கலக்கம் அடையவேண்டியதில்லை. நண்பர் கருணாநிதி அவர்கள் பேசியபோது

“வேலொடு நின்றான் இடுஎன்றதுபோலும்
கோலொடு நின்றான் இரவு”

என்ற திருக்குறளை தப்பான முறையில் அர்த்தம் செய்து தப்பான பொருள் கொண்டிருக்கிறார். “இரவு” என்பதற்கு “வரி” என்று கொண்டு பேசினார். “இரவு” என்பதற்கு “யாசித்தல்” என்றுதான் பொருள்.

SRI K. ANBAZHAGAN : திருக்குறளிலே அந்த இடத்திலே “இரவு” என்ற சொல்லுக்கு உள்ள பொருள் “யாசித்தல்” என்பதல்ல. கெஞ்சி வரி கேட்பது என்பதாகும்.

MR. SPEAKER : நேற்று அவர்கள் பேசியபோது அந்த அர்த்தத்தில் பேசியதுபோல, இவர்கள் இந்த அர்த்தத்தில் பேசுகிறார்கள். இதில் தவறு ஒன்றுமில்லை.

SRI V. VEDAYYAN : “இரவு” என்ற வார்த்தைக்கு “யாசித்தல்” என்ற அர்த்தம்தானே தவிர வேறு அர்த்தம் கிடையாது, என்று நண்பர் அவர்களுக்குச் சொல்ல விரும்புகிறேன். சங்கம் வகுலிப்பதற்கு அரசாங்கத்திற்கு உரிமை இருக்கிறது என்பதை இம்மாதிரிப் பொருள் செய்யும் நண்பரைப் பார்க்கும்படி வேண்டுகிறேன். ஆகவே, அரசாங்கம் நடத்து

4th July 1957]

[Sri V. Vedayyan]

வதற்கு நாம் பொருள் வசூலிப்பதற்கும் அவர்கள் அந்தக் காலத்தில் வசூலித்ததற்கும் வித்தியாசமில்லை என்று சற்று முன்பு பேசிய ஆசைத் தம்பி அவர்கள் சொன்னார்கள். “சௌக்”, “சர்தேசுமுகி” என்பவை களெல்லாம் அந்தக் காலத்தில் வசூலிக்கப்பட்டதற்கும், இந்தக் காலத்தில் வசூலிக்கப்படும் வரிக்குக்கும் எவ்வளவோ வித்தியாசம். அந்தக் காலத் தில் அரசர்கள் வசூலித்ததெல்லாம் அவர்கள் நன்றாக வசதியாக இருக்க, உல்லாச வாழ்க்கை பெற, மற்ற அரசர்களோடு சண்டை போட வாங்கப்பட்ட பணம். இப்போது நாம் வசூலிக்கும் ஒவ்வொரு ரூபாயும் தம்பிடி வரையில் ஏழை மக்களின் முன்னேற்ற திட்டத்திற்காக உபயோகப் படுகிறது.

அடுத்தபடியாக மது விலக்கைப்பற்றி நண்பர் அன்பழகன் அவர்கள் பேசினார்கள். அவர்கள் சொல்லியபோது அந்தச் சட்டத்தை மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். இந்தச் சட்டத்தில் சட்ட நிபுணர்கள் எங்கே சந்து பொந்துகள் இருக்கின்றன என்று பார்க்கிறார்கள். ஆகவே ஜாக்கிரதையாக இதற்குக் கொஞ்சம்கூட இடமில்லாமல் பார்க்கவேண்டும். அப்போதுதான் மது விலக்குத் திட்டமானது வெற்றிகரமாக இருக்கும். சட்டத்தில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் தண்டனை மிகக் குறைவு. அதைக் கொண்டு தப்பித்துக்கொள்கிறார்கள் குற்றவாளிகள். ஆகவே இதற்கான தண்டனையை அதிகரித்தால் குற்றங்கள் குறையும். இந்தச் சட்டத்தை இன்னும் நல்ல முறையில் திருத்தி அதை உபயோகிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆனால் அவர் சொன்னதைப்போல் சமூக அநீதி என்று சொல்லிவிட்டால் போதாது. எந்தத் திருவள்ளுவரை காரணம் காட்டினாலுமே அதே திருவள்ளுவர்

கனித்தானைக் காரணம் காட்டுதல் கீழ் நீர்க்

குளித்தானைத் தீத்துரீஇ அற்று.

என்று சொல்லுகிறார்கள். அதாவது கள் குடிப்பவனை அது நல்லதல்ல என்று சொன்னால் அவன் மனத்துக்குக் காரணம் செல்லாது.

(அங்கத்தினர் சிறிது நேரம் பேசாமல் இருந்தார்.)

MR. SPEAKER : என்ன சமாச்சாரம்.

SRI K. VINAYAKAM : Vocal constipation Sir.

MR. SPEAKER : This is a new disease that you are saying.

(சிரிப்பு)

SRI V. VEDAYYAN : திருக்குறளைப் பற்றி பேசியபோது நண்பர் கருணா நிதி அவர்கள் “மலிவுப் பதிப்புகள் கிடைக்கும் இந்த நாளிலே, திருக்குறளைப் பார்க்கவேண்டும்” என்று சொன்னார்கள். நிதி அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். சரியான பொருளோடு கூடிய திருக் குறளை அச்சிட்டு, இலவசப் பிரதிகள் கொடுங்கள் என்று.

இப்போது நம் வரவு செலவுத் திட்டத்தில் கால நிலை நன்றாக இருந்ததாகவும் நெல் விளைச்சல் நன்றாக இருந்ததாகவும், ஆனால் விலை வாசிகள் உயர்வு அதிகமாகியுள்ளது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஏன் என்று கேட்டால் அதற்கு ஒரு காரணம் நாம் திட்டங்கள் போட்டு உணவுப் பொருள்கள் முதலியவற்றை உற்பத்தி செய்துகொண்டிருக்கும் இந்த நேரத்திலே அந்த ஜனத்தொகை அபிவிருத்தியை கட்டுப்படுத்தி விடவில்லை. அந்த ஜனத்தொகை ஒரு நிலையை அடைந்துவிட்டால் அப் போது அந்த ஜனத் தொகையைக் கட்டுப்படுத்துவது ஒன்றைத் தவிர வேறு ஒரு வேலையும் செய்ய முடியாது. இதற்கென ஒரு திட்டம் போட்டு, அதாவது குடும்பக் கட்டுப்பாடு திட்டத்திற்காக இந்த ஆண்டு 4 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது போதாது. நாம் இப்போது defence அதாவது பாதுகாப்பிற்காக எவ்வளவு செலவு செய்கிறோமோ அதில் பாதிப் பணத்தை ஒதுக்கி, ஒவ்வொரு தாலுகாவிற்கும் ஒரு நடமாடும்

[Sri V. Vedayyan]

[4th July 1957]

பெர்த் கண்ட்ரோல் கிளினிக் இருக்கவேண்டும். அப்படியிருந்தால்தான் நிலைமையை சமாளிக்க முடியும். இப்போது ஒவ்வொருவரும் ஊருக்கு ஒரு பள்ளி, ஜில்லாவுக்கொரு காலேஜ் என்று கேட்பது போக, இன்னும் ஐம்பது ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர் ஒவ்வொரு வீட்டுக்கும் ஒரு பள்ளி வேண்டும் என்று கேட்கும் நிலை வந்துவிடும். இந்த நிலையை மாற்ற வேண்டுமானால் அதற்கு பணம் ஒதுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எங்கள் தொகுதியைப்பற்றி ஒரு சில வார்த்தை. தலவாடியில் ஏராளமான நிலங்கள் இருக்கிறது. அங்கு ஒரு அணைக்கட்டுக் கட்டி நீர்ப்பாசனங்கள் ஏற்படுத்தி 500 அல்லது 600 ஏக்கர் விளைக இருக்கும் நிலங்களைப் பாசனத்திற்கு கொண்டு வரலாம். அந்த நிலங்கள் இப்போது வீலை மதிக்கும் நிலங்கள் என்று கொடுக்கப்படவில்லை. அந்த நிலங்களை ஏழை ஹரிஜனங்களுக்கு அடமானம் செய்தால் ரொம்ப நன்றாக இருக்கும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வேதாரண்யம் ரேஞ்சில் மனம்கொண்டாறு திட்டம் இருக்கிறது. அந்தத் திட்டத்திற்கு ஒன்றரை லட்ச ரூபாய் செலவாகும். அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றி முன்வியாற்றிலிருந்து தண்ணீர் கொடுப்பதற்கு மராமத்து இலாகாவின் மறுக்கிறார்கள். ஆகவே, சர்க்கார் இதைக் கவனித்து, முன்வியாற்றிலிருந்து தண்ணீர் கொண்டு வருவதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

10-11
a.m.

SRI S. P. M. PERIAKARUPPAN AMBALAM : சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் பட்ஜெட்டை நான் மிகவும் பாராட்டுகின்றேன். அதில் பல நல்ல அம்சங்கள் அடங்கியிருக்கின்றன. முக்கியமாக, விவசாய அபிவிருத்திக்கும், ஏழை மாணவர்கள் பள்ளியில் சேர்ந்து வாசிப்பதற்கு பகல் உணவு அளிப்பதற்கும் தொழிற்சாலைகளைத் திறப்பதற்கும் வேண்டிய வசதிகள் காணப்படுகின்றன. அவைகளைப் பார்க்கும்போது, நாம் சர்க்காரை மிகவும் பாராட்டக் கூடியவர்களாகத்தான் இருக்கின்றோம். மேலூர் தாலுகாவிலுள்ள சமுதாய நலப் பிரதேசங்களைப் பார்த்தால் சர்க்கார் செய்துள்ள பல நல்ல காரியங்கள் நன்கு விளங்கும். ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் ரோடுகள், பள்ளிக்கூட வசதிகள் போன்ற நல்ல காரியங்களைச் செய்திருக்கின்றார்கள்.

அடுத்தபடியாக, நமது சர்க்கார் 8-வது வகுப்பு வரை ஏழை மாணவர்களுக்கு பள்ளிக்கூட சம்பளச் சலுகை அளித்திருக்கின்றார்கள். ஏழை மாணவர்களின் பெற்றோர்கள் இதற்கென ஏற்பட்ட அத்தாட்சிகளைப்பெற்றுத்தான் அந்தச் சலுகையைப் பெற முடிகிறது. அந்த அத்தாட்சிப் பத்திரங்களை வாங்குவதற்கு ஏழை மக்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். சலப்பாக அந்தச் சலுகையை அவர்கள் பெறுவதற்கு வசதி செய்து கொடுக்குமாறு கனம் கல்வி அமைச்சர் அவர்களை நான் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

மதுரை, மேலூர் தாலுகாக்கள் ரொம்பப் பிற்பட்ட சமூகத்தினர் வசிக்கும் தாலுக்காக்கள். அங்கு சுமார் 35 வருஷங்களுக்கு முன்பாகவே மதுரை-மேலூர் வழியாக காரைக்குடி செல்வதற்கு ஒரு ரயில் பாதை ஏற்படுத்துவதற்காக இடம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது சம்பந்தமாக எந்த வேலையும் நடைபெறவில்லை. இவ்வருஷம் மத்திய சர்க்கார் பட்ஜெட்டில் அத்திட்டம் சேர்க்கப்பட்டிருக்கும் என்று அப்பகுதி மக்கள் எதிர்பார்த்திருந்தார்கள். ஆனால், பெரும் எமாற்றம் அடைந்தார்கள். அந்தப் பகுதியிலுள்ள ஏழை விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்யும் பொருள்களை மற்ற இடங்களுக்கு அனுப்புவதற்கும், இந்த ரயில்பாதை உதவியாக இருக்கும். மேலும், இப்பொழுதும் இப்பகுதியிலுள்ள பிள்ளைகள் 18 மைல்களுக்கு அப்பாலுள்ள மதுரைக்கோ அல்லது 32 மைல்களுக்கு அப்பாலுள்ள காரைக்குடிக்கோ சென்று படித்து வரவேண்டியிருப்பதால் மிகவும் கஷ்டத்

4th July 1957] [Sri S. P. M. Periakaruppan Ambalam]

திறகுள்ளாகிறார்கள். அந்த மாணவர்கள் கல்லூரியில் சேர்ந்து படிப்பதற்கு ரயில்வே வசதி செய்து கொடுத்தால் மிகவும் நலமாக இருக்குமென்று நான் சர்க்காருக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மேலூர் தாலுகா வெகுவாக பாதிக்கப்பட்ட தாலுகா என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். அந்தத் தாலுகாவிலே பல கண்மாய்கள் மராமத்து இன்றி, கரை இல்லாமல் இருப்பதால், அவைகளைத் தக்க முறையில் செப்பனிட, கலிங்குகளும், கரைகளும் கட்டிக்கொடுக்க வேண்டுமென்று சம்பந்தப்பட்ட மராமத்து அமைச்சர் அவர்களை நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

முக்கியமாக அந்தத் தாலுகாவை அடுத்து பெரிய அருவி ஒன்று இருக்கிறது. அந்த அருவியை அதிகமான பணச் செலவு இல்லாமலே கட்டிக் கொடுத்தால் சில ஆயிரக் கணக்கான நஞ்சை நிலங்கள் விவசாய உற்பத்திக்கு லாயக்காக இருக்கும். அடுத்த ஒரு பிரிக்காவிலே பாலூர் ஏரி இருக்கிறது. உப்பாறு என்று ஒரு ஆறு இருக்கிறது. அவைகளை அதிகம் செலவு இல்லாமல், சுருக்கமான செலவில், பாசனத்திற்கு உபயோகமான முறையில் பயன்படுத்த வகை செய்து கொடுத்தால், அந்தப் பகுதி மக்களுக்கு, குறிப்பாக விவசாய மக்களுக்கு விவசாயம் செய்ய மிகவும் உதவியாகும்.

மேலூர் தாலுகாவில் பல நூற்றுக்கணக்கான ஏக்கர்கள் நல்ல விவசாயம் செய்வதற்கு லாயக்குள்ளவைகளாக இருக்கின்றன. ஒரு இடத்தில் ஆயிரம் ஏக்கர் வரை ஒரே சம தளமாக இருக்கிறது. அங்கு எந்த வேலையும் செய்யப்படவில்லை. அங்கு ஒரு நல்ல கிணறு வெட்டி எழை, ஹரிஜன விவசாய மக்களுக்கு கூட்டுறவு முறையில் பண்ணை ஏற்படுத்தி அங்கு விவசாயம் செய்ய உதவி புரிந்தால் மிகவும் நலமாக இருக்கும் என்று நான் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். ஆகையால், இம்மாதிரி நல்ல காரியங்களைச் செய்வதற்கு சர்க்கார் முயற்சி செய்கின்றார்கள், இன்னும் செய்வதற்கு முயற்சி எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக் கொள்கின்றேன். வணக்கம்.

SRI P. VEDAMANICKAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்துள்ள வரவு செலவுத் திட்டத்தை ஆதரித்து நான் அதை வரவேற்கின்றேன். சில நாட்களுக்கு முன்னால், மக்கள் மத்திய சர்க்காரின் வரிப் பளுவிலால் மிகவும் மனக் கஷ்டத்தோடு இருந்தார்கள். அந்த சமயத்தில், மாகாண சர்க்கார் என்ன வரி விதிக்குமோ என்று அதிகமாக பயந்து கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால், நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் மாகாணத்தின் நிலைமையைப் பரிசீலனை செய்து, நடுத்தர மக்களுக்கும் எழை பாமர மக்களுக்கும் வரி விதிக்காமல் பட்ஜெட்டை சமர்ப்பித்துள்ளார். ஆகையால், நான் அதை மிகவும் வரவேற்கின்றேன், ஆதரிக்கின்றேன்.

10-16
a.m.

நம் நாடு விவசாய நாடு. ஏறக்குறைய ஜனத்தொகையில் 60 சதவிகிதத்துக்கு மேற்பட்ட மக்கள் விவசாயத்தினால் பிழைக்கிறார்கள். விவசாயம் அபிவிருத்தி அடையவேண்டுமென்றால், சிறிய நீர்ப்பாசனங்களை செவ்வையாகச் செய்திருக்கவேண்டும். குறிப்பாக, என்னுடைய தொகுதியிலே வெல்லிந்டன் ரிசர்வாயர் என்ற நீர்ப்பாசனம் இருக்கிறது. ஏறக்குறைய 40 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால், லட்சக்கணக்கான ரூபாய் செலவிலே, அது கட்டப்பட்டது. ஆனால், அந்த நீர்ப்பாசனம் சரிவர கவனிக்கப்படாததால், தண்ணீர் அதிகமாகத் தேங்க முடிவது இல்லை. வருஷத்திலே விவசாயம் கெட்டு விடுகிறது. இருபது ஆயிரம் ஏக்கருக்கு மேல் அங்கு பாய்கிறது. இன்னும் அந்த ஏரியை ஆழப்படுத்தி, எரிக்கு வரும் வாய்க் காலே ஆழப்படுத்தினால், ஐந்தாயிரம் ஏக்கருக்கு தண்ணீர் பாய வசதியாக இருக்கும்.

[Sri P. Vedamanickam]

[4th July 1957]

அதோடு விவசாயிகளை ஊக்குவிக்க வேண்டும். விவசாயத்தில் ஈடுபடும் ஏழைகளுக்கு நல்ல வாரம் கொடுக்க வேண்டும். சிதம்பரம், தஞ்சாவூர் பக்கத்தில் நல்ல கூலி நிர்ணயம் இருக்கிறது. அதுபோல், எல்லாப் பக்கங்களிலும் இந்த விவசாயச் சட்டம் அமுலுக்குக் கொண்டுவரப்பட வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஏழை மக்கள் பயிரிடும் தரிசு புரம்போக்கு நிலங்களுக்கு சர்க்கார் அதிகமான வரி விதிக்கிறது. உண்மையிலேயே இந்நிலங்களுக்கு இவ்வளவு வரி விதிக்கக்கூடாது. குறிப்பாக, எங்கள் தாலுகாவிலே 12 ஆயிரம் ஏக்கர் தரிசு நிலங்கள் இருக்கின்றன. அந்த நிலங்களைச் சீக்கிரம் ஹரிஜனங்களுக்கு அடமானம் செய்ய சர்க்கார் கவனம் செலுத்த வேண்டும்.

சமுதாய நலத்திட்டம் நாட்டிலே நல்ல முறையில் நடக்கிறது, என்று அமைச்சரவர்கள் திட்டத்திலே இருக்கிறது. ஏழு ஆண்டுகளாகியும் விருத்தாசலம் தாலுகாவானது இன்னும் சமுதாய நலத்திட்டத்திலோ, தேசிய வளர்ச்சித் திட்டத்திலோ இவைகளின் கீழ் கொண்டுவரப்படவில்லை. அதற்குக் காரணம் தெரியவில்லை. ஆனாலும், சர்க்கார் அக்டோபர் மாதத்திலாவது எங்கள் தாலுகாவில் சமூக நலத் திட்டம் கொண்டு வந்து அங்கிருக்கும் மக்களுடைய ஒத்துழைப்பைப்பெற வேண்டும்.

பென்னடம், திட்டகுடி, நல்லூர் பக்கத்திலே மின்சாரம் இல்லை. ஆகையால், சர்க்கார் மின்சாரத்தை வழங்கவேண்டும். நகரில்தான் இருக்கிறது. மற்ற கிராமங்களில் அதாவது திட்டகுடி, பென்னடம், நல்லூர் இப்பகுதியில் மின்சாரம் இல்லை. ஆகையால், சர்க்கார் அங்கு மக்களுக்கு மின்சாரத்தை, குறிப்பாக என் தெருதிக்கு, விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதோடு, என்னுடைய தொகுதியில், நான்கு டிஸ்பென்ஸரிகள் இருக்கின்றன. அவைகள் இப்பொழுது, ஜில்லா போர்டால் நிர்வகிக்கப்பட்டு வருகின்றன. நோயாளிகள் போனால், அங்குள்ள டாக்டர்கள் மருந்துகள் இல்லை என்று அறிவிக்கிறார்கள். ஆகவே, அந்த ஆஸ்பத்திரிகளை, சர்க்காரே எடுத்து, சர்க்கார் ஆஸ்பத்திரிகளாக மாற்றி அமைக்கக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

ஹரிஜனங்களுக்கு மனைகள் கொடுப்பதற்காக ரூ. 1.96 லட்சம் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். ஹரிஜனங்களுக்கு மனை வாங்கிக்கொடுக்கும் விஷயம் தென்னாற்காடு ஜில்லாவைப் பொறுத்தவரை, ஆமை வேகத்தில்தான் இருக்கிறது. குறிப்பாக, விருத்தாசலம் தாலுகாவில் 10 கிராமங்களில் ஹரிஜனங்கள் கட்டவேண்டிய பகுதியை கட்டியுங்கூட, ஏறக்குறைய 6 அல்லது 7 ஆண்டுகளாக மனைகள் கொடுக்கப்படவில்லை. காரணம் என்ன வென்றால், நிலச்சொந்தக்காரர்கள் ஆட்சேபிப்பதுதான். சர்க்காருக்கு இடம் தேவைப்பட்டால், ரயில் பாதை போடவோ மற்ற காரியங்களுக்கோ எப்படி மனைச் சொந்தக்காரர்களுக்கு நோட்டீசு கொடுத்து காலி செய்கிறார்களோ, அப்படி ஹரிஜனங்களுக்கு மனைத்தேவை விஷயத்திலும் ஆட்சேபணைகளைத் தீர்த்து அவர்களுடைய தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யுமாறு சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஹரிஜனங்கள் பல காலமாக மனையில்லாமல் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள்.

ஹரிஜனங்கள் காலனி கட்டும் விஷயத்தில், சமுதாய நலத்திட்டம் அல்லது தேசிய அபிவிருத்தித் திட்டம் இல்லாத இடங்களில் ஜனியர் எஞ்ஜினியர் இல்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. குறிப்பாக, விருத்தாசலம் தாலுகாவில் கோமங்கலம் முதலிய கிராமங்களில் ஜனங்கள் தங்கள் பகுதிகளையே கொடுத்த பிறகும் வீடு கட்டிக் கொடுக்க எஞ்ஜினியர் இல்லையென்றும், திட்டம் அந்த இடங்களுக்கு வந்த பிறகு பார்க்கலாம் என்றும் சொல்லுகிறார்கள். உடனடியாக திட்டம் இல்லாதவிடங்களிலும் வீடு கட்டிக்கொடுக்க ஜனியர் எஞ்ஜினியர் கிடைக்குமாறு செய்யக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

4th July 1957]

* SRI K. VINAYAKAM : Mr. Speaker, Sir, in the past, I had opportunity of at least five times to offer my remarks on the Budget presented in this House by the Finance Minister. But never before was I so confident as I am to-day about the Budget, while offering my remarks thereon. Nobody need be ashamed of presenting a deficit Budget. If the Budget consists of good proposals for the benefit of the people, even the small deficit which we encounter can be made up by the grants or loans that we may get from the Central Government.

10.23
a.m.

Sir, one redeeming feature in our Budget is that there is less of taxation because the Central Government have taken the lead in the matter. The State Government were kind enough not to think of fresh taxation except making a little adjustment as far as sales tax is concerned. We have been clamouring for a reduction in sales tax levied on foodgrains. To a certain extent, it has been reduced. But I would have been more gratified, if the Government had abolished the entire tax on foodgrains.

Regarding perishables like vegetables, I would like to bring to the notice of the Government that they have exempted almost all of them from sales tax except 'yam', i.e., what we call கருவேல கழிஞ்சு in Tamil. Why this pitiable vegetable should be subjected to the levy of sales tax, Government would do well to consider. I think a representation has been made in this behalf by the merchants.

This Budget contains very many good proposals like the starting of a milk colony in Madras on the lines of the Aarey Milk Colony in Bombay. The Corporation of Madras has paved the way by purchasing the requisite extent of lands on the outskirts of the Madras City. But the scheme has not yet been put into operation. Whenever I approach the Corporation authorities, they say that for want of grants from the State Government, nothing is done. Now that this is mentioned in the Budget, I hope, when the Corporation comes up to the Government for funds they will help the Corporation. The Corporation has some other proposals also. I hope that when these are sent up to the Government, they will show some consideration.

Sir, there is a popular scheme known as Dr. Talat's scheme for the disposal of sewage in Madras. If this scheme is put through, it will help to bring in a lot of revenue not only to the Government but also to the Corporation. The scheme is now half way through. If the Corporation approaches the Government for help for this scheme also, they should provide the necessary funds.

The greatest of the grievances of the Corporation is in the matter of maintenance of roads. A large share of the revenue under the Motor Vehicles Act and the Sale of Motor Spirit Act is taken away by the Government. The pertinent contention of the Corporation is that the roads in the entire City are maintained by

[Sri K. Vinayakam]

[4th July 1957]

the Corporation itself but that the revenue derived under the Motor Vehicles Taxation Act is expropriated by the Government. I would request the Finance Minister to excuse me for using a strong term. We plead, if not on bended knees, that the entire proceeds from this source should be given back to the Corporation to enable it to maintain the roads properly.

Sir, there are schemes like the industrial estates schemes being floated at Guindy. If I could trust my memory, it was originally contemplated that the schemes should be started at Kodambakkam, where there are good facilities available for the purpose. There is open land. Water-supply is plenty. The Hon. the Minister for Industry also gave an assurance it would be started at Kodambakkam. What made the Government change over to Guindy? (The Hon. Sri C. S. Subramaniam: Another industry is developing there.) Apart from the film industry—Kodambakkam is often called the Hollywood of Madras—the unexploited areas should be exploited to the advantage of the people.

Regarding the housing scheme launched by the Government as well as by the Corporation and the City Improvement Trust, not much progress has been made as far as the Government schemes are concerned. The City Improvement Trust has made much headway in the matter of solving the problem of housing. But it is tampering with places like Tiruvalluvarpuram, Kodambakkam, which is not good. The Hon. the Minister for Revenue has visited this place and I have got his speech made during the Budget session last year in my possession. He gave an assurance that this land would be given free to the residents of the area. It is now one year past. The Government, however, have done the right thing in assigning the land in favour of a co-operative society. But the City Improvement Trust is trying to influence the Government meanwhile to revoke their orders. I would request the Government to take a sympathetic view of the residents of Tiruvalluvarpuram. There is a co-operative society willing to take over the work of house construction of the particular type that is required. It should be encouraged instead of allowing the City Improvement Trust and the Corporation to monopolise all this.

Under the Slum Improvement scheme, acquisition of land has been cold stored and the concerned Bill has not seen the light of day. The Finance Minister has been pleased to allot 20 lakhs of rupees for the clearance of slums. I would appeal to the Government to do one thing. I am not for the perpetuation of the slums and that the slum people should be de housed on the pretext that the slum would be improved and later on, when houses are constructed, they should be given away to well-to-do people. This is what is going on in Cox cheri and this kind of thing should not take place. Sir, there is a place called Lake Bund in Mambalam. The Hon. the Chief Minister was kind enough to pay a visit to this place. The entire place is a veritable

4th July 1957]

[Sri K. Vinayakam]

hell on earth. People there are poverty-stricken. There are no roads laid. There are not even lanes. People are living the life of animals. I would request the Government to clear these slums. There is a small belt called the "green belt area" which is supposed to bring good breeze to the residents of the area, those living in bungalows. This anomaly existing in the City of Madras should go and the green belt area should be utilised for construction of houses by the slum-dwellers.

I have seen in the budget some good features like the provision of a good amount for the improvement of the Madras Medical College, the Stanley Medical College and the Madurai Medical College. But step-motherly treatment is shown to the College of Indian Medicine. The Hon. Minister was kind enough to lay the foundation stone for a surgical block in this college. But I do not know whether it will be there for one more year or the surgical block is going to be constructed.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The surgical ward will be constructed this year.

SRI K. VINAYAKAM : I stand corrected. Although we passed legislation giving status to the graduates of this college similar to the M.B.B.S. degree, the Act had not been implemented and even the rules have not been framed. So, there is a kind of step-motherly treatment shown to this college. I would request the Government to give better consideration to this college. The college is manned by not efficient professors and more emphasis is laid on Ayurveda and Siddha. These should be relegated to the background. In view of the research in modern medicine, more stress must be laid on modern medicine.

I have a few more points requiring elucidation. For this, I will make use of the time allotted for the discussion on the Demands. But I want to make mention of one point here. I wonder why reservation should be made for students coming from Kerala in our institutions like the Medical College and the Engineering College. I understand that there is provision in the States Reorganisation Act, but we should not take orders lying down. The Madras Government should have protested in time to the Central Government and made them understand that we cannot close the doors of our colleges to our men. The Kerala people parted from us willingly. Why then should we reserve seats for them in our professional colleges? If suitable action had been taken in time, I think the Central Government would have taken away their arms from us.

SRI M. JAGANNATHAN : I want elucidation on this point, Sir. The hon. Member, in the course of his speech, was describing a particular place as veritable hell on earth. May I know whether the hon. Member had a chance to visit the hell itself?

MR. SPEAKER : The hon. Member will consult him privately.

[4th July 1957]

10-30
a.m.

SRI P. VEERAPPA GOUNDER : கனம் தலைவர் அவர்களே, கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவுந்துள்ள வரவு செலவுத் திட்டத்தைப் பற்றி நான் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தமது பிரசங்கத்தில், சரூபடி செய்பவர்களுக்கு உயர்தர விதைகள் வழங்குவதற்காக 360 விதைப் பண்ணைகளை ஏற்படுத்துவதற்கு சர்க்கார் திட்டம் போட்டிருப்பதாகச் சொன்னார்கள். இப்போதிருக்கும் விதைப் பண்ணைகளில் விவசாயிகளுக்கு சரியானபடி விதைகள் கொடுப்பதில்லை. காரணம் விதைகள் இருந்தாலும் அவற்றின் விலைகள் தெரியாததால் அதிகாரிகள் விதைகளைப் பொதுமக்களுக்கு விநியோகம் செய்ய முடியாமல் இருக்கிறார்கள். விவசாயப் பண்ணைகளிலிருந்து விவசாய பெப்போக்களுக்கு விதைகள் அனுப்பும்போதே விலைப் பட்டியலையும் அவர்கள் அனுப்புவதில்லை. விதைகள் அனுப்பப்பட பிறகு, மூன்று, நான்கு மாதங்கள் கழிந்த பிறகுதான் விலைப் பட்டியல் அதிகாரிகளுக்குக் கிடைக்கிறது. விலைப் பட்டியல் வரும்வரையில், விவசாயிகள் அவர்களிடம் விதை கேட்டால், “இன்னும் விலைப்பட்டியல் வரவில்லை” என்றே சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதன் காரணமாக, விவசாயிகள் பருவ காலத்தில் விதைகளைப் பெற்று, பயிர் செய்து உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியவில்லை. ஆகையால் விதைகளை அனுப்பும்போதே சர்க்கார் விலைப் பட்டியலையும் கூடவே அனுப்பவேண்டும். அப்போதுதான் விவசாயிகள் குறித்த காலத்தில் விதைகளை வாங்கி பயிர் செய்து உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும். உற்பத்தியைப் பெருக்கினால்தான் நாட்டிலுள்ள உணவுப் பற்றாக்குறையைத் தீர்க்கலாம்.

அடுத்தபடியாக, நீர்ப்பாசன விஷயத்தில், தென்னாற்காடு, புதுச்சேரி இவைகளுக்காக வீரே தேக்கத்தை ஆரம்பிக்கப் போவதாக கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தமது பிரசங்கத்தில் குறிப்பிட்டார்கள். இந்தத் திட்டத்திற்கான செலவு சென்னை சர்க்காரை மட்டும் பொருத்ததா அல்லது மத்திய சர்க்காருடைய பங்கும் இந்தச் செலவில் உண்டா என்பதுபற்றி கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கமாகச் சொல்லவில்லை. அதை விளக்கமாகக் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கூற வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மேலும், எப்போது திட்டம் ஆரம்பிக்கப்படும், எப்போது அது முடியும் என்பது பற்றியும் அவர் விளக்கமாகக் கூறவில்லை. அதையும் விளக்கமாகக் கூற வேண்டும் என்று கனம் அமைச்சர் அவர்களை கேட்டுக்கொள்கிறேன். வீரே திட்டம் முடிவடைந்தால், தென்னாற்காடு ஜில்லாவிலுள்ள திண்டிவனம் தாலூகா, மயிலை பிரக்கா, மாலூர் பிரக்கா முதலிய இடங்களில் தண்ணீர் பாயும். அதனால் சுமார் 10 ஆயிரம் ஏக்கருக்கு மேல் நீர்ப்பாசன வசதி கிடைக்கும். கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இந்தத் திட்டத்தைப் பற்றி விளக்கமாகக் கூற வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய சிறுநூலையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

10-37
a.m.

SRI P. JAYARAJ : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் 1957-58-ம் ஆண்டிற்கு சமர்ப்பித்திருக்கும் வரவு செலவுத் திட்டத்தை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்றுள்ள சர்க்கார் ஹரிஜன மக்களுக்குப் போதுமான சலுகைகள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஹரிஜன மக்களின் நலன்களுக்காக இவ்வாண்டு சர்க்கார் அதிகத் தொகை ஒதுக்கியிருப்பதற்காகச் சர்க்காரைப் பாராட்டுகிறேன். இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் ஹரிஜன மாணவர்களின் கல்விக்காக சர்க்கார் அதிக உபகாரச் சம்பளம் அளித்திருக்கிறார்கள். சர்க்கார் ஹரிஜனங்களுக்குக் கொடுக்கும் உபகாரச் சம்பளம் காலம் தாழ்த்திக் கொடுக்கப்படுவதால் பல மாணவர்கள் கல்லூரிகளை விட்டு நங்கும் நிலைமை ஏற்படுகிறது. ஆகவே ஆண்டுதோறும் ஜூலை மாத இறுதியிலோ ஆகஸ்டு மாத ஆரம்பத்திலோ ஹரிஜனங்களுக்கு உபகாரச் சம்பளம் கிடைப்பதற்கு அரசாங்கத்தார் ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஹரிஜனங்களுக்கு சர்க்கார் உத்தியோகங்களில் கொடுக்கும் விதி விலக்குச் சலுகையை ஒரு சில உத்தியோகங்களுக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

4th July 1957]

[Sri P. Jayaraj]

கிறார்களே தவிர பெரும்பான்மையான உத்தியோகங்களுக்குக் கொடுக்க வில்லை. மற்ற உத்தியோகங்களுக்கும் விதி விலக்குச் சலுகை கொடுக்க வேண்டும் என்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அத்துடன், ஹரிஜன மக்கள் ஆங்காங்கே அவர்கள் குடியிருந்துவரும் மனைக்கட்டுகளிலிருந்து எவ்வித காரணமும் இன்றி நீக்கப்படுகிறார்கள். அவர்களுடைய வீடுகள் இடித்துத் தள்ளப்படுகின்றன. அத்தகைய நிலையை ஏற்படாமல் தடுப்பதற்காக, ஹரிஜன மக்கள் குடியிருக்கும் மனைக் கட்டுகளை அவர்களுக்குப் பட்டா செய்துகொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கிராம அதிகாரிகளுக்குச் சம்பளம் உயர்த்தப்பட்டிருப்பதை நான் வர வேற்கிறேன். கிராமங்களிலுள்ள ஏழை மக்களுக்கு, பொதுவாக கிராமங்களிலுள்ள தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்தினருக்கு, ஓரளவு சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களாக இருக்கும் கிராம அதிகாரிகள் நல்லதொரு சேவை செய்து வருகிறார்கள். இருந்தாலும் அவர்களுக்கு சர்க்கார் கொடுக்கும் சம்பளம் பற்றாக்குறையாக இருப்பதால் கிராமங்களில் அவர்கள் தங்கள் கடமையை சரியாகச் செய்யாத நிலைமை இருந்து வருகிறது. நியாயவாசச் சட்டத்தின் விளைவாக பல இடங்களில் ஏழை சாகுபடியாளர்கள் நிலங்களை விட்டு அப்புறப்படுத்துவதற்கு அவர்களும் காரணஸ்தர்களாக இருக்கிறார்கள். சில கர்ணிகர்களும் மற்ற சில கிராம அதிகாரிகளும் “சாகுபடியாளர் பட்டா அபங்கல்” என்ற புத்தகத்தில் சில சாகுபடியாளர்கள் கையெழுத்துப் போடவில்லை என்று கூறி அவர்கள் மீது கோர்ட்டில் வழக்குத் தொடர்ந்து, அவர்களை நிலங்களை விட்டு நீக்கியிருக்கிறார்கள். ஆகவே எப்படியாவது கிராம அதிகாரிகளுக்கு சர்க்கார் இன்னும் அதிக சம்பளம் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(Temporary Chairman, Srimathi Savithiri Shanmugham, in the Chair.)

அத்துடன் அவர்களுக்குச் சம்பள உயர்வு கொடுத்தால்தான் நல்ல தொரு சேவையை அவர்களால் செய்ய முடியும் என்று நம்புகிறேன். நான் கிராம அதிகாரி உத்தியோகத்தில் இருந்து பழக்கம். நிலங்களை எல்லாம் சுற்றிப் பார்த்து முப்பது சென்ட் நிலத்தை எடுத்துக் கொண்டால் அதில் விளைவு என்ன, என்ன பயிர் போடுகிறார்கள் என்பதைப் பற்றி நேரில் அறிய வேண்டும். குறிப்பாக மூன்றுவித சாகுபடி செய்யக்கூடிய நிலங்கள் இருக்கின்றன. முதலில் சம்பா போடுவார்கள். பிறகு ஓட்ட டைப்பியர் விளைப்பார்கள். இந்த மூன்று போகத்திலும் தனித்தனியாக விளைவு என்ன என்பதைப் பாகம் பாகமாகப் பிரித்துப் போடுகின்ற நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இத்தகைய காடினத்தால் அவர்களுக்கு வேலை அதிகம். அதைச் சரிவரச் செய்ய அவர்களுக்குப் போதுமான ஊதியம் கொடுக்கப்படவேண்டும். பட்டதாரிகளுக்கு, பட்டம் படைத்தவர்களுக்கு அவர்கள் சலுகை செய்கிறார்கள் என்று பொதுவாக புகார் சொல்லவில்லை பயன் இல்லை. அவர்கள் தயவை இவர்கள் எதிர்பார்த்து நிற்கக் கூடிய நிலைமை இல்லாமல் நாம் முதலில் செய்ய வேண்டும். குறிப்பாக தஞ்சாவூர் ஜில்லாவைப்பொறுத்த வரையில் ஒரு வேலிக்கு ஒரு கலம் கிராம உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு மானியம் கொடுக்கிற வழக்கம் இருக்கிறது. அதனால் அவர்கள் பட்டதாரிகளுடைய நலனில் அக்கறை உள்ளவர்களாக நடக்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. இவற்றைப் போக்க வேண்டுமென்றால் கிராம அதிகாரிகளுடைய சம்பளத்தை உயர்த்த வேண்டுமென்பதாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஹரிஜன மக்களுடைய நலனில் அக்கறை கொண்டு சர்க்கார் பலவிதமான காரியங்களைச் செய்து வருகிறார்கள். தீண்டாமை ஒழிப்புச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். பலகாலமாக நம் நாட்டில் தீண்டாமை நிலைமை இருந்து வருகிறது. நீதி நெறி வழுவா நெறிமுறைப்படி அரசாண்ட அரிச்சந்திரன் காலத்தில் இருந்தே ஹரிஜன மக்கள் ஒதுக்கப் பட்டு, ஒடுக்கப்பட்டு வந்திருக்கிறார்கள். இதை ஒழிக்க நமது அரசாங்கமும்

[Sri P. Jayaraj]

[4th July 1957]

பாடுபட்டு வருகிறது. போற்றத்தக்க பணி புரிந்து வருகிறது. யார் யார் தீண்டப்படாதவர்கள் என்று சொல்லி விரட்டுகிறார்களோ, அவர்களைப் பற்றி தீண்டப்படாத மக்களுடைய தலைவரிடத்தில் சொல்லி, அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கும் கொண்டுவந்து அவர்களுக்குத் தண்டனை விதிக்கும்படி செய்தால் சீக்கிரத்திலேயே தீண்டாமையை ஒழித்துவிடலாம். மேலும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு வேண்டிய வசதிகளை எல்லாம் செய்து கொடுத்து பொருளாதாரத் துறையில் அவர்கள் வாழ்க்கை மேம்படச் செய்தால் இன்னும் சீக்கிரத்திலேயே இந்தத் திட்டம் வெற்றிபெறும் என்று சொல்லி முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

10-43
a.m.

SRI V. SANKARAN : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது 1957-58-ம் வருஷத்திய வரவு செலவுத் திட்டத்தை நல்ல முறையில் சிறந்த அம்சங்களோடு தயாரித்து நிதி மந்திரி அவர்கள் சமர்ப்பித்திருப்பதாக நான் என் பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

நேற்று பேசியபோது கனம் கருணாநிதி அவர்கள் ஒரு வார்த்தை சொன்னார்கள். அதாவது நம்முடைய நிதி மந்திரி அவர்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைக் கண்டு மிரண்டுகொண்டு அதனால் புது வரிகளை எதையும் போடவில்லை என்று சொன்னார்கள். ஏதோ கோபுரத்தின் மேல் இருக்கும் பொம்மை ஒன்று தன்னால் தான் கோபுரம் தாங்கப்படுகிறது. அது இல்லாவிட்டால் கோபுரம் விழுந்துவிடும் என்று சொல்லிக் கொண்டதாம். அது எவ்வளவு அபத்தமோ அப்படி இருந்தது ஸ்ரீ கருணாநிதி அவர்கள் கூறிய கூற்று. நமது நிதி மந்திரி அவர்கள் மக்களிடத்தில் நன்றாகப் பழகியவர். நம் மக்களுடைய மனோபாவத்தை நன்றாகத் தெரிந்துகொண்டு செயலாற்றுவவர். ஆகவே மக்களுடைய மனோபாவத்திற்கு ஒட்டி புது வரிகள் எதையும் போடாமலேயே பட்ஜட் போட்டிருக்கிறதே தவிர தனி நபருக்கோ, ஒரு கோஷ்டிக்கோ மிரண்டுகொண்டு அவ்வாறு வரி போடாமல் இருந்துவிடவில்லை. இதை உணர்ந்துகொள்ளாமல் அவர்கள் அவ்வாறு பேசுவது தன்னைத்தானே ஏமாற்றிக்கொள்வதாகத் தான் அமையும் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக இரண்டு மூன்று திணைக்காடப் பேசியவர்களில் “இது டெபிஸிட் பட்ஜெட். ஆகவே ஆதரிக்கக் கூடாது” என்று சொன்னவர்களும் உண்டு. “இருக்கக்கூடிய வரிகளைக் குறைத்து இருக்கவேண்டும். அப்படிச் செய்யாமையினாலே ஆதரிக்க முடியாது” என்று சொன்னவர்களும் உண்டு. எதிர்க்கட்சி அம்மையார், உண்ணாமலை போன்றவர்கள் காரசாரமாகப் பேசினார்கள். அதைப் பார்க்கும்போது எனக்கு ஒன்று நினைவுக்கு வருகிறது.

நல்ல நீர் உடைய குட்டை. குளிர்ந்த நீர், சத்தமான தெளிந்த நீர், கண்ணாடி போல இருக்கிறது. இதிலே இறங்கி நீர் குடிக்கச் சென்ற எருது முதலிலே தன் கால்களை விட்டுக் கலக்கி குட்டையைக் குழப்பி பிறகு சேற்று நீரைக் குடிக்கும்படி. அப்படி வரவு செலவுத் திட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டு பார்த்தால் பாராட்டுமபடியான பல நல்ல அம்சங்கள் இருக்கின்றன. பார்த்த உடனேயே அள்ளிக்கொள்ளும்படியாக பல நல்ல அம்சங்கள் வேலை திட்டங்கள் அடங்கியிருக்கின்றன. இவற்றைப் பார்த்துப் பாராட்டாமல் கலக்கி, தோண்டித் துருவி அங்குமிங்குமாகச் சில குறைபாடுகள் இருப்பதாகப் பேசுவது முன் சொன்ன நிலைபோல இருக்கிறது. இப்படியே பேசுவது நேர்மையும் ஆகாது என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நான் குறைகூறவேண்டாமென்று சொல்லவில்லை. குற்றங்களை எடுத்துக் காட்டக்கூடாது என்றும் சொல்லவில்லை. உண்மையிலேயே குறைகள் இருந்தால் எடுத்துக் கூறத்தான் வேண்டும். ஆனால் குணங்களையும் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். குறைகூறுவதையே குணமாகக் கொள்ள வேண்டாமென்றுதான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

எதிர்க்கட்சி உப-தலைவர் கேரளாவைப் பாருங்கள் என்று சுட்டிக் காட்டினார். பிறரைப் பார்த்து காப்பி அடிக்கும் பழக்கம் எங்களுக்கு இல்லை. அதுவும் கேரளா இப்போதுதான் முதன் முதலாகப் பட்ஜெட்

4th July 1957]

[Sri V. Sankaran]

தயாரித்து சமர்ப்பித்திருக்கிறது. முதல் பெண்ணுக்குக் கல்யாணம் பண்ணும்போது எல்லாத் தகப்பனரும் கொஞ்சம் தட்டிலாகத்தான் பண்ணுவார்கள். கல்யாணம் மிகவும் முறுக்காக, விறுவிறுப்பாகத்தான் இருக்கும். அப்புறம் இரண்டாவது பெண் கல்யாணம், மூன்றாவது பெண் கல்யாணம் என்று அடுத்தடுத்து வரும்பொழுது அவர்கள் நிதானத்துக்கு வந்துவிடுவார்கள். அந்த முறையில் கேரளா இப்போதுதான் முதல் பட்ஜெட் நிறைவேற்றப்போகிறது. அந்தத் திட்டல் கொஞ்சம் தட்டிலாகத்தான் இருக்கும். விருவிறுப்பாகக்கூட இருக்கும். பல கல்யாணங்களைப் பண்ணி அனுபவப்பட்ட தகப்பனரைப் போன்றவர் நமது நிதி மந்திரி. பல பட்ஜெட்களைத் தயாரித்து சமர்ப்பித்திருக்கிறார். நல்ல நிதானமும், தெளிவும் உடையவர். அதனால் முழு நிதானத்துடன் செல்கிறார். இது ஒரு காரணம் என்றாலும் இன்னொரு காரணம் காப்பி அடிக்கிற பழக்கம் எங்களுக்கு இல்லை என்று சொன்னேன். அதைத் தங்களிடையே கொடுக்க உரிமையாக வேறு ஒரு சாரார் சென்ற தேர்தலிலேயே எடுத்துக் கொண்டிருப்பார்கள். நாங்கள் செய்துவந்த, செய்தவருகின்ற காரியங்களை எல்லாம் அவர்கள் செய்யப்போவதாகச் சொல்லிக் கொண்டார்கள். எங்களின் மீது தவறு. நாங்கள் செய்வதைச் சொல்லவில்லை. அவர்கள் செய்யாததை சொன்னார்கள். அதனால் ஓரளவு எங்களுக்கு தீங்கும் வீணாதது.

அடுத்தபடியாக உணவு உற்பத்தி அதிகரித்தும் ஏன் விலைவாசிகள் ஏறிக்கொண்டே வருகின்றன என்று அம்மையாரும் மற்றும் பலரும் ஆச்சரியப்பட்டார்கள். அவர்களுக்கு எல்லாம் விளங்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் நமது நிதி மந்திரி சுப்பிரமணியம் அவர்கள் தன் உரையில் அதன் காரணத்தை மிக அழகாகச் சொல்லியிருக்கிறார். பல கணிகளையும் தொழில்களையும் சர்க்காரும் தனியார்களும் ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். ஆகவே மக்களுடைய வாங்கும் சக்தியும் வாங்குவோர் எண்ணிக்கையும் அதிகரித்து விட்டது என்பதைக் காட்டியிருக்கிறார். அதுமாதிரும் அல்ல. மேல்நாடு களைப்போல் அல்லாமல் நம் நாட்டில் உணவு உற்பத்தி அதிகப்படுவதோடு போட்டி போட்டுக்கொண்டு ஜனப் பெருக்கமும் நாளுக்கு நாள் அதிகரித்துக் கொண்டிருப்பது உணவு பற்றுக்குறைக்கு ஒரு காரணம் என்பதை அம்மையாருக்குச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

நாட்டில் தற்பொழுதுள்ள சிக்கல்கள் இரண்டு. இதற்குக் காரணம் ஒன்று பற்றுக்குறை, மற்றொன்று அன்னியச் செலாவணி குறைவு என்பதை நிதி மந்திரி அவர்களே எடுத்துக்காட்டியிருக்கிறார்கள். முதல் குறையைப் போக்குவதற்கு நாட்டின் மிகவும் முக்கியமான தொழிலாகிய விவசாய அபிவிருத்திக்குப் பல திட்டங்களைப் போட்டிருக்கிறார்கள். குறிப்பாக நீர்ப் பாசன வசதிக்காக இரண்டு கோடியே தொண்ணூற்று மூன்று ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். மின்சாரத்திற்காகப் பதினோரு கோடியே அறுபத்திரண்டு லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். சமுதாய நலத்திட்டம், தேசிய அபிவிருத்தித் திட்டம் முதலியவற்றுக்காக மூன்று கோடியே எழுபது லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். மற்றப்படி விதைப் பண்டங்களை ஏற்படுத்துவதற்காகவும், உரங்கள் விநியோகிப்பதற்காகவும், டசுந்தான் உரத்தைப் பெருக்குவதற்காகவும் காடுகளை வளர்ப்பதற்காகவும் கால்நடைகளை அபிவிருத்தி செய்வதற்காகவும் புல லட்சக்கணக்கான ரூபாய்களைச் செலவழிக்கத் திட்டம் போட்டிருக்கிறார்கள். விவசாயத்திற்கு அடுத்தபடியாக நம் நாட்டில் பெரும்பாலான மக்களுடைய ஜீவனோபாயத் தொழிலாக இருக்கும் கைத்தறித் தொழிலை வளர்க்கவும் பல சலுகைகளை நீடித்து அளிக்கத் திட்டம் போட்டிருக்கிறார்கள். இரண்டாவதாக சொன்ன அன்னிய செலாவணி குறைவைப் போக்கிக்கொள்ளத்தான் அலுமனியத் தொழிற்சாலை, இரும்பு தொழிற்சாலை, சிமிண்டு தொழிற்சாலை, காகிதச் தொழிற்சாலை போன்ற பெரு ரகத் தொழிற்சாலைகளை வளர்ப்பதற்குத் திட்டம் போட்டிருக்கிறார்கள். இது தவிர வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தைப் போக்க பல சிறு ரகத் தொழிற்சாலைகளும் கிராமக் கைத்தொழில்களும் ஆரம்பிக்கப் பட்டிருக்கின்றன. இவற்றையெல்லாம் உணர்ந்து பாராட்டாமல் வரவு செலவுத் திட்டத்தில் உள்ள தெளிவான பல நல்ல அம்சங்களை அறிந்து

[Sri V. Sankaran]

[4th July 1957]

கொள்ளாமல், குற்றங்குறைகளைக் கூறவேண்டுமென்பதற்காகவே தோண்டித் துருவிப் பார்த்து “அங்கே ஒரு வரியில் பார்க்கலாம் என்றுதானே சொல்லியிருக்கிறது. இங்கே ஒரு வரியில் யோசிக்கப்படும் என்று தானே சொல்லியிருக்கிறது. இதை எதிர்பார்க்கிறோம் என்றுதானே சொல்லுகிறார்கள்” என்றெல்லாம் சுட்டிக் காட்டிப் பேசுவது நேர்மையாகாது என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். எல்லாத் துறைகளிலும் சரி சமனான முன்னேற்றத்திற்கு வழிவகை செய்வதாக அமைந்துள்ள இந்த பட்ஜெட்டைவிட வேறு சிறந்த பட்ஜெட் இருக்க முடியாது என்பதையும் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

என்னுடைய நகரத்தை எடுத்துக்கொண்டால் குடி தண்ணீர் கஷ்டம் இருக்கிறது. அதைப் போக்க ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டும். குடிதண்ணீர் சம்பந்தமாக சமீபத்தில் நிறைவேற்றப்போகும் வைகை ரிசர்வாயரிலிருந்து ஒரு அளவு தண்ணீர் கொடுக்க அனுமதிக்கவேண்டும். பிச்சைக்கார விரிதி ஒன்றை எங்கள் நகர முனிசிபாலிட்டியார் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். இரண்டு லட்சத்தில் கட்டிய அந்த விடுதியை சர்க்காரே எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். மூன்றாவது மின்சார விநியோகத்தை சர்க்காரே எடுத்துக் கொண்டவிட்டால் எங்கள் முனிசிபாலிட்டியின் வருமானம் வெகுவாக குறைந்துவிடும். முனிசிபாலிட்டியின் வருமானம் குறையாத அளவு அதையும் யோசிக்கவேண்டும். எங்கள் நகரத்தினருக்கே தர்மல் ஸ்டேஷன் இருக்கிறது. அதை விஸ்தரிக்க வேண்டுமாய் கேட்டுக்கொண்டு நான் முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

10-50
a.m.

SRI G. VENKATACHALA NATTAR: கனம் தலைவி அம்மையார்

அவர்களே, இந்த பட்ஜெட்டில் உள்ள சில விசேஷ அம்சங்களைக் கூறாமல் இருக்க முடியவில்லை. விவசாயம் இந்த நாட்டின் முக்கிய தொழிலாக உள்ளதால் அதற்கு போதுமான அளவு நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தொகை ஒதுக்கியுள்ளார்கள். அந்தத் தொகை, விவசாயிகளுக்கு விவசாயம் செய்ய எருகளாகவும் இன்னும் பல்வேறு துறைகளிலும் கொடுக்கப்படுகிறது. அப்படி கொடுக்கப்படும் தொகையை குறிப்பாக ரசாயன உரங்களுக்கே அதிகமாகச் செலவு செய்யப்படுகிறது. அப்படி செலவிடப்படும் ரசாயன உரங்களை, கிராமங்களில் விவசாயிகள் மண்ணின் தரத்தை அறிந்து அதற்கேற்றவாறு நிலங்களில் இடுவதற்குள்ள ஏற்பாடுகளைச் செய்து கொடுக்கவேண்டும். அப்படி இல்லாமல், மறுபடியும் உரங்களை விவசாயிகள் மண்ணின் தரத்தை அறியாத உபயோகத்தால் நல்ல முடிவு ஏற்படுவதற்குப் பதிலாக தீமையே விளையும் என்று நான் இங்கு எடுத்துக்கூற ஆசைப்படுகிறேன். அடுத்தபடியாக, நிலவள பாதுகாப்பு. நில வள பாதுகாப்பு இதர ஜில்லாக்களில் இப்பொழுது நடைமுறையில் இருந்து வருகிறது. ஆனால், இந்த நாட்டின் நெல் களஞ்சியம் என கருதப்படும் தஞ்சை ஜில்லாவில் அது இன்னும் அமலுக்கு வரவில்லை. ஒரு உபமானம் சொல்வார்கள், சுவற்றை வைத்துத்தான் சித்திரம் எழுதவேண்டுமென்று. அந்த ரீதியில் தஞ்சை இந்த நாட்டின் நெல் களஞ்சியமெனக் கருதப்படும்போது இன்னும் அந்த ஜில்லாவில் நாள்தோறும் வல பாதுகாப்பு ஏற்படுத்தாமல் இருப்பது வருந்தத்தக்க விஷயமாகும். அதை இங்கு குறிப்பிடத்தான்வேண்டும். அடுத்தபடியாக, தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டம். தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டம் தஞ்சையில் பெரும்பகுதியிலும் இன்று நடைமுறையில் இருந்து வந்தாலும் இன்னும் சில பகுதிகளுக்கு வராமல் இருக்கிறது. அதற்கு ஆவன செய்யவேண்டுமென்று அரசாங்கத்தை நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இந்த தேசிய அபிவிருத்தித் திட்டம் தஞ்சையில் அமல் நடக்கும் நிலையில் சில குறைகள் ஏற்படுகின்றன. அரசாங்கத்திலிருந்து ஹரிஜன விவசாயிகளுக்கு 250 ரூபாய் கொடுக்கிறார்கள், விவசாய கருவிகள் முதலியவை வாங்க. அப்படிக் கொடுக்கப்படும் தொகையானது நிலமுள்ள ஹரிஜன விவசாயிகளிடமே சேர்க்கப்படுகிறது. அப்படிச் சேர்க்கப்படுவதால் நிலமற்ற ஏராளமான ஹரிஜனங்களுக்கு அந்தத் தொகை எதுவும் கிடைக்க வழியில்லை. அப்படிக் கிடைக்காததால் அந்த ஹரிஜன விவசாய மக்கள் இந்த தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தில் ஆர்வம் இழந்து

4th July 1957] [Sri G. Venkatachala Nattar]

அதில் பங்கு கொள்ள முன் வர மறுக்கிறார்கள். ஆகவே அந்தத் தொகையை எல்லா ஹரிஜனங்களுக்கும் பகிர்ந்து கொடுக்க வழி செய்ய வேண்டும். ஆகவே அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ள அரசாங்கத்தை கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இல்லாவிடில் அந்தத் தொகையை ஹரிஜனங்களுக்கு வீடு கட்டும் திட்டத்திலாவது சேர்த்துக் கொடுக்கப் படவேண்டும். இல்லாது, இந்த முறையே செய்து வந்தால் ஜனங்களுடைய ஒத்தழைப்பிற்குப் பதிலாக துவேஷமே அதிகரிக்கும் என்பதை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அடுத்தபடியாக, தஞ்சை ஜில்லாவில் விவசாயத்தையே குறிக்கோளாக வைத்துக்கொண்டு செயலாற்றி வரும் இந்த விவசாய தொழிலாளர்களுக்கு வருடத்தில் ஆறு மாதங்களுடனே வேலை கிடைப்பது அரிதாகிவிட்டது. வருடத்தில் பாதி நாட்களுக்கு மேல் அவர்கள் எந்தத் தொழிலும் இல்லாமல் பிழைப்பதற்கு வழியில்லாமல் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். நமது பட்ஜெட்டில் இதர ஜில்லாக்களில் பெரிய தொழில்களும், சிறிய தொழில்களுமாக அமைக்கப்பட திட்டமிருக்கிறது. ஆனால் தஞ்சையில் ஒன்றும் விசேஷமாக காணவில்லை. இந்த விவசாயிகளுக்காக, அவர்களுக்கு வேலை இல்லாத நாட்களில் தொழிற்சாலைகளில் வேலை செய்யக்கூடிய வகையில் தஞ்சை ஜில்லாவில் அநேக இடங்களில் தொழிற்சாலைகள் அமைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அடுத்தபடியாக, இந்த ஜில்லாவில், இந்த நாட்டில் தமிழ் அரசர்கள் ஆட்சி செய்த காலத்தில் உண்மை குற்றவாளிகளைக் கண்டு பிடித்து தக்க தண்டனை விதித்து வந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் இன்று நம் நாட்டில் வெள்ளைக்கார ஆட்சியில் ஏற்பட்ட சட்ட திட்டங்களை தொடர்ந்து அமல் நடத்திவருவதால் உண்மைக் குற்றவாளிகள் தண்டிக்கப்படுவதில்லை என்றுதான் நான் கூறுகிறேன். ஆகவே, உண்மையான குற்றவாளிகளைக் கண்டு பிடித்து தண்டனை விதிக்க நமது நீதி நிர்வாக ஊழியர்கள் முன்னோக்கு வரவேண்டும். கெஜெட் பதிவில்லாத உத்தியோகஸ்தர்களும், போலீஸ் இலாகா அதிகாரிகளும் தங்களுக்கு சர்க்கார் போதுமான ஊதியம் கொடுக்கவில்லை என்ற ஒரு காரணத்தினால் அவர்கள் இதில் அவ்வளவு கவனம் எடுத்துக் கொள்வதில்லை. ஆகவே அவர்களது நிலையை நன்கு பரிசீலித்து அவர்களது நிலையை உயர்த்தி நீதி நிர்வாகம் சரிவர நடைபெறச் செய்வதற்கு சர்க்கார் ஆவன செய்யவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அப்படியும் அவர்கள் சரியாக நடக்கவில்லை என்றால் அவர்களைக் கடுமையாக தண்டிக்க வேண்டும் என்ற ஒரு நல்ல முடிவுடன் இந்தப் பிரச்சினையைக் கையாள்வார்கள் என்று நம்புகிறேன். இத்துடன் எனது உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* SRI P. U. SHANMUGAM: சட்டமன்ற தலைவர் அவர்களே, நிதியமைச்சர் அவர்கள் இந்த மன்றத்தின் முன்பு வைத்துள்ள இந்த ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையைக் குறித்து இதுகாறும் பல நண்பர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள். எதிர்க்கட்சியில் அமரத்திருக்கிற நாங்கள் சி.யிருக்கிற கருத்துக்களை எல்லாம் ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் குறிப்பிட்டப் பேசும்போது தகாத வார்த்தைகளை நாங்கள் உபயோகிக்கிறோம் என்றும் தவறான போக்கில் நாங்கள் போகிறோம் என்றும் அவர்கள் வன்மையாகக் கண்டித்தார்கள். சிலர் விவேகமாக கண்டித்தார்கள். இன்னும் சிலர் ஆத்திரத்தோடு நாங்கள் இங்கு இருக்கத் தகாதவர்கள் என்று கூறினார்கள், எங்களை இங்கு வர முடியாமல் செய்யவேண்டுமென்று அவர்கள் நீனைத்ததற்கு மாறாக அவர்களுடைய விருப்பம் தோற்கடிக்கப்பட்டுவிட்டதே என்ற பதட்டத்தோடு பேசிவிட்டார்கள். குறிப்பிடவேண்டுமென்றால் நேற்றைய தினம் ஒரு நண்பர் கூறினார், கண்டிருந்தும் பார்க்க மாட்டேன் என்கிறார்களே, காது இருந்தும் கேட்கமாட்டேன் என்கிறார்களே, நாவிருந்தும் நல்ல காரியங்களைப்பற்றி பேசமாட்டேன் என்கிறார்களே என்று குறிப்பிட்டார்கள். இன்னொரு அம்மையார் அவர்கள், கண்டிக்க ஆரம்பித்து வேகமாகப் பேசி எங்களைக் கண்ணீர் துளிகள் என்று கூறி முடித்துவிட்டார்கள். நமது நிதி மந்திரி அவர்கள் சமர்ப்பித்திருப்பது நிதி நிலை அறிக்கையா அல்லது ஆண்டு அறிக்கையா என்று என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. ஆண்டு அறிக்கைகளைப் படித்திருப்பவர்களுக்குத் தெரியும். சர்க்கார் ஆண்டு அறிக்கையைப் பார்க்காவிட்டாலும் நகரசபை

[Sri P. U. Shanmugam] [4th July 1957]

யில் உள்ளவர்களுக்குத் தெரியும். தலைமை வகிக்கும் அம்மையாருக்கும் தெரியும். நகரசபைகளில் உள்ள ஆண்டு அறிக்கையில் இதே போல் செய்யப்படும், இதேபோல் செய்ய உத்தேசித்திருக்கிறோம் என்றெல்லாம் வருமையொழிய செய்யப்படுவதுபற்றி வரவு செலவு திட்டத்தில் வந்திருக்க வேண்டும். அப்படி ஒன்றும் இதில் காணவில்லை. அதைத்தான் கருணா நிதி அவர்கள் தமக்கே உரித்தான பாணியில் எடுத்துக் குறிப்பிட்டார்கள். அதைக்கூட கிண்டல் செய்யும் அளவிற்கு சிலர் முன் வந்து விட்டார்கள். பற்றுக்குறையைச் சட்டிக்காட்டி நல்ல ஆட்சிக்கு அதனால் குறை ஏற்பட்டு விடாது என்று சொன்னார்கள். இன்னொரு அம்மையார் அவர்கள் நேற்றையதினம் சொன்னார்கள், இது அவ்வளவு தூரம் பற்றுக்குறை அல்ல, இது சர்வசாதாரணமானதுதான் என்று குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால் அதற்குப் பிறகு இப்பொழுது சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கும் பட்ஜெட்டைப் பார்த்தோம். இப்போது ஏற்பட்டிருக்கும் பற்றுக்குறை சாதாரண பற்றுக்குறை அல்ல. இந்த பற்றுக்குறை பட்ஜெட்டை மிக புத்திசாலித்தனமாக தயாரித்திருக்கிறார்கள், என்று சிலர் குறிப்பிட்டார்கள். இந்த பற்றுக்குறையினால் கவலைப்படுவதற்கு ஒன்றும் இல்லை என்றும் சிலர் குறிப்பிட்டனர். ஆனால் கட்சியைச் சேர்ந்த பல நண்பர்கள் புதிதாக வரிகள் ஒன்றும் கூடுதலாக போடவில்லை, ஆகவே இந்த திட்டத்தை மகிழ்ச்சியுடன் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டியதுதான் என்று பெருமூச்சுடன் சொல்லுகிறார்கள். அதே சமயத்தில் நான் கேட்கிறேன், இந்த நாட்டின் தொல்லைகள் தீர ஏதாவது வழிகள் இதில் இருக்கின்றனவா என்று தயவு செய்து பார்க்கவேண்டும் காங்கிரஸ் நண்பர்கள். இப்போது போடப்பட்டிருக்கிற 333 லட்சம் ரூபாய் பற்றுக்குறை சாதாரணப் பற்றுக்குறை என்று யாரும் கருதிவிடவேண்டாம். இப்பொழுது வரிகள் ஒன்றும் கூடுதலாக விதிக்கவில்லை என்றாலும் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தங்களுடைய பட்ஜெட் பிரசங்கத்தை படிக்கும்போது குறிப்பிட்டார்கள், நிதி கூடுதல் தேவைப்பட்டால் மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து கடன் வாங்கவேண்டுமென்று. இது தவிர சிறு சேமிப்பு திட்டங்களைப் பற்றியும் குறிப்பிட்டார்கள். இதற்கும் மக்களிடையே ஆதரவு கிடைக்கும் என்று தெரிகிறது. ஆகவே இதற்கு ஒரு வழி என்னவென்றால் சர்க்காரிடமிருந்து மான்யமாக கடன் வாங்கவேண்டியதுதான் என்று தெள்ள தெளிய குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். போட்டிருக்கிற மூலதன செலவுகளை எல்லாம் சரியானபடி செலவு செய்தால் இப்பொழுது விழுந்திருக்கும் பற்றுக்குறை சரிகட்டி வராது. நான் சொல்வது வேடிக்கை என்று யாரும் எண்ண வேண்டாம். நிதி அமைச்சர் அவர்களது உரையில் 17-வது பக்கத்தை புரட்டிப்பார்த்தால் இவ்விஷயம் நன்றாகத் தெரியும். அதில் சென்ற ஆண்டிலுள்ள வரவு செலவு திட்டத்தைப்பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதில் மூலதன செலவிற்காக “24 கோடியே 15 லட்சம் ரூபாய் செலவாகும் என்று எதிர் பார்த்ததற்கு மாறாக, 20 கோடியே 52 லட்சம் ரூபாய் தான் செலவானதாக இப்போதைய கணக்கு” என்று இருக்கிறது. இதன் மூலம் 363 லட்சம் ரூபாய் மூலதன செலவிலிருந்து மிச்சப்படுத்தப்பட்டது என்றும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். உண்மையிலேயே இங்குள்ள அங்கத்தினர்களை கேட்கிறேன். கழிந்த தடவை பட்ஜெட்டை சமர்ப்பிக்கும்போது இருந்த பல அங்கத்தினர்களும் இன்று இந்த சபையில் இருப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன். அன்று சமர்ப்பிக்கப்பட்ட பட்ஜெட்டிலிருந்து மூலதன செலவிற்காக என்று ஒதுக்கப்பட்ட நிதியை செலவு செய்யாமல் இவ்விதம் மிச்சப்படுத்தி காட்டுவதற்காகத்தானா நீங்கள் அன்று இந்த மான்யங்களை எல்லாம் நிறைவேற்றி கொடுத்தீர்கள் என்று கேட்கிறேன். இன்று 363 லட்சம் ரூபாய் அதற்கென்று ஒதுக்கப் பட்டிருந்த வேலைகளை செய்யாமல் மிச்சப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இதன் பொருள் என்ன? நிர்வாகத்தில் ஏதோ அசம்பாவிதம் இருக்கிறது என்று ஏன் நாங்கள் கருதக்கூடாது? ஏதோ “பாலன்ஸ்” செய்து சரிகட்டுவதற்காக வேலைகளை செய்யவேண்டாம் என்று அதிகாரிகளுக்கு உத்தரவு போட்டிருப்பார்கள் என்று ஏன் நாங்கள் கருதக்கூடாது? அதுமாதிரிமல்ல மூலதன செலவை பாருங்கள். சென்ற ஆண்டு 24 கோடி 15 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப் பட்டிருந்தது. ஆனால் இப்போது 23 கோடி 49 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிறது. மேலும் குறிப்பிட்டிருக்கிறது, விவசாயத்திற்காக இந்த

4th July 1957] [Sri P. U. Shanmugam]

ஆண்டு 182 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று. ஆனால் இந்த ஒதுக்கப்பட்ட நிதி சரியானபடி செலவு செய்யப்படுமா என்பது சந்தேகம்தான். இவ்விதமாக பிறர் மயங்கிவிடும்படியான வகையில் அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இவ்விதம் நாங்கள் புள்ளி விவரங்களை எடுத்துக் கூறுவதை யாராலும் மறுக்க முடியாது. ஆகவே இவ்விதமான

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The hon. Member should address the Chair and not hon. Members.

SRI K. VINAYAKAM : He has been used to addressing public meetings only.

SRI P. U. SHANMUGAM : நண்பர் விநாயகம் அவர்கள் நாங்கள் பொதுமேடையில் பேசுகிறவர்கள் என்று குறிப்பிட்டார்கள். நண்பர் விநாயகம் அவர்களும் பொதுமேடைகளில் பேசி யின்னால்தான் இங்கு வந்திருக்கிறார் என்பதை ரூபாகமூட்ட விரும்புகிறேன். நான் கடந்த பல வருடங்களாக நகரசபையில் பதவி வகித்த அனுபவம் உண்டு . . .

SRI K. VINAYAKAM : I have been in the Corporation for the past ten years.

SRI P. U. SHANMUGAM : நான் கழிந்த ஐந்து வருடகாலமாக நகரசபைத் தலைவராகவே இருந்து வருகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : நகரசபைத் தலைவராக இருந்தும் இம்மாதிரி முறைகளை கையாளுவதற்கு வருத்தப்படுகிறேன். சனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் சபாநாயகரைப் பார்த்து பேச வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

SRI P. U. SHANMUGAM : அமைச்சர் அவர்களுக்கு நன்றி. நாங்கள் இம்மாதிரி மூலதன செலவிற்கு ஒதுக்கப்பட்டிருந்தும் செலவிடப்படவில்லை என்றும் சரியான விதத்தில் மற்ற செலவுகள் செலவிடப்படவில்லை என்று புள்ளிவிவரங்களோடு எடுத்துரைக்கும்போது காது இருந்தும் கேட்க மறுக்கின்றனர். நாங்கள் அவைகளை எடுத்து காட்டும் போது கண் இருந்தும் பார்க்க மறுக்கின்றனர். நாவு இருந்தும் இவைகளை எடுத்துக் கூற மறுக்கின்றனர். அவர்களை பார்த்து நான் பரிதாபப்படுகிறேன். நாங்கள் இவைகளையெல்லாம் பார்த்துத்தான் இந்த பட்ஜெட்டில் நிலையான கொள்கையிலே என்று கண்டிக்கிறோம். ஆனால் ஆளும் கட்சியிலுள்ள அங்கத்தினர்கள் பேச ஆரம்பிக்கிறார்கள், முதலில் எதிர்க்கட்சிக்காரர்களை. எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் இந்த பட்ஜெட்டைப்பற்றி வருத்தப்படுகிறார்கள், கண்டிக்கிறார்கள் என்று சொல்லிவிட்டு பின்னால் அவர்களும் தங்களையே வருத்தங்களையும் கண்டனங்களையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறார்கள். ஆனால் எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் ஒரே கொள்கையில் நின்று வருத்தங்களை மாதிரம் சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் ஆளும் கட்சியிலுள்ள அங்கத்தினர்கள் ஒரு பக்கம் வாஞாவ புகழ்ந்து விட்டு உடனேயே தங்களையே வருத்தங்களையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறார்கள். இவ்விதம் இரண்டு நாவு படைத்தவர்கள் அல்ல எதிர்க்கட்சியிலுள்ளவர்கள், குறிப்பாக திராவிட முன்னேற்ற கழகத்தவர் அல்ல என்பதை சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இந்த நிதி நிலை அறிக்கையைப்பற்றி ஆளும் கட்சியிலுள்ளவர்கள் கூறும்போது எனக்கு ஒரு உதாரணம் ரூபகத்திற்கு வருகிறது. கணவன் வெளியேயிருந்து வீட்டுக்கு வந்தான், அடுத்த மாதத்திற்கு எப்படி திட்டம் போடுவது என்று யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறான், பக்கத்தில் மகள் வருகிறாள், அப்பா, எனக்கு பென்சில் வாங்கவேண்டும், பேனா வாங்கவேண்டும், பன்னிகுத் சம்பளம் கட்ட வேண்டும் என்று கேட்கிறாள். இதைப்பார்த்த மனைவி அங்கே வருகிறாள், அங்கு வந்த மனைவி “ சீ வாயை மூடிக்கொண்டு இரு ” என்று தன் மகளை கண்டித்து அனுப்பிவிட்டு கணவன் அருகிலே போய் இருந்துவிட்டு எனக்கு பட்டு புடவை வாங்கவேண்டாமா ? புதிதாக வியல் போட வேண்டாமா என்று அன்போடு தன்னுடைய indent-யை

[Sri P. U. Shanmugam]

[4th July 1957]

சமர்ப்பித்தாளாம். அதுபோல ஆளும் கட்சியை சார்ந்தவர்கள் எடுத்த எடுப்பில் முதலாவது எங்களை குறைகூறி கண்டித்துவிட்டு பின்னால் தங்களுடைய குறைகளை பற்றி அமைச்சர்களிடம் முறையிடுகிறார்களே ஒழிய வேறு ஒன்றும் இல்லை. (சிரிப்பு) தங்களுக்கு தொகுதியில் இன்னினனது செய்யப்படவில்லை என்று பலரும் கூறினார்கள். நானும் எனது தொகுதியைப் பற்றி கூறாமல் இருக்க முடியாது. எனது தொகுதியில் ஆணைப்பட்டி பிரிக்கா என்ற ஒரு பிரக்கா இருக்கிறது. அதை நினைத்தாலே, ஆப்ரிக்கா ஜங்கிள் என்று சொல்லுவார்களே, அந்த மாதிரியுள்ள பயங்கரமான வகையில் இது வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் இருக்கிறது. இவ்விதமான ஒரு சூழ்நிலையில் இருக்கிற அந்த இடத்திற்கு எந்த விதமான வசதிகளும் இல்லை. அங்கு போலீஸ்காரர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் அங்குள்ள ஏழைகளை மிரட்டி பணத்தை பறித்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அங்குள்ள காட்டிலாகா உத்யோகஸ்தர்கள் கிராம மக்களிடம் அங்கு கழனிசத்தில் ஆடு மேய்ந்து கொண்டிருந்தாலும் கூட அவர்களை துன்பப்படுத்தி ரூபாய் கேட்கிறார்கள். வைத்தியத்திற்கு என்று ஒரு “குரூப்” அங்கு இருக்கிறது. அவர்கள் மருந்துகளை எல்லாம் கள்ள மாரக்கட்டில் விற்பவருகிறார்கள். இதுபோன்ற பிரக்காக்கள் எவ்வளவோ இருக்கின்றன. அந்த பகுதிகளிலுள்ள குறைகள் எவ்வளவோ இருக்கின்றன. இவ்விதமான குறைகளை எல்லாம் நிவர்த்திக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(The temporary Chairman sounded the gong and the hon. Member resumed his seat.)

(Mr. Speaker in the Chair.)

11-10
a.m.

SRI S. C. SADAIYAPPA MUDALIAR : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே,

இந்தச் சபையிலே 1957-58-ம் வருஷத்திய நிதி அறிக்கையை அளித்த நிதி அமைச்சர் அவர்களுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். இந்த சபையிலே அந்த அறிக்கையைப்பற்றி பல அங்கத்தினர்கள் அதை ஆதரிக்கக்கூடிய மன நிலை இருந்தும், அதில் ஏதோ குறைகள் இருக்கின்றன, ஏழை மக்களுக்கு எந்தவிதமான நன்மையும் இல்லை என்ற தோரணையிலே பேசினார்கள். உண்மையிலே நம்முடைய நிதி அமைச்சர் அவர்கள் அளித்த பட்ஜெட்டிலே கிராம மக்கள் முன்னேற்றம் அடையக் கூடிய பல திட்டங்கள் இருக்கின்றன என்பதை உணர்ந்து, அதை நான் ஆதரிக்கிறேன். ஆனால் தொகுதியிலிருக்கும் குறைகளை ஏதாவது எடுத்துச் சொன்னால் நாங்களும் குறைகள் சொல்லுகிறோம், அவர்களும் குறைகளைச் சொல்லுகிறார்கள் அதனால், குறைகள் நிறைந்த இந்த பட்ஜெட்டை எப்படி ஆதரிக்கிறது என்று எதிர்க்கட்சி கனம் அங்கத்தினர்கள் சொல்லுகிறார்கள். நம்முடைய நாட்டிலுள்ள குறைகளை போக்கிக்கொள்ள நம்முடைய நிலையை அனுசரித்து பல ஆண்டுகளாக பல திட்டங்கள் அமைந்திருக்கின்றன. அம்மாதிரி முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டம், இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் உருவாகியிருக்கும் சமயத்தில் கிராமங்களில் முன்னேற்றம் அடையக்கூடிய பல பகுதிகள் கவனிக்கப்படாமல் இருக்கக்கூடிய குறைகளைத்தான் என்போன்ற நண்பர்கள் எடுத்துக்காட்டி வருகிறார்கள். அந்த முறையிலே என்னுடைய ஜில்லாவிலே தண்ணீர் இல்லாத பாலாறு ஒன்று இருக்கிறது. விவசாயிகளுக்கு முக்கியமாகத் தண்ணீர் தேவை. எங்கள் ஜில்லாவில் இருக்கக்கூடிய விவசாயிகள் விவசாயம் செய்வதற்குத் தண்ணீர் இல்லாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். தண்ணீர் வசதிக்காக கிணறுகள் வெட்டுவதற்காக சர்க்கார் இனாமாக ரூ. 500 அளித்தார்கள். அதற்குப் பிறகு தண்ணீர் இணைப்பதற்கும், எடுப்பதற்கும் உடனடியாக எங்கள் ஜில்லாவிலே மின்சார வசதி செய்துகொடுத்தால், விவசாயம் முன்னேற்றம் அடைவதற்கு ஹேதுவாக இருக்கும். தண்ணீர் எடுத்துக்கொள்ளுவதற்கு வசதி செய்துகொடுத்த சர்க்கார் விவசாயம் செய்வதற்கு வேண்டிய கடன் வசதிகளையும் செய்துகொடுக்க வேண்டும். தனிப்பட்ட நபர்களிடத்திலே கடன் வாங்குவதால் விவசாயிகள் பல கஷ்டங்களுக்கு உள்ளாகிறார்கள். ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் கூட்டுறவு முறையிலே கடன் வழங்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

4th July 1957] [Sri S. C. Sadaiyappa Madaliar]

அடுத்தபடியாக, என்னுடைய அரக்கோணம் தாலுகாவில் பல கிராமங்களுக்கு நீர்ப்பாசன வசதி செய்து கொடுக்கக்கூடிய காவேரிப்பாக்கம் என்ற ஒரு பெரிய ஏரி இருக்கிறது. ஏதோ கடவுள் அருளால் மழை பெய்து தண்ணீர் வந்தாலும் கூட ஒரு போகத்திற்கு தண்ணீர் நிறையக்கூடிய நிலையில்தான் இருக்கிறது. இரு போகத்திற்கும் தண்ணீர் நிறையக்கூடிய அளவிலே அந்த ஏரியை மராமத்து செய்துகொடுக்கவேண்டுமாய் கனம் அமைச்சர் அவர்களை கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அரக்கோணத்திலே யுத்த காலத்திலே “ ஏரோடி ரோமாக ” இருந்த இடம் தற்சமயம் எதற்கும் உபயோகப்படுத்தப்படாமல் இருக்கிறது. சுமார் 1,000 ஏக்கர் வில்தீரணம் உள்ள இடம் அது. பல கோடி ரூபாய் செலவு செய்து பல நூற்றுக்கணக்கான கட்டிடங்கள் நிறைந்த அந்த இடத்திலே தண்ணீர் வசதி, மின்சார வசதி உள்ள இந்தப் பெரிய இடத்திலே ஒரு நல்ல கைத் தொழில் ஆரம்பித்தால் அது அங்குள்ள ஏராளமான ஏழை மக்களுக்கு வசதியாக இருக்கும். அங்கு ஒரு கைத்தொழிலை ஆரம்பிப்பதற்கு தனிப்பட்ட நபர்கள் எந்த முறையிலும் வசதியற்றவர்களாக இருக்கிறார்கள். ஏழை மக்களுக்கு வீடு இல்லாத அந்தக் கஷ்டத்தைப் போக்குவதற்கு அந்த இடத்தைக் கொடுத்தால், அது ஒரு பெரிய நகரமாக இருக்கும் என்பதை எடுத்துச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் கீழ் அரக்கோணம் தொகுதி முன்னேற்றம் அடைவதற்கு வசதியாக எந்தவிதமான அபிவிருத்தித் திட்டமும் அமுல் செய்யப்படவில்லை. வருகிற அக்டோபர் மாதத்திலாவது சமுதாய நல திட்டம், தேசிய அபிவிருத்தித் திட்டம் முதலிய திட்டங்களை இங்கு ஆரம்பிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்த மாகாணத்தில் 4½ லட்சம் நெசவாளர்கள் இருக்கிறார்கள். சர்க்கார் ஒரு கோடி ரூபாய் செஸ் நிதி பெற்று கூட்டுறவு முறையில் சேர்ந்திருக்கும் 1½ லட்சம் நெசவாளர்களுக்கு மட்டும் வீடுகள் கட்டிக்கொடுத்தும், பழைய வீடுகளைப் பழுதுபார்த்துக்கொடுத்தும், அவர்களுக்கு இனமாக விழுதுகள், அச்சுகள் போன்ற சாமான்களை வழங்கியும் பலவித வசதிகள் செய்துகொடுக்கிறார்கள். 1½ லட்சம் தறியாளர்கள் கூட்டுறவு சங்கங்களில் சேர்ந்திருப்பதால் அவர்கள் மட்டும் பல நன்மை அடைகிறார்கள். மற்றபடி முன்று லட்சம் தறியாளர்கள் ஒரு வசதியும் செய்துகொடுக்கப்படாமல் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். நெசவாளர்கள் எல்லோருக்கும் பாரபட்சமில்லாமல் எல்லா சலுகைகளையும் உண்டியாகச் செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மாஸ்டர் வீவர்களிடம் இருக்கும் நெசவாளர்களை சட்டபூர்வமாக அவர்களிடமிருந்து விலகும்படி செய்து நான்கு லட்சம் நெசவாளர்களும் கூட்டுறவு சங்கத்தில் சேருவதற்கு வசதி செய்து தரவேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். நூல் விலை அதிகப்படியாக ஏராமல் இருக்கும்பொருட்டு நூலை குறைந்த விலைக்கு விற்பதற்கு சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். தங்கள் இஷ்டத்திற்கு சமயோசிதம் போல் நூல் விலையை சிறிது சிறிதாக ஏற்றுவதால் நெசவாளர்களுக்கு அதிகக் கஷ்டம் ஏற்படுவதற்கு ஹேதுவாக இருக்கிறது. ஜில்லா வாரியாக கூட்டுறவு முறையிலே நூல் மில்கள் ஏற்படுத்தினால் நெசவாளர்களுக்கு நன்மை ஏற்படும் என்று சர்க்காருக்கு எடுத்துச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். ஆகையால் ஒன்றரை லட்சம் நெசவாளர்களுக்கு மாதந்திரம் நன்மை செய்து திருத்தியோடு நின்றுவிடாமல், நான்கு லட்சம் நெசவாளர்களுக்கும் ஒருமுகமாக வேண்டிய வசதிகளை செய்துகொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

*SRI A. E. CHANDRASEKARA NAYAGAR: கனம் சபாநாயகர் அவர் 11-19 களே, 1957-58-ம் வருஷத்து வரவு செலவு மதிப்பீட்டுத் திட்டத்தை வரவேற்று ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இந்த ஆண்டில் நம் ராஜ்யத்தில் அபிவிருத்தித் திட்டத்திற்காக அதிகப்படியான பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதை நாம் உனைவரும் ரவவேற்கிறோம். மேலும் சர்க்கார் நெய்வேலி பரிசீலனை திட்டத்திற்காக ஒரு கோடி ரூபாய் செலவு செய்ததோடு

a.m.

[Sri A. E. Chandrasekara Nayagar] [4th July 1957]

சோர்வு அடையாமல் அந்தத் திட்டத்தின் மூலம் தமிழ் நாட்டிற்கு ஒரு மறுமலர்ச்சி உண்டாக்கியிருப்பதை எல்லோரும் பாராட்ட கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

நெய்வேலித் திட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டதைப் போல, கோதாவரித் தண்ணீரை சென்னை ராஜ்யத்திற்குக் கொண்டுவருவதற்காக முயற்சி எடுத்து அந்த நீரையும் தமிழ்நாட்டுக்குப் பயன்படும்படிச் செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

மேலும், நம் ராஜ்யத்திலுள்ள பல்வேறு ஜில்லாக்களிடையே ஏற்றத் தாழ்வுகள் இப்பொழுது ஓரளவு உண்டாகி வருவதால், வடாற்காடு ஜில்லா போன்ற பிற்பட்ட ஜில்லாவுக்குத் தகுந்த கவனம் செலுத்த வேண்டும். வடாற்காடு ஜில்லாவிலே எந்த விதமான நீர்ப்பாசன வசதிகளும் கிடையாது. ஆனால், இச்சபையிலுள்ள ஒவ்வொரு அங்கத்தினரும் சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டத்தில் அக்கறை காட்டியிருக்கிறார்கள் என்பதை உணர்ந்து, சிறு சிறு நீர்ப்பாசனத் திட்டத்தை அபிவிருத்தி செய்வதற்கு ஜில்லாதோறும் சிறு சிறு நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை வகுத்து, மறைந்து கிடக்கும் நீர்ப்பாசன வசதியைக் கண்டு பிடித்து, விவசாயத்திற்குப் பயன்படுத்த தாலுகாவிற்கொரு தகுந்தநீர்ப்பாசன போர்ட் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

அதேபோல், வடாற்காடு ஜில்லாவிலுள்ள பாலாறு வரண்டு கிடப்பதால், அதில் தண்ணீர் கொண்டுவருவதற்காகவும் ஒரு நல்ல முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

மற்றும், வடாற்காடு ஜில்லாவில், எந்தவித பெரும் தொழில்களோ மற்ற வசதிகளோ இல்லாமல் வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் அதிகமாகி யிருக்கிறது. அதற்காக, அங்குள்ள இயற்கை வசதிகளைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு, சந்தனத்தைலம், சோப் முதலிய உபப் பொருள்களைத் தயார் செய்ய தொழிற்சாலை நிறுவ வேண்டுமென்றும், காகித உற்பத்தித் தொழிற்சாலையும் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்றும் நான் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன். அப்பொழுதுதான் ஜில்லாக்களிலே ஏற்றத் தாழ்வு இல்லாமல் சோஷலிச சமுதாயத்தை அடைய முடியும் என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

மேலும், வடாற்காடு ஜில்லாவில் தொழிற்கல்வி ஸ்தாபனம் இல்லை. அதை ஏற்படுத்துவதற்காக ஒன்றும் நடவடிக்கை எடுத்திருப்பதாகத் தெரிய வில்லை. ஆகையால், அதிலும் சர்க்கார் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

மேலும், சர்க்கார் மக்களுடைய அபிவிருத்திக்கும் முன்னேற்றத்திற்கும் செய்யும் சட்ட திட்டங்களின் நன்மையை சாதாரண, பாமர கிராம மக்கள் உணர்ந்து, அனுசூலும் அடைய முடியவில்லை என்பதை எல்லோரும் உணர்ந்திருக்கிறார்கள். அதற்காக, சர்க்காரிடம் இருக்கும் செய்தி-விளம்பர இலாகாவை நல்ல முறையில் பயன்படுத்தி, கிராமந்தோறும் உள்ள ஆரம்பப் பாடசாலைகளிலும், மற்றும் பொது இடங்களிலும் விளம்பரப் பலகைகளை வைத்து, மக்களுக்காகச் செய்யப்பட்டிருக்கும் சட்டங்களுக்கு நல்ல விளம்பரம் கொடுத்தால், சர்க்காருக்கும் மக்களுக்கும் நல்ல முறையில் தொடர்பு ஏற்படுவதற்கு உதவும். அந்த வகையில் சர்க்கார் முயற்சி செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

மேலும், இந்த பட்ஜெட்டில் விலைவாசி ஏற்றத்தைப்பற்றி சொல்லப் படுகிறது. விலைவாசி ஏற்றத்தினால் ஓரளவு உணவு உற்பத்தி பெருக்கம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை நாம் உணரவேண்டும். விவசாயிகள் விளை பொருள்களை உற்பத்தி செய்தவதற்கு ஏற்படும் செலவைக் கணக்குப் போடப் பார்த்தால், இப்பொழுதுள்ள விலை அவர்களுக்கு அவ்வளவு சாதகமான நிலைமையில் இல்லை என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். ஆகையால்,

4th July 1957] [Sri A. E. Chandrasekara Nayagar]

உணவுத் தட்டுப்பாடு ஏற்பட்டால்தான் நாம் அதில் தீவிர கவனம் செலுத்த வேண்டுமே தவிர, சாதாரணமாக விலைவாசி ஏற்றத்தைப்பற்றி அதிகமாக நாம் கவனிக்கவேண்டியதில்லை.

சர்க்கார் இப்பொழுது 470 மைல் நீளமுள்ள ஸ்தல ஸ்தாபன ரோடுகளை பராமரிப்பதற்காக எடுத்துக் கண்டிருக்கிறார்கள். மேலும் நம் ராஜ்யத்தில் பஸ் ஓடும் எல்லா ரோட்டுகளையும் எடுத்து நல்ல முறையில் சீர் செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

அதுவும் இல்லாமல், வருஷா வருஷம் மின்சாரத்தில் தட்டுப்பாடு இருந்ததைப் போக்கி இப்பொழுது நடைமுறை பட்ஜெட்டில் தட்டுப்பாட்டை நீக்குவதற்கு எடுத்துக்கொண்ட முயற்சியை நாம் பாராட்டக் கடமைப் பட்டிருக்கிறோம். ஆகையால், அதை நான் வரவேற்கின்றேன்.

அடுத்தபடியாக, சர்க்காரின் ரொக்க வசதியில் 13 கோடி ரூபாய் துண்டு விழுவதில் எல்லோரும் கவனம் செலுத்த வேண்டியது கடமையாய் இருக்கிறது. ஆகையால், 13 கோடி ரூபாயை எடுத்துவதற்காக ஆயுள் இன்ஷ்யூரன்ஸைத் தவிர, மற்ற இன்ஷ்யூரன்ஸ்களை நம் சர்க்கார் மேற்கொள்ள வேண்டும். மேலும், ஜில்லா கூட்டுறவு பாங்குகளையும், மத்திய கூட்டுறவு பாங்குகளையும் சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்டால், இந்த ரொக்க வசதியை அபிவிருத்தி செய்து, சர்க்காருடைய காரியங்களைத் துரிதமாக செய்ய வசதியாக இருக்கும் என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

சர்க்காருடைய பட்ஜெட்டில் செலவினங்களுக்காக ஒதுக்கப்படும் தொகையைச் செலவிடும் கொள்கையை நிர்ணயம் செய்ய வேண்டும். அதை எந்த முறையில் செலவிட வேண்டுமென்று கொள்கையை நிர்ணயம் செய்தால் வேலையில் கால தாமதமும், பண விரயமும் ஏற்படாமல் இருக்கும். ஆகையால், இப்பொழுது சர்க்கார் பட்ஜெட்டில் கொடுத்திருக்கும் விவரங்களைப் பழைய கால முறைப்படி கொடுத்திருப்பதைவிட மேலும் விவரமாக, நன்றாகப் புரிந்து கொள்ளக்கூடிய முறையில் வருவாய்த் தலைப்புகளைக் காட்டவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

இதுவும் இல்லாமல் என்னுடைய தொகுதியாகிய ராணிப்பேட்டையில் பாரி அண்டு கம்பனி இருக்கிறது. அங்கிருக்கும் திராவகக் கழிவு நீரால் விவசாயம் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டு, பல ஏக்கர் நிலங்கள் வீணாகிறது. அப்படி வீணாகியும் வரி கட்டவேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று பல வருஷங்களாக அங்குள்ளவர்கள் மனுச் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அதைப் பரிசீலனை செய்து, அதற்குத் தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

இதுவும் இல்லாமல், தோல் ஷாப்புக் கழிவு நீரும் சென்னைமுத்திரம், குடிமல்லூர் கிராமங்களிலுள்ள விவசாயிகளுக்கு மிகவும் பாதகமான முறையில் இருக்கிறது. அதிலும் சர்க்கார் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

ராணிப்பேட்டைக்கு அருகில் பொன்னையாற்றில் வருஷா வருஷம் தவறாமல் வெள்ளம் வருகிறது. 50 சத தண்ணீர் வீணாகப் போவதாக புள்ளி விவரத்தில் இருப்பதாகத் தெரிகிறது. 50 சத லிகிதம் தண்ணீரையும் உபயோகப்படுத்தும் முறையில் ஒரு கால்வாய் வெட்டிக் காவேரிப்பாக்கம் எரிக்கு திருப்பினால், விவசாய உற்பத்திக்குப் பெரிதும் உதவியாக இருக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன். ஆகையால், சிறு பாசனத் திட்டங்களில் நல்ல முறையில் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கின்றேன்.

இது தவிர, கோவில் சொத்துக்களையும், தரும பரிபாலன சொத்துக்களையும் வேறு வழியில் செலவிடவேண்டுமென்று சொல்லப்படுவதைக் கேட்க நான் வருத்தம் அடைகின்றேன். அந்தச் சொத்துக்கள் எந்த நோக்கத்திற்காக ஏற்படுத்தப் பட்டதோ, அந்த நோக்கத்தைப் பூர்த்தி செய்யும் வகையில் நாம் புரிபாலிக்க வேண்டுமே தவிர, வேறு வகையில்

[Sri A. E. Chandrasekara Nayagar] [4th July 1957]

திருப்புவது சரியல்ல. இருப்பதைச் சீர்திருத்தமான முறையில் செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். இப்பொழுது நாட்டு மக்களிடையே பக்தியை வளர்த்து, அவர்களுடைய ஒழுக்கம் குன்றிவருவதைத் தடுத்து, ஒழுக்கத்தை வளர்ப்பதற்கு அம்மாதிரி பணங்களைச் செலவழித்து, தருமங்களை ஏற்படுத்தியவர்களுடைய நோக்கங்களை ஈடுநிறவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

பொது சுகாதார தலைப்பின்கீழ் ஓரளவு பணம் ஒதுக்கிருந்தாலும் சுகாதார வசதிக்குத் தேவையான பணம் இல்லை என்று நான் கருதுகிறேன். ஆகவே, பொது சுகாதாரம் என்ற தலைப்பின்கீழ், கிராம சுகாதாரம் என்ற தலைப்பை ஏற்படுத்தி, அதற்காகப் பெரும் அளவு பணத்தைச் சர்க்கார் செலவு செய்தால், ராஜ்யத்திலுள்ள கிராமங்களில் நல்வாழ்வும், முன்னேற்றமும் ஏற்படும். (இத்தருணத்தில் மிஸ்டர் ஸ்பீக்கர்தம் ஆசனத்தில் திரும்ப வந்து அமர்ந்தார்.) ஆகையால், ராஜ்ய சர்க்கார் கிராம சுகாதார விஷயத்தில் ஒரு தனி அக்கறை காட்ட வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

மேலும் சிறு கைத் தொழில், கிராம கைத்தொழில் இப்பொழுது நடந்து வரும் முறையில் அவ்வளவாக வெற்றிகரமான முறையில் மக்கள் அதைப் புரிந்து கொள்ளாத அளவில் இருப்பதால் அதைப் புரிந்து கொள்ளக்கூடிய அளவிலே, அந்தத் தொழிலினால் மக்களுக்கு நல்ல வாழ்வு கிடைக்கக் கூடிய வகையில் மாற்றியமைக்க வேண்டும். இவ்வித தொழில் வெற்றிகரமாக நடக்க முடியவில்லையென்றால், அதை வேறு அளவிலாவது செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

11-30
a.m.

SRI A. MARIAPPAN : கனம் சபா நாயகர் அவர்களே, கனம் நிதி மந்திரி அவர்களின் பட்ஜெட்டை ஆதரித்துப் பேச முன் வந்துள்ளேன். நிதி மந்திரி அவர்களுடைய பட்ஜெட்டானது நாட்டு மக்களுடைய சீர்திருத்தத்திற்கும், மற்றும் நல்ல முறையிலே பயன் படக்கூடிய அளவிலே தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் பாராட்டுகிறேன். ஒரு நாட்டிற்கு எத்தன்மை வாய்ந்த ஒரு அமைச்சர் வேண்டியது என்பதை வள்ளுவர் பெருமான் கூறியுள்ளார்

“கருவியும் காலமும் செய்கையும் செய்யும் அருவினையும் மாண்ட தமைச்சு” இதன்மை வாய்ந்த குறிக்கோளுடன் இந்த பட்ஜெட்டை தயாரித்திருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன். அதோடு ஒரு அழகான நாடாக இருக்கவேண்டுமானால்—

“பிணியின்மை செல்வம் விளைவின்பம் ஏமம் அணியென்ப நாட்டின் கிவ்வைந்து” என்றார் வள்ளுவர்.

ஒரு நாட்டை அழகுள்ள நாடாக ஆக்கவேண்டுமென்று, அத்தன்மை நாடாக இருக்கவேண்டுமென்று, பெரியவர்களின் கருத்து. அந்த முறையிலே பட்ஜெட் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பட்ஜெட்டில் சில ஏற்றத் தாழ்வுகள் இருப்பதாக எதிர் கட்சித் தோழர்கள் சொல்லினும் அதில் வரவேற்கத்தக்க அம்சங்களும் இருக்கின்றன. ஆளும் கட்சியினர்களாகிய எங்களைப் போன்றவர்கள் அதை வரவேற்கிறோம். எதிர் கட்சியினர் அதனுடைய குறைபாட்டை எடுத்துச் சொல்லவேண்டியது அவர்கள் கடமை என்று சொல்லுகிறேன். இருப்பினும் அதை நல்ல முறையில் சொல்லவேண்டியது தான் கடமை. அதோடு நாட்டின் நிலவளத்திற்காகவும் மற்ற எல்லா வளத்திற்காகவும் பெரும் பகுதியான தொகையை ஒதுக்கியிருப்பதை வரவேற்கிறோம். அதோடு எல்லா ஜில்லாக்களிலும் நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களும் அணைக்கட்டுகளும் ஏற்படுத்தியிருக்கிறது மிகவும் பாராட்டக்கூடியதே. எங்களுடைய சேலம் ஜில்லாவில் சேர்வராயன் மலையின் வட பகுதியில் உற்பத்தியாகும் வாணியார் ஒரு ஜீவ நதி. அந்த நதியை அணை கட்டி நீர்ப்பாசனத்திற்கு கொண்டு வந்தால் அருர் தாலுகாவில் மிக வரண்ட நிலை வனமான பிரதேசத்தையும் செழிப்பானதாகக் முடியும். அந்த நதியில் அணை கட்ட வெள்ளைக்காரர்கள் ஆண்டகாலத்தில் 90 வருஷத்திற்கு முன்

4th July 1957]

[Sri A. Mariappan]

ஒரு திட்டம் போட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அது கைவிடப்பட்டது. ஏனென்றால் அந்தப் பிரதேசத்தில் பஞ்சம் ஏற்பட்டு அங்கு தொத்து நோய் ஏற்பட்டதால் தொழிலாளர்கள் கிடைக்கவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். நமது தேசிய சர்க்கார் ஏற்பட்டபோது ஒரு லட்ச ரூபாய் செலவு செய்து சர்வே செய்து விடப்பட்டிருக்கிறது இந்தத் திட்டம். கடந்த ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் வேலை பூர்த்தியாகவில்லை. இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சேர்த்துக்கொள்ளப்படும் என்று சொல்லப்பட்டது. மாநாடு கூட்டியும், அமைச்சர் குழுவுக்கு தூது மூலமாகவும் கேட்டபோது இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் பரிசீலனைக்கு எடுத்துக் கொள்வதாக சொல்லப்பட்டது. அதைப் பற்றி எந்த விதமான தகவலும் இல்லை. இந்தத் தாலுகா மக்களுக்கும் இது மிகவும் அவல நிலை ஆகும் என்பதை சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அநூர் தாலுகா ஒரு மலைப் பிரதேசம், அங்கு மூங்கில் வளம் அதிகம். அங்குள்ள தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாய மக்கள் கூலி வேலை செய்பவர்கள். அங்கு அவர்களுக்கு நல்ல நிலைமையை உண்டாக்க வேண்டுமானால், அங்கு ஒரு காகிதத் தொழிற்சாலை வைத்தால், இன்றைக்கு பத்தாயிரக்கணக்கான மக்கள் அந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டு அவர்களது வாழ்க்கைத்தரம் உயர வுமையாகும் என்று சர்க்காருக்கு எடுத்துச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். அதோடு தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்தின் முன்னேற்றத்திற்கும் பட்ஜெட்டில் அதிகமான தொகையை ஒதுக்கியிருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன். என் அபிப்பிராயம் என்னவென்றால் இன்னும் கொஞ்சம் வரியை உயர்த்தி வரும் கணிசமான தொகையை விவசாயத்திற்கு ஒரு பகுதி, ஒதுக்கி விட்டு தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாய முன்னேற்றத்திற்கு மேலும் அதிகமான தொகையை ஒதுக்கவேண்டும். நாட்டில் மக்களுடைய ஜீவன், அதாவது உயிர், விவசாயிகள்தான். ஊண் இல்லையென்றால் மக்கள் உயிர் வாழ முடியாது. ஆகவே விவசாயத்திற்கு இன்னும் அதிகப்படியாக செலவு செய்வேண்டும் என்பது என் கருத்து. அதே போன்று பல்லாயிரக் கணக்கான வருஷங்களாக நசுக்கப்பட்டு சாக்கடைக்குழியில் தள்ளப்பட்ட சமுதாயத்தை இந்தக் குறைந்த அளவில் சீர்படுத்த முடியாது என்பது என் கருத்து. இன்னும் பத்து ஆண்டு காலத்திற்காவது சலுகைகளைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று மத்திய சர்க்காருக்கு நமது மாகாண சர்க்கார் சிபார்சு செய்ய வேண்டுமென்பதையும் பணிதலோடு வேண்டிக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயம் என்று இந்த நாட்டிலே இருக்கக்கூடாது.

அதோடு தீண்டாமை என்ற தொத்து நோய் இருக்கக்கூடாது. இதை யெல்லாம் சீர்படுத்த சட்டங்கள் போடுகிறார்கள். சட்டத்தினால் மட்டும் போதாது. மக்கள் மனது மாற வேண்டும். அதற்காக நம்முடைய ராஜ்யத்திலுள்ள மக்களின் பிரதிநிதிகள் எல்லாரும் தத்தம் தொகுதிகளில் தீண்டாமை ஒழிப்புக்காக பெரிதும் முயற்சி எடுத்தால் தான் அந்தத் தீண்டாமை நோய் அகலும். சட்டம் என்பது அறிவாளிகளுக்கல்ல. பாமர மக்களுக்காக ஒரு பெரிய காட்டு மிருகத்தை சர்க்கஸ்காரன் கொண்டு வந்து அடக்கவேண்டுமானால் ஆயுதத்தைக்காட்டி அடக்கி வசப்படுத்துகிறானே அதே மாதிரி பாமர மக்களுக்கு சட்டத்தைக் காட்டினால்தான் வசப்படுத்தமுடியும். மக்களுக்கு வெறுப்பு ஏற்படுமோ என்று நினைத்து சட்டத்தை நிர்ணயம் செய்யாமல் விட்டால் மக்கள் மன்றத்திற்கு நீதி ஆகாது. அந்த முறையிலே சட்டத்தை பரிபாலனம் செய்து மக்கள் நலனைக் கருதினால்தான் நம் நாட்டின் புகழ் ஓங்கும். தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் அறியாமையாலும் சாதி இந்துக்கள் அட்டேயித்தாலும் பயந்து செத்துப் போன பசுக்களை எடுத்து சாப்பிட்டு வருகிறார்கள். அத்தகு கெட்ட நடத்தையை நீக்க சுகாதார விதியில் செவ்வனே நடத்தவேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்கவில்லையென்று வருத்தத்தோடு சொல்லிக் கொள்கிறேன். என், இன்னும் தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயம் இருக்கவேண்டும் என்ற நோக்கமா? அல்லது மனிதர்களோடு மனிதர்களாக சம நிலை அடையக் கூடாது என்ற நோக்கமா? சுகாதார விதிப்படி கிராம அதிகாரிகளும்

[Sri A. Mariappan]

[4th July 1957]

போலீஸும் நடவடிக்கை எடுத்து இத்தனை கேஸ் பிடித்திருக்கிறோம் என்று யாராகிலும் கணக்கு கொடுக்க முடியுமா? ஆகவே இம்மாதிரியெல்லாம் இல்லாமல் இந்த சட்டத்தை பிரயோகிக்க வேண்டும் என்பதுதான் என் வேண்டுகோள்.

அடுத்தபடியாக கிராமத்திலுள்ள மக்களான பாமரமக்கள் இந்த கவர்மெண்டினுடைய சட்டம் என்னது என்று அறியாமல் இருக்கிறார்கள். அதை அதிகாரிகள் மக்களுக்கு நல்ல முறையில் எடுத்துச் சொல்லி, பயன்படக் கூடிய அளவில் சட்டத்தைக் திருத்த வேண்டுமென்பது என் நோக்கம். அதோடு ஜாதி ஒழியவேண்டுமாயின் சட்ட கல்லூரிகளிலும் மற்றக் கல்லூரிகளிலும் நான், நீ என்று போட்டி போட்டுப் படிக்கும் மாணவ மாணவிகள் கலப்பு மணம் செய்து கொண்டால்தான் சர்க்கார் உத்தியோகம் கிடைக்கும் இல்லாவிட்டால் இல்லை என்று சொல்லக் கூடிய முறையில் சட்டம் கொண்டு வந்தால் ஜாதி வித்தியாசத்தை ஒழிக்க அது வசதியாய் இருக்கும், என்று நான் நினைக்கிறேன்.

11-41
a.m.

SRI K. PERIYANNAN : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, நமது மாகாண நிதி அமைச்சர் அவர்கள் 1957-58-ஆவது ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையை நமது சபை முன் சமர்ப்பித்ததற்கும், அன்றாடம் அவர்கள் மிக நேர்மையாகவும் நியாயமாகவும் பட்ஜெட்டை தயார் செய்திருப்பதற்காகவும், நான் அதை மனப்பூர்வமாக ஆதரிப்பதோடுகூட எனது தாழ்மையான சில வேண்டுகோள்களை தெரிவிக்க ஆசைப்படுகிறேன்.

தலைவர் அவர்களே, எங்கள் தொகுதி ஆகிய பெரம்பலூர் வட்டம் மிகவும் பிற்பட்ட ஏழை தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பினர் வாழும்படியான தொகுதி. ஆங்கு நீர் வசதியோ அல்லது கரண்டு வசதியோ இல்லாமல் பெரும்பாலான இளைப்பு நிலத்தில் விவசாயம் செய்யக்கூடிய ஏழை விவசாயிகள் அல்லல் படுகிறார்கள் என்பதை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு கொண்டுவர ஆசைப்படுகிறேன்.

எங்கள் தொகுதியில் வாழும் ஏழை, தாழ்த்தப்பட்ட சமூகத்தினர்களுக்கு குடிசைத் தொழில் என்னும் கைத்தொழிலில் தோல் பதனிடும், அதாவது பாதரசைக், விவசாயத்திற்கு இறைப்பு உபகரணமாக உள்ள தும்பி என்று சொல்லக்கூடியவைகளை தயார் செய்யும் ஹரிஜன, தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு போதிய கடன் வசதி கொடுத்து அந்த கைத்தொழிலுக்கு நல்ல உதவி ஊட்டுமாறும் அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்கின்றேன்.

விதைகளினின்றும் எண்ணெய் எடுப்பதையும், மண்பாண்டங்கள் செய்வதையும் குடிசைத் தொழிலாக ஏற்று அவைகளுக்கு அரசாங்கம் நல்ல ஊக்கம் அளிக்குமாறும் கேட்டுக் கொள்கின்றேன்.

ஹரிஜனங்களுக்கு இன்றைய சர்க்கார் செய்துவரும் பலதரப்பட்ட நன்மைகளை மறுக்கவோ, அல்லது மறைக்கவோ முடியாது என்பதை இச்சபை முன் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இதோடு மேற்படி சலுகைகளை அதாவது கடன் கொடுக்கும், ஸ்காலர்ஷிப் கொடுக்கும் இடை உத்தியோகஸ்தர்கள் கால தாமதம் செய்வதால், இவைகள் காலா காலத்தில் கிடைக்காமல் தாழ்த்தப்பட்ட சமூகத்தினர் அல்லல் படுகிறார்கள். இம்மாதிரி அரசாங்கம் கொடுக்கும் சலுகைகளை அவ்வப்போது உரிய காலத்தில் கொடுத்து ஆதரிக்க வேண்டும் என்றும் சர்க்காரின் கவனத்திற்கு கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

எங்கள் வட்டத்திலே, மிக தாழ்த்தப்பட்ட, மிக பிற்பட்ட, பெரும்பாலான ஏழை விவசாயிகள் வாழும் இடங்களில் வருஷத்திற்கு நான்கு, ஐந்து தடவை தீ விபத்துக்கள் ஏற்பட்டு, கிராமங்களில் மிக பெரும் நஷ்டமும் உயிர் சேதமும் ஆகிறபடியால் எங்கள் வட்டாரத்திலேயே ஒரு தீ அணைக்கும் படையை நிருவவேண்டுமென்று யோசனை கூறுகிறேன். ஏன் என்றால் இப்போது எங்கள் வட்டத்திலிருந்து 50, 60 மைல் தூரத்திலிருக்கும் திருச்சியில் தலைமை தீ அணைக்கும் படை ஆபீஸ்

4th July 1957]

[Sri K. Periyannan]

இருப்பதால், காலாகாலத்தில் தீ விபத்து ஏற்படும்போது எங்கள் வட்டாரத்திற்கு வந்து உதவி செய்யமுடியவில்லை. பொருள் சேதமும் உயிர் சேதமும் ஏற்பட்ட பிறகே அவர்கள் வருவதால் ஒரு பிரயோஜனமும் இல்லாமல் போய்விடுகிறது.

பெரம்பலூர் வட்டாரத்தில் இருந்து இயங்கிவந்த ஒரு தொழிற்சாலை இப்போது நடைபெறாமல் இருந்து வருகிறது. மேற்படி வட்டாரத்தில் சிமென்ட் உற்பத்திக்கு வேண்டிய கரும் களிமண்ணும் இதர கல் வகையராக்களும் வெளி இடங்களுக்கு சென்று சிமென்ட் உற்பத்தி செய்வதை தடுத்து மேற்படி பொருள்கள் கிடைக்கக்கூடிய எங்கள் வட்டாரத்திலேயே சிமென்ட் உற்பத்திச்சாலையை நிறுவினால் அங்குள்ள ஏழை மக்களுக்கு மிகவும் உதவியாக இருக்கும் என்பதை சர்க்காரின் கவனத்திற்கு கொண்டுவர ஆசைப்படுகிறேன்.

அந்த வட்டாரத்தில் உள்ள குழுமாத்தூர் கிராமத்தில் சுமார் 7, 8 ஆண்டுகளாக நல்ல மழை பெய்தும் அங்குள்ள வாய்க்கால்களை மராமத்து செய்யாததால், எரிக்கு தண்ணீர் இல்லாமல் அங்குள்ள ஏழை விவசாயிகள் பெரும் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். இவ்வாண்டு அவர்கள் காலாகாலத்தில் கிஸ்தி கொடுக்க மருத்ததன் காரணமாக இந்த கிராமத்திலுள்ள விவசாயிகளின் பம்பு செடுகளை அவ்வட்டார அதிகாரிகள் ஆக்கிரமித்து இருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொண்டு இவ்வட்டாரங்களில் உள்ள ஆயக்கட்டுகளையும் எரிகளையும், வாய்க்கால்களையும் நல்ல விதத்தில் செப்பனிடுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக இன்னும் ஒன்றை சர்க்கார் கவனத்திற்கு கொண்டுவர ஆசைப்படுகிறேன், அதாவது, சென்னையிலிருந்து தெற்குமுக்கமாகப் போகும் நெடும் சாலையில் பல லாரி விபத்துக்கள் ஏற்பட்டு அந்த வட்டாரத்தில் உள்ள விவசாய மக்களுக்கும், வியாபாரத்தை முன்னிட்டு சந்தைக்கு இரட்டை மாட்டு வண்டியில் செல்லும் வியாபாரிகளுக்கும் மாதத்தில் இரண்டு முன்று விபத்துக்கள் ஏற்பட்டு பெரும் பொருள்சேதமும் உயிர் சேதமும் ஏற்படுவது பெரும் தொல்லையாக இருக்கிறது. ஆகவே போக்குவரத்து இலாகா மந்திரி அவர்கள் இதை கவனித்து சென்னையிலிருந்து தெற்கு செல்லும் லாரிகள் குறிப்பிட்ட நேரத்திற்கு, அதாவது இரவு பத்து மணிக்குப் பிறகு, காலை நான்கு மணிக்குள் செல்லாமல் இருக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அப்படி செய்தால்தான் இம்மாதிரியான விபத்துக்களை தடுக்கமுடியும்.

MR. SPEAKER : இன்னும் 8, 9 அங்கத்தினர்கள் பேச இருப்பதால், இனி பேச இருக்கும் அங்கத்தினர்களை 5 நிமிஷம் பேசமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

SRI T. VELUCHAMI : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, மக்களால் 11-48 a.m.
புதிதாக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு வந்த நான் கடந்த இரண்டு தினங்களாக பட்ஜெட்மீது விவாதம் நடந்ததை கவனித்தேன். எதிர்க் கட்சி அங்கத்தினர்கள் பட்ஜெட்டிலே உண்டான சில குறைபாடுகளை எடுத்துச் சொன்னார்கள். ஆளும் கட்சியிலுள்ள அங்கத்தினர்கள் அந்த பேச்சுக்களை மிகவும் வீர தீரத்தோடு முறியடிப்பதில் திறமையையும் சாமர்த்தியத்தையும் காண்பித்தார்கள். தேசத்தின் நலனுக்காக நல்ல திட்டங்களைத் தீட்டுவதற்கு சட்டப்பைக்கு இவர்களை அனுப்பிய பெருமக்களைக் கொஞ்சம் மறந்துவிட்டு, இவர்களுடைய பேச்சுக்களை நாம் பார்ப்போமானால், அவர்களுடைய திறமைக்கும் சாமர்த்தியத்திற்கும் ஒரு நல்ல “செர்டிபிகேட்” கொடுக்காமல் இருக்கமுடியாது. அடுக்கு மொழிகளை மிகத் திறமையாக கையாண்டு பேசுகின்ற திராவிட முன்னேற்றக்கூட நண்பர்களுக்கும் சவால் கொடுக்கும் முறையிலே, ஆளும் கட்சி நண்பர்கள் “அந்த அடுக்கு மொழிகளை உபயோகிப்பதிலும் நாங்கள் சளைத்தவர்கள் அல்ல.” என்ற முறையில் பேசித் தீர்த்துக் கட்டி விட்டார்கள்.

நமது கடமைகளைப்பற்றி நினைக்கும்போது, “தனி ஒருவனுக்கு உணவில்லையெனில் ஜகத்தினை யழித்திடுவோம்” என்ற வீர கவி

[Sri T. Veluchami]

[4th July 1957]

பாரதியாரின் பாடல்களையெல்லாம் பாடி, நமது மக்களின் மனத்திலே வீரக்கனலை எழுப்பி, சுதந்திரம் பெற்று 10 வருஷங்கள் ஆகிவிட்டபோதிலும், “இன்றைக்கு பாரதியார் குறிப்பிட்ட அந்த பட்டினியைத் தீர்த்திருக்கிறோமா? அல்லது, அந்தப்பட்டினியை நீக்குவதற்கு ஏதாவது திட்டங்களாவது தீட்டியிருக்கிறோமா?” என்றால், இல்லை என்று தான் சொல்ல வேண்டும். வீரப் பாடல்களைப் பாடிய பாரதியார் நமக்குக் கடமைகளையும் உணர்த்தித் தான் சென்றிருக்கிறார். “கமலவாணி தன்னைக் காத்தல், பிறர் துயர் தீர்த்தல், பிறர்நலன் பேணுதல்” ஆகிய கடமைகளை பாரதியார் உணர்த்தியிருக்கிறார். இந்தப் பத்து ஆண்டுகளுக்குள் பிறர் துயராகிய பட்டினியையாவது நாம் தீர்த்திருக்கிறோமா? இல்லை. இப்போது இந்த ராஜ்யத்தில் நீர்வளமும், தொழில் வளமும் மிகுந்த பிராந்தியங்களைத் தவிர மற்ற பிராந்தியங்களில் மக்கள் பட்டினியால் மிகவும் அவதிப்படுகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட பிராந்தியங்களை வளப்படுத்துவதற்குத் திட்டங்களை நிறைவேற்ற வேண்டும். சங்கரன்கோயில், ஊத்துமலை ஆகிய பகுதிகளில் கீரியாற்றுத் திட்டம், பம்பையாற்றுத் திட்டம், கல்லாற்றுத் திட்டம் ஆகிய திட்டங்களை நிறைவேற்றலாம். ஆனால் அந்தத் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதில் அரசாங்கம் மிக மந்தமாக இருக்கிறது. அரசாங்கத்தார், விறுவிறுப்போடும், மக்கள் பட்டினியால் வாடுவதைக் காண பொறுக்காத உணர்ச்சியோடும், ஊக்கத்தோடும் இந்தத் திட்டங்களை நிறைவேற்ற முயற்சித்திருந்தால் இவற்றை நிறைவேற்றியிருக்கலாம். அந்தத் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவீடிலாவும் மற்றப் பிராந்தியங்களிலாவது வேறு பல திட்டங்களை நிறைய நிறைவேற்றியிருக்கலாம். தொழிற்சாலைகளை அமைக்கக் கூடிய இடங்களில் நிறையத் தொழிற்சாலைகளை அமைத்திருக்கலாம். ஈரோட்டில் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் இல்லை என்றும், அங்கே ஒரு மனிதனுக்கு தினமும் இரண்டு, மூன்று ரூபாய் வருமானம் கிடைக்கிறது என்றும் பல நண்பர்கள் சொன்னார்கள். அப்படிப்பட்ட பிராந்தியங்களிலாவது நிறைய தொழிற்சாலைகளை ஏற்படுத்தியிருந்தால் மற்றப் பிராந்திய மக்களும் பயனடைவார்கள். சுதந்திரம் அடைந்து இத்தனை ஆண்டுகள் ஆகிய பிறகும், நமது அண்ணன் தம்பிமார்களைப் பட்டினி அடையும்படி விட்டுவிட்டு, நாம் மட்டும் சாப்பிட்டுவிட்டு சாப்பாட்டிற்கு மேல் எப்பழம் போட்டுவிட்டு, சுகம் வேண்டுமென்று சுகவாச ஸ்தலமாகிய திருக்குற்றாலத்திற்குப் போகும் போது வழியில் திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் பட்டினியால் அவதிப்படும நமது அண்ணன் தம்பிமார்களைப் பற்றிக் கவலைப்படாமல் அவர்களை தாண்டிச் செல்வோமானால் அது மிகவும் பாவமான காரியம் மாத்திரம் அல்ல; அப்படிச் செய்தால், ரோமாபுரி தீப்பற்றி எரியும்போது அலட்சியமாக வீணை வாசித்துக் கொண்டிருந்த நீரோ மன்னனுடன்தான் மக்கள் நம்மை ஒப்பிடுவார்கள்.

விவசாயிகளுக்கு நன்மை செய்யும் விஷயத்தில், அவர்களுக்கு பல இலாகாக்களின் மூலம் கடன்கள் கொடுப்பதைத் தான் முதன்மையான லட்சியமாக நமது அரசாங்கம் கருதி நடவடிக்கை எடுத்துவருகிறது. உணவுப் பொருள்களை உற்பத்தி செய்து தரும் விவசாயிகள் பலர் திக்நிறவர்களாக இருக்கிறார்கள். பல விவசாயிகள் சொந்த நிலமில்லாததால் அன்றாடம் அடுத்தவர் கையை எதிர்பார்த்துப் பிழைக்கும் நிலைமையில் தான் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் பிரச்சனையை முதலில் கவனிக்க வேண்டும். இந்தக் கடன் திட்டத்தின் கீழ் ஜாமீன் கொடுக்கக்கூடிய, நிலமுள்ள விவசாயிக்குத்தான் கடன் கொடுக்கப்படுகிறது. நிலமில்லாத விவசாயிகளைக் காப்பாற்றுவதற்கு ஒரு யோசனை சொல்கிறேன். நிலமில்லாத விவசாயத் தொழிலாளர்களின் ஜாபிதா ஒன்றைத் சர்க்கார் தயாரித்து, புறம்போக்கு நிலங்களைத் தரிசாக்கிக்கும் நிலங்களையும் பெரும் பணக்காரர்களின் நிலங்களையும் ஆர்ஜிதம் செய்து, அந்த நிலங்களில் சுமார் இரண்டு ஏக்கருக்கு ஒரு கிணறு வீதம் கிணறுகள் வெட்டி, அந்த இரண்டு ஏக்கர் நிலத்தையும் கிணறையும் சேர்த்து நிலமில்லாத விவசாயிகளுக்கு அனுபவபாத்தியதையாகக் கொடுத்து, ஒரு வாழ்க்கை அவர்களுக்கு அளிக்கலாம் என்ற யோசனை எனக்குத் தோன்றுகிறது. இதை சர்க்கார் பரிசீலிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

4th July 1957]

[Sri T. Veluchami]

அதோடு பஞ்ச நிவாரண வேலைகள் திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் திருப்திகரமாக நடக்கவில்லை என்பதை வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். பஞ்சத்தால் பாதிக்கப்பட்ட எல்லோருக்கும் நிவாரணம் அளிக்கப்படவில்லை; சில பகுதிகள் நிவாரண வேலைத் திட்டத்தில் சேர்த்துக் கொள்ளப்படவில்லை. தரகர், ஆலங்குடி முதலிய இடங்கள் நிவாரணமளிக்கப்படவேண்டிய பிரதேசங்களாகச் சேர்த்துக் கொள்ளப்படவில்லை. அரசாங்கத்தார் மெம்பர்களை ஒதுக்கலாம்; நாங்கள் ஒதுங்கிப் பிழைத்துக் கொள்கிறோம். ஆனால் மக்களை ஒதுக்குவது சரியல்ல என்பதைப் பணிவன்புடன் தெரிவித்துக் கொண்டு, எங்களுக்கு எங்கள் பகுதி மக்களுக்கும் நன்மை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு இத்துடன் என்னுடைய சிறுநரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* **SRI K. G. PALANISWAMY GOUNDER:** கனம் சபாநாயகர் அவர் 11-57 களே, நமது நிதி அமைச்சரவர்கள் இந்த ஆண்டு சமர்ப்பித்திருக்கும் வரவு செலவுத் திட்டத்தை நான் முழு மனதுடன் ஆதரிக்கிறேன். இந்த பட்ஜெட்டில் ராஜ்யத்தின் முன்னேற்றத்திற்காக பல திட்டங்களுக்கும் பல வேலைகளுக்கும் பல கோடி ரூபாய்கள் ஒதுக்கி, மக்கள் நிலை அறிந்த நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள், நல்ல முறையில் பட்ஜெட்டைத் தயாரித்திருக்கிறார்கள். இதை நாம் பாராட்டுவதற்குக் கடமைப் பட்டிருக்கிறோம். a.m.

நமது சர்க்காருக்கு எங்கள் தாலுக்காவைப்பற்றி நன்றாகத் தெரியும். எங்கள் தாலுகாவாகிய தாராபுரம் எப்பொழுதுமே பஞ்சப் பிரதேசமாக உள்ள தாலுகாவாகும். சென்ற பத்து ஆண்டுகளாக எங்கள் தாலுகாவில் மழை மிகவும் குறைவாகப் பெய்ததால் அங்கு இப்போது குடிதண்ணீருக்குக்கூடப் பஞ்சம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த நிலையில் அங்கே விவசாயிகள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். கடன்கள் கொடுக்கவேண்டும் என்றும் தக்காவி லோன்களை நிறுத்தி வைக்கவும். நமது அரசாங்கத் தாருக்கு நான் விண்ணப்பங்கள் அனுப்பியிருக்கிறேன். வருஷத்திற்கு வருஷம் மழை குறைந்து வந்ததால், அந்தத் தாலுகா இப்போது பரீவனம் ஆகக் கூடிய நிலைமையில் காட்சியளித்துக் கொண்டிருக்கிறது. அதனால் எங்கள் தாலுகா மக்கள் இப்போது இங்குமங்குமாக வெளி ஜில்லாக்களுக்கும் சென்று பலர் பலவிதமாக மடிந்துவருகிறார்கள். இப்போது எங்கள் தாலுக்காவில் ஜனத்தொகை மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது. அந்த நிலையில் மழை பெய்தாலும்கூட, விவசாயத்திற்கு வேண்டிய ஆட்களும், பொருள்களும் இல்லாததால் விவசாயிகள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள், எங்கள் பகுதிக்குப் பயன்படும்படியான பாம்பிக்குளம் திட்டம் இப்போது உருவாக்கிக்கொண்டிருக்கிறது. அதை அங்கேரித்து நிறைவேற்ற வேண்டும். ஜீவிரமாக முயற்சி செய்து அதை இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தில் சேர்த்துக் கொள்ளாதது குறித்து நாங்கள் எல்லோரும் மிகவும் வருத்தப்படுகிறோம். “நமது பிரதேசத்திற்குப் பரம்பிக்குளத் திட்டம் வந்து சேரும். நாம் வாழலாம்” என்று மக்கள் கொஞ்சம் மன நிம்மதியோடு இருக்கிறார்கள். அந்தத் திட்டத்தை உடனடியாக நிறைவேற்றுவதற்கு சர்க்கார் ஜீவிர முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றி எங்களைக் காப்பாற்ற வேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த நிலையில் இருக்கக் கூடிய மக்களுக்கு உடனடியாகக் பரம்பிக்குளத் திட்டத்தை கொண்டு வரவேண்டும். இல்லையென்றால் எங்கள் பகுதியில் இன்னும் கொஞ்சம் இருக்கக் கூடிய ஜனத்தொகையும் குறைந்து போய் விடும் என்பதைச் சர்க்காருக்கு தெரியப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

கீழ் பவானித் திட்டம் எங்கள் தாலுக்காவின் ஒரு பகுதியில் வந்து கொண்டிருக்கிறது. இந்தத் திட்டத்தில் எங்கள் தாலுக்கா கடைசி வாய்க் கால் ஆதலால் சிறிது காலம் தண்ணீர் செளகரியமாகக் கிடைப்பது இல்லை. இந்த நிலையில் இருப்பதால் அவர்களிடையே பாசன வசதியுள்ள பூமிக்குக் கிணறுகள் வெட்டிக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். கிணறு வட்டிக் கொள்ள அனுமதியும் கொடுக்க வேண்டும். அங்கு பலவிதமான வரிகள் வசூல் செய்யப்படுகிறது. பலதரப்பட்ட வரி விகிதம் இருப்பதனால்

[Sri K. G. Palaniswamy Gounder] [4th July 1957]

ஒவ்வொரு மகசூலுக்கும் பயிருக்கு ஏற்றபடி வரி விதிப்பதில் பல கஷ்டங்கள் உண்டாகின்றன. பெரிய விவசாயிகளுக்குச் செளகரியம் இருக்கிறதேயொழிய சாதாரணமர்க இருக்கக்கூடிய விவசாயிகள் கிராம அதிகாரிகளுடைய மதிப்பைப் பெற வேண்டும். இல்லையேல் செய்யாத விவசாயம் கூட சாகுபடி கணக்கில் வந்து அல்லல்பட நேரிடும். அந்தப் பாசனத்திட்டம் சிறு விவசாயிகளுக்கு ஒருவிதமான பிரயோசனமும் இல்லாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்பதை சர்க்காருக்கு நான் ரூபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். வரி வசூல் செய்வதைப் பயிர் கட்டுப்பாடு இல்லாத வகையில் செய்ய வேண்டுமென்று தாழ்மையுடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன். எங்கள் தாலுக்காவுக்கு மரம் ஏறிகளுக்கு மரம் ஏற அனுமதி கொடுக்கப் படவில்லை. எங்கள் ஜில்லாவில் இதர தாலுக்காக்களுக்கு எல்லாம் அனுமதி அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. தாராபுரம் தாலுக்காமாத்திரம் அதிலிருந்து விலக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதைப்பற்றி அமைச்சரிடம் விண்ணப்பம் செய்து கொண்டிருக்கிறோம். ஆவன் செய்வதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதை சீக்கிரம் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பரம்பிக்குளத் திட்டத்தைப் பற்றி நமது நிதி மந்திரி அவர்களுக்கு மாதிரமல்ல, எல்லாமந்திரிகளுக்கும் நன்றாகத் தெரியும். பெரிய நீர்ப் பாசனத் திட்டம் எதுவும் இல்லையென்று பல அங்கத்தினர்கள் பேசினார்கள். இந்தத் திட்டத்தைப்பற்றி கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் எல்லோருக்கும் விளக்க வேண்டும். அந்தத் திட்டத்தை எடுத்து நடத்தவும் தீவிரமான நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று வற்புறுத்திக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

12-02
p.m.

SRI M. ALAGIRISAMI : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நீதியும், உறுதியும் கொண்ட உள்ளம் படைத்த எங்கள் மதிப்பிற்குரிய நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்திருக்கும் 1957-58-ம் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையை நான் வரவேற்று ஒரு சில வார்த்தைகள் கூறவிரும்புகிறேன்.

இரண்டு மூன்று நாட்களாக நடந்து வரும் விவாதத்திலே, குறிப்பாக எதிர்கட்சியில் இருந்து பேசிய அன்பர்கள் பற்றாக்குறை பட்ஜெட்டை நிதி மந்திரி அவர்கள் சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள், என்று காரணம் காட்டிக் குறைகூறினார்கள். ஆனால் தொழில் வளர்ச்சியிலே அபிவிருத்தி அடைய வேண்டுமென்று விரும்புகிற ஒரு பின் தங்கிய நாட்டிலே சமர்ப்பிக்கப் படும் பட்ஜெட்டானது கட்டாயம் பற்றாக்க குறை பட்ஜெட்டாகத்தான் இருக்கும். பெய்லிப் பிணன்ஸ் என்பது தவிரக் முடியாத அவசியம் ஆகிவிடுகிறது. ஆகவே இந்தக்கண்ணோட்டத்துடன் இந்தப் பட்ஜெட்டை பரிசீலனை செய்து பார்க்கக் கூடிய அன்பர்கள் இந்த பட்ஜெட்டிலே பலவித நல்ல அம்சங்கள் இருப்பதைக் காண்பார்கள். இந்த நாட்டினுடைய தொழில் வளர்ச்சியைப் பெருக்க வேண்டுமானால் இந்த நாட்டில் இருக்கக் கூடிய உணவு நிலையானது சரியான நிலையில் இருக்க வேண்டுமென்ற பேருண்மையை மனத்தில் கொண்டதான் நமது நிதி மந்திரி அவர்கள் இந்த நாட்டின் உணவு நிலையைச் சரியாக வைத்துக் கொள்வதற்காக பலவித நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொள்ள பட்ஜெட்டிலே வகை செய்து இருக்கிறார்கள். உணவு நிலைமையைச் சரியாக வைத்துக் கொள்ள வேண்டுமானால் இந்த நாட்டின் நீர்ப்பாசன வசதி அதிகரிக்க வேண்டும். கடந்த ஐந்தாண்டு காலத்தில் பல நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை அமுலுக்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். பவானி போன்ற பெரிய அணைத் தேக்கங்களைக் குறுகிய காலத்தில் நமது சர்க்கார் நிறைவேற்றி வைத்திருக்கிறார்கள் என்பதை எதிர்கட்சிக்காரர்கள் மறைக்கக் கூடாது மறைக்கவும் முடியாது என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அதைத் தவிர இன்னும் பல வாய்க்கால்களைச் சரிப்படுத்த வரவு செலவுக் கணக்கில் வகை செய்யப் பட்டிருக்கிறது. இருப்பினும் இன்னும் சில காரியங்களைச் செய்யலாம் என்று நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். எதிர்கட்சிக்காரர்களைப் போல உண்மையை மறந்து விட்டு, சர்க்கார் செய்திருக்கக் கூடிய பலநல்ல காரியங்களைப் பாராட்டிப் போசாமல் இதைச் செய்வதில்லை, அதைச் செய்ய வில்லை என்கிற முறையில் நான் குறிப்பிட வில்லை. செய்திருப்பதைப்

4th July 1957]

[Sri M. Alagirisami]

பாராட்டி, இன்னும் மக்கள் என்ன என்ன செய்ய வேண்டுமென்பது சொல்கிறார்கள் என்பதை அவர்களுக்கு எடுத்துச் சொல்ல பிரதிநிதிகளாகிய நாங்கள் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். எங்கள் கடமையை நிறைவேற்ற சில விஷயங்களை சர்க்காரின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர நான் ஆசைப்படுகிறேன்.

குறிப்பாக பெரியகுளம் நகரத்திற்குப் பக்கத்தில் உள்ள சோற்றுப் பாறை, குப்பான் பாறை ஆகிய இடங்களில் அணைகட்டுவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. அதைப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். பெரியகுளத்திற்கு அருகிலுள்ள தேவதானப்பட்டிக்குச் சமீபத்தில் மஞ்சள் ஆறு இருக்கிறது. அந்த ஆற்றின் குறுக்கே நீர்த் தேக்கம் கட்ட வாய்ப்பு இருக்கிறது. இதையும் பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக நான் இருக்கக்கூடிய பகுதியில்தான் இன்று பிள்ளண்டேஷன் இன்கம்படக்விலில் பாதிக்கப்படுகிற நபர்கள் சிலர் இருக்கிறார்கள். வரி உயர்வு செய்ததே தப்பு என்று சொல்வதற்காக நான் வரவில்லை. அறுபது ஏக்கராவுக்கு மேல் சொந்தமாக உடைய தோட்டக் காரர்களுக்கு வரி விதிப்பதில் எவ்வித மாறுதலும் இல்லை. ஏராளமான வருவாய் வரக்கூடிய தோட்டக்காரர்களுக்கு தான் இந்த வரியினால் பாதிக்கம் ஏற்பட்டுள்ளது. சிறு நிலத் தோட்டக்காரர்களுடைய நிலைமையைக் கவனிக்கவேண்டுமென்று மாத்திரம் சொல்லிக் கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI K. R. NALLASIVAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இவ்வாண்டு 12-07 சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கும் பட்ஜெட்டுக்கு அமோகமான வரவேற்பும், p.m பாராட்டும், புகழும் குவிந்துகொண்டே இருக்கின்றன. சென்ற ஐந்து வருஷ காலத்தில் இவ்வளவு பாராட்டுதல் வந்தது கிடையாது. ஏதோ நாட்டிலே பெரிய மாறுதலும், சுபிச்சமும் ஏற்பட்டுவிட்டது போன்ற உணர்ச்சியை இந்தப் பாராட்டு உரையும், புகழுரையும் தோன்ற வைக்கிறது. காங்கிரஸ் கட்சி அங்கத்தினர்கள் அதிகமான எண்ணிக்கையில் வந்துவிட்டதன் காரணமாக நாட்டிலே பெரிய மாறுதல், சுபிச்சம் ஏற்பட்டு விட்டதாக எண்ணி அவர்கள் பாராட்டி இருந்தால், புகழ்ந்திருந்தால் அது சரியாக ஆகாது. பாராட்டுதலுக்கும் ஓர் அளவு உண்டு. அதிகமாகப் புகழ்ந்தால் அதன் விளைவு வேறுவிதமாகப் போய்விடும். குறிப்பாக ஒரு விஷயத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இங்கே இருக்கக் கூடிய காங்கிரஸ் அங்கத்தினர்களும், அமைச்சர்களும் நமது ராஜ்யத்தில் இருக்கக் கூடிய நிர்வாக ஊழல், லஞ்ச ஊழல் எல்லாமே ஒழிந்துவிட்டதைப் போன்று பெருத்த ஆரவாரத்துடன் பேசினார்கள். எங்கே லஞ்சம் இல்லாமல் இருக்கிறது! ஏதாவது ஒரு இலாகாவைக் குறிப்பிட்டு இங்கே லஞ்சம் இல்லை என்று சொல்லட்டும். சர்க்கார் காரியாலயம் ஒவ்வொன்றிலும் நாளுக்கு நாள் லஞ்சம் பெருகிக் கொண்டு வருவதைத்தான் பார்க்கிறோம். குறைந்து கொண்டுவரும் காட்சியை எங்குமே பார்க்கவில்லை. ஜனங்களுடைய நிலை, அவர்களுடைய வாழ்க்கைத்தரம், அவர்களுடைய பொருளாதாரம் இவற்றைக்கொண்டு பட்ஜெட்டைப் பார்க்கவேண்டுமேதவிர நாங்கள் ஏதோ அதிகமாக ஜயித்து வந்துவிட்டோம் என்று ஒரேயடியாகப் புகழ்வதில் பயன் இல்லை. அது இன்றைக்கு நாம் இருக்கக் கூடிய உண்மையான நிலை என்ன என்பதைப் புரிந்து கொள்வதற்கு முடிக் கட்டையாகத்தான் இருக்குமென்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப்பற்றி ஒருபுறம் பேசுகின்றார்கள். வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தையே ஒழித்துவிட்டதாக மறுபுறம் பேசுகின்றார்கள். சோஷலிச அடிப்படையில் நிர்வாகத்தை நடத்துகிறோம் என்று சொல்கிறார்களே தவிர உண்மையிலேயே சோஷலிச அடிப்படையில் நிர்வாகத்தை அமைத்துக் கொண்டிருந்தால் கடந்த பத்து ஆண்டுகளில் நாட்டில் வேலை இல்லாத திண்டாட்டமே இல்லாதவாறு அமைத்திருக்க முடியும். அதுமாத்திரம் அல்ல. நான்கைந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்பாக

[Sri K. R. Nallasivam]

[4th July 1957]

இருந்தே நான் ஒரு லஞ்சக் குற்றச்சாட்டை சுமத்தி வருகிறேன். கீழ்ப்பவானி திட்டத்தில் ஒன்பது கோடி ரூபாய் செலவு செய்தார்கள். அதில் கோடிக்கணக்கான ரூபாய் லஞ்ச ஊழல் நடந்திருக்கிறது. அதைப்பற்றி நான் குறிப்பிடும்போது ஏதோ ஒன்றிரண்டு லட்சம் லஞ்சக் கணக்கில் போயிருக்கும் என்று மாத்திரம் ஒப்புக்கொண்டார்கள். நேற்று ஏதோ ஒரு சின்ன விஷயத்தைப் பெரிது படுத்தி “அதை நிரூபிக்க வேண்டும். அதற்குப் போதுமான சான்றுகள் காட்டவேண்டும். அவசியமானால் நான் ஒரு கமிட்டியைப் போட்டு அதை விசாரணை செய்கிறேன்”, என்பதாக நிதி மந்திரி அவர்கள் பேசினார்கள். ஆனால் ஒன்பது கோடி ரூபாய் அளவில் செய்யப்பட்ட பெரிய ஊழலைப்பற்றி நான் பலமுறை குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். நான் சொல்கின்ற குற்றச்சாட்டை விசாரிக்க ஒரு கமிட்டியைப் போட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறேன். ஆனால் இன்று வரையில் அதற்கு ஒரு கமிட்டியைப் போட்டு நேர்மையான விசாரணை நடைபெறுவதற்கான வசதியைச் சர்க்கார் செய்யவில்லை. இப்போது வேண்டுமானாலும் ஒரு கமிட்டியைப் போட்டும். கோடிக்கணக்கான ரூபாய் லஞ்ச மாக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைப் புரிந்து கொள்ள முடியும்.

அவர்கள் பேசுவதைப் பார்த்தால், இந்த மாகாணத்தில் லஞ்சம் கிடையாது, ஊழல் கிடையாது; காங்கிரஸ்காரர்களுக்கு ஒரு சில ஸ்தாபனங்கள் அதிகம் கிடைத்தவுடன் சமதர்ம ராஜ்யம் வந்து விட்டது மாதிரி பேசுகிறார்கள். இப்பொழுது சோஷியலிஸத்தைப் பற்றி பேசும் இந்த அரசாங்கம் வருமான அடிப்படையில் இருக்கிற ஏற்றத்தாமலை எந்த அளவிற்கு ஒழித்துக் கட்டியிருக்கிறது என்று கேட்கிறேன். சம்பளச் சலுகை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது, ஒரு சிறிய அளவில். அந்த உயர்வும், இந்த விலைவாசி ஏற்றம் காரணமாக பஞ்சாய் பறந்து விடுகிறது. உணவுப் பொருள் விலை உயர்விற்குக் காரணமாய் சொல்லப்படுகிறது, வியாபாரிகள் பதுக்கி வைத்திருக்கிறார்கள், வயலில் தேங்கி விட்டது என்றெல்லாம் மத்திய சர்க்கார் அதிகம் நோட்டு அச்சு அடிக்கிற காரணத்தினால்தான் விலைவாசிகள் ஏறிக்கொண்டு போகிறது. ஆகவே, நான் சொல்ல விரும்புவது என்னவென்றால் நம் நாட்டில் லஞ்சம், ஊழல் கிடையாது; நாட்டில் சமதர்மம் வந்து விட்டது என்றெல்லாம் கூறுவது தவறு. ஆகவே இதைக் கொண்டு வருவதற்கு இந்த சர்க்கார் தயாரில்லை என்றால் அதற்கு மக்களைத் தயார் செய்வது ஒன்றுதான் வழி என்று சொல்லிக் கொண்டு எனது பேச்சைக் முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* **SRI V. ARUNACHALA THEVAR :** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நமது சென்னை ராஜ்ய நிதியமைச்சர் அவர்கள் 1957-58-ம் வருட வரவு செலவு கணக்குகளை சமர்ப்பித்து வேறு புதிய வரிகளை விதிக்காமல் உணவுப் பொருள்களின் மீதுள்ள விற்பனை வரி குறைக்கப்பட்டிருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன். நிர்வாகத்துறையிலுள்ள ஊழியர்களின் எண்ணிக்கையை அலசிப்பார்த்து குறைப்பதில் நல்ல ஒரு கணிசமான தொகை மிச்சப்படும் என்று எதிர்பார்க்கலாம். சில மாதங்களுக்கு முன்னால் புதுக்கோட்டையில் கிராம உத்தியோகஸ்தர்களுள் மகாநாடு ஒன்று கூடப்பட்டது. ரெவன்யூ மந்திரியவர்கள் வந்திருந்தபோது அவர்களுக்கு எந்தவிதத்திலும் சலுகைகள் அளிக்கப்படும் என்று வாக்குறுதி கொடுத்தார்கள். அந்த மாதிரி கிராம உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு அதாவது வெட்டுமை உட்பட சலுகைகள் கொடுத்திருப்பதற்காக அரசாங்கத்தை நான் பாராட்டுகிறேன். அதோடு புதுக்கோட்டை ராஜ்யம் 1947-ல் நம் சென்னை மாகாணத்தோடு இணைக்கப்பட்டது. அதை சென்னையுடன் இணைத்த காலந்தொடர்ந்து பெரிய மகாநாடுகள் நடத்தி புதுக்கோட்டையை ஜில்லாவாக்க வேண்டுமென்றும் காவேரித் தண்ணீரைக் கொடுத்து உதவ வேண்டுமென்றும் பன்முறை கேட்டு இருக்கிறோம். அப்பொழுது அங்கு விஜயம் செய்த முதல் அமைச்சர் அவர்களும், கனம் பக்தவத்சலம் அவர்களும் காவேரியிலிருந்து தண்ணீர் வருவதற்கு லெவல் இல்லை என்று சொன்னார்கள். அச்சமயம் நாங்கள் எடுத்துச் சொன்னதாவது 1920-22ல் புதுக்கோட்டையை காலன்சென்ற மார்த்தண்டவரைவ தொண்டமான் அவர்கள் ஆட்சிபுரிந்தகாலத்தில் மேற்படியார், சுகோதரர் காலன்சென்ற விஜய ரெகுநாத

4th July 1957] [Sri V. Arunachala Thevar]

துரைராஜா அவர்கள் ரீஜண்டர்க் ஆட்சிபுரிந்து வந்தார்கள். அப்போது இந்தியாவை ஆட்சிபுரிந்த பிரிட்டிஷார் புதுக்கோட்டை மார்க்கமாக காவேரி தண்ணீரை பட்டுக்கோட்டைத் தாலுக்காவுக்கு கொண்டுபோக ரீஜண்டு அவர்களோடு பேச்சுவார்த்தை நடத்தினார்கள். ஆனால் ரீஜண்டு அவர்கள் நிர்வாகப் பொருப்பும் ஷே தண்ணீருக்கு வரி வசூலிக்கும் பொருப்பும் புதுக்கோட்டை சமஸ்தானச் சர்க்காரிடம் ஒப்படைத்தால்தான் புதுக்கோட்டை வழியாகத் தண்ணீர் கொண்டுபோக சம்மதிக்க முடியும் என்று சொன்னதின் பேரில் பிரிட்டிஷார் தஞ்சை டவுனிலிருந்து பட்டுக்கோட்டைத் தாலுக்காவுக்கு ஒரு கால்வாயைப் மாற்றி வெட்டுவதற்கு ஏற்பாடு செய்தார்கள் என்றும் அந்த சமயம் இன்ஜினீயராக இருந்த புதுக்கோட்டை ரிட்டயர்ட் இஞ்சினீயர் கணம் ரெங்கசாமி அய்யருக்கு எல்லா விபரங்களும் தெரியும் என்றும் ஷே யாரைக் கொண்டு எந்த மார்க்கமாக தண்ணீர் வரவழித் திருக்கிறதென்பதை கணம் மந்திரி பக்தவத்சலம் அவர்களுக்கு எடுத்துச் சொல்லும்படி கேட்டதின் பேரில் அவர்கள் சொன்னதாவது, திருச்சி ஜில்லா தென்புரம் வெள்ளாளனுழந்தார் மார்க்கமாக மாயனூர் கட்டக் கனக்கால்வாய் பாய்வதற்கு லெவல் எடுக்கப்பட்டுவரும் வெள்ளாளன் குளத்தூரிலிருந்து விரிவுமலை வடக்கில் வந்து பில்லோரேடுடை மார்க்கமாக அவையாபாடி, நீர்ப்பழனி, நல்லூர், கிரானூர் வரை வந்து குளத்தூர் வழியாக நார்தாமகல கரிதழிகளில் வந்து திருவேங்கை வாசல் வழியாக புதுக்கோட்டை சமஸ்தானத்திற்கே பெரிய கண்மாயாக உள் கவினாட்டுக் குழத்தில் தண்ணீர் நிரம்பியபின் அதிலிருந்து அறந்தாங்கி வரையில் போவதற்கு லெவல் இருக்கிறதா வென்று எடுத்துச் சொன்னார்கள். அத்தோடு கூட காலஞ்சென்ற அபிமின்ஸ்டிரேடர் சர் அலக்ஸாண்டர் டாப்டன்ஹாம் அவர்கள் இந்த ஆற்றுப் பிரச்சனை சம்மந்தமாக மத்திய சர்க்காரையும், மாகாண சர்க்காரையும், மைசூர் சர்க்காரையும் அணுகி பேச்சுவார்த்தை நடத்தியிருக்கிறார்கள். ஆனதால் புதுக்கோட்டைக்குத் தண்ணீர் வருவதற்கு லெவல்பற்றிய யோசனை வேண்டியதில்லை என்று சொன்னதின் பேரில் ஆற்றில் தண்ணீர் வருவது பாயக்கூடிய இடங்களுக்கு போதாமலிருக்கிறதென்று கணம் மந்திரியவர்கள் சொன்னார்கள்.

இப்பொழுது நான் கேட்கக் கூடியது என்னவேன்றால் புதுக்கோட்டை பஞ்சப் பிரதேசங்களான மூன்று தாலுகாக்களைச் சேர்ந்ததாகும்.. ஆனி மாதம் விதை போடக் கூடிய தருவாயில் மாதத்திரம் எங்களுக்கு தண்ணீர் கிடைத்தால் போதும். புரட்டாசி ஐப்பசி மாதங்களில் பெய்யும் மழையை நாங்கள் அப்பொழுது பயன்படுத்திக் கொள்கிறோம். ஆனி மாதம் விதை போடுகிற காலத்தில் மழை இல்லாத காரணத்தால் நாற்றுக்கள் கொண்டு வர திருச்சியையும், தஞ்சையும் தான் நாடவேண்டியிருக்கிறது. நமது கணம் காமராஜர் அவர்கள் முதல் அமைச்சர் பதவியேற்ற புதுக்கோட்டையில் விஜயம் செய்தபோது ஒரு மாபெரும் கூட்டத்தில் புதுக்கோட்டைக்கு தண்ணீர் கொடுக்கக்கூடிய ஒரு திட்டத்தை இன்ஜினீயர்களைக் கொண்டு பரிசீலிக்கப்படுமென்றும் சொன்னார்கள். நேரமில்லாததால் நான் முடித்து விடுகிறேன். புதுக்கோட்டைக்கு காவேரித் தண்ணீர் வர வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்தப்படியாக, புதுக்கோட்டையை ஒரு ஜில்லாவாக வைக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். 1947-ல் புதுக்கோட்டை சென்னையில் இணைந்தது முதல்கொண்டு நாங்கள் ஜில்லாவாக்கவேண்டுமென்று கேட்டுவருகிறோம். கன்னியாகுமரி இப்பொழுது நமது ராஜ்யத்தோடு சேர்ந்துவிட்டது. அது திருவாங்கூர்-கொச்சி ராஜ்யத்திலிருந்து, அதை ஒருஜில்லாவாக ஏற்படுத்தி இருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன். 1948-ல் இணைந்த புதுக்கோட்டையையும், பக்கத்திலுள்ள சில தாலுக்காக்களைச் சேர்த்து அதை ஒரு ஜில்லாவாக ஆக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சிறிய ஜில்லாக்களாக ஏற்படுத்தப் போகும் திட்டத்திலாவது அதை அவசியம் நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்தப்படியாக இலங்கையில் இருக்கும் ஹை கமிஷனர் ஆபீஸைப் பற்றி ஒரு வார்த்தை கூற ஆசைப்படுகிறேன். இருக்கும் ஹைகமிஷனர் உள்பட அங்கு எல்லோரும் வட இந்தியர்களாகவே இருக்கிறார்கள். அங்கு இருக்கும்

[Sri V. Arunachala Thevar] [4th July 1957]

தமிழர்கள் யாரேனும் தமிழ் மாகாணத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் பாஸ்போர்ட், விஸா முதலியவைகள் வாங்கப்போகும் பதுனை, பண்டாரவளை ஜில்லாக்களில் உள்ள ஜனங்கள் இரண்டு மூன்று நாள் தங்கியும் ஷேயார்கள் சொல்லும் பாஷைகள் விளங்காமலும் செலவுக்குப் பணம் இல்லாமலும் கஷ்டப்படுகிறார்கள்.

SRI M. A. B. ARUMUGASWAMY : இன்று 1957-58ம் வருடத்திற்கு சம்பர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கும் நிதி அமைச்சர் அவர்களுடைய வரவு செலவு திட்டத்தை ஆதரிக்கும் முறையில் ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். குறிப்பாக மலை விவசாயிகளுக்கு ஏற்கனவே சென்னை அரசாங்கத்தால் வரி வருமான வரி விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர்களுக்கு இந்த வருடத்திய பட்ஜெட்டில் அதிக வரிவிதிக்கப்பட்டிருப்பினும் அது 60 எக்கர்களுக்கு மேல் உள்ள விவசாயிகளுக்குத்தான். 15 எக்கர்களுக்கு மேல் வைத்திருக்கும் மலை விவசாயிகள் குறிப்பிட்ட அளவு எக்ருக்கு இவ்வளவு என்று வரி செலுத்தி வருகிறார்கள். இந்த வரி வசூலிக்கும் அதிகாரிகள் அவர்களுக்கு மிகவும் தொந்தரவுகொடுத்துவருவதை நாங்கள் கண்கூடாகக் கண்டிருக்கிறோம். 15 எக்ருக்கு மேல் 60 எக்ருக்கு கீழ் உள்ள விவசாயிகள் குறிப்பிட்ட காலத்தில் அந்தக் குறிப்பை அனுப்பத் தவறினால் அவர்களை கண்டிப்பாக கணக்கு கொடுக்கும்படி அதிகாரிகள் வற்புறுத்துவதை மாற்றி அவர்களுக்கு ஓர் அளவு ஆறுதல் அளவிக்கும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன். மறுபடியும் தோட்டைக் கொடுத்து திரும்பவும் குறிப்பை அனுப்புவதற்கு சாவகாசம் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அவர்கள் காமபவண்ட் கட்டும் தொகையைக் கட்டத் தவறினால் அவர்களுக்கு அபராதம் விதிக்கப்படும் என்று சொல்கிறார்கள். அதையும் மாற்றி அதற்குள்ள வட்டியை மாத்திரம் வசூலிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இரண்டாவதாக மலையில் வாழும் விவசாயிகளுக்கு அங்கிருந்து வரிகளை கொண்டு வந்து கட்டுவதற்கு எந்தவிதமான வசதிகளும் இன்று அவர்களுக்கு இல்லை. அதற்காக ஆடலூர் என்ற இடத்திலிருந்து பாச்சலூர் வரைக்கும் போக்குவரத்துக்கு வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று மராமத்து மந்திரி அவர்களை கேட்டுக்கொள்கிறேன். மலையிலுள்ள விளை பொருள்களை நாட்டுப்புறங்களுக்கு கொண்டுவந்து விற்பனை செய்வதற்கு இன்று அவர்களுக்கு எந்தவிதமான வசதியும் இல்லாமல் இருக்கிறது. அய்யம்பாளையம் முதல் தாண்டிக்குடி வரையிலும் போக்குவரத்து வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று போக்குவரத்து மந்திரி அவர்களை கேட்டுக்கொள்கிறேன். (மனியடிக்கப்பட்டது) அதிலும் குறிப்பாக என்னுடைய பகுதியில் புதிதாக சேர்க்கப்பட்ட ஐந்து கிராமங்களான அமகு பட்டி, சுள்ளெறும்பு, குருநாயக்கன்னூர், புதுக்கோட்டை, சில்வார் பேட்டை என்று இவ்விடங்கள் வெறும் வரண்ட பிரதேசங்களாக இருக்கிறது. இவ்விடங்களில் தீப்பெட்டி தொழிற்சாலை ஒன்று அமைத்துத் தந்தால் அங்குள்ள ஏழை மக்களுக்கு வசதியாக இருக்கும். மேலும் அங்குள்ள விவசாயிகளுக்கு தொழில் நடத்துவதற்கும் வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும் அங்குள்ள கிராமங்களுக்கு ரோடு வசதியில்லாமலே இருக்கிறது. இந்தமாதிரியுள்ள இடங்களுக்கு ரோடு இல்லை என்று மந்திரி அவர்களிடமும் மற்ற அதிகாரிகளிடமும் எடுத்துக் கூறப்பட்டது. வேண்டியது செய்யலாம் என்று சொன்னார்கள். ஆகவே இந்தமாதிரி ரோடு இல்லாத இடங்களுக்கு உடனேயே ரோடு போட்டு கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்ததாக மின்சார விஷயமாக இன்று விவசாயிகள் உபயோகிக்கும் மின்சாரத்திற்கு குதிரை வேகம் கணக்கில் மினிமம் சார்ஜ் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. இந்த முறையினால் அங்குள்ள விவசாயிகள் மிகவும் கஷ்டப்பட்டு வருகிறார்கள். ஆகவே மினிமம் சார்ஜ் என்றிருப்பதை நீக்கிட்டு உபயோகப்படுத்துகிற அளவுக்கு மாத்திரம் கட்டணம் கொடுக்கவேண்டும் என்ற முறை கொண்டுவரவேண்டும், இதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

4th July 1957]

(Mr. Speaker sounded the gong and the hon. Member resumed his seat).

SRI M. ANANDAN : சபாநாயகர் அவர்களே, மக்களை பக்குவமாக கவனிக்கும் நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் பட்ஜெட்டை பார்க்கும்போது ஒரு பக்கம் சந்தோஷமும் மற்றொரு பக்க வேதனையும் இருக்கிறது. அதாவது ஹரிஜனங்களுக்கு 194 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். சாதாரணமாக ஹரிஜனங்களுக்கு கொடுக்கப்படும் பணம் சரியாக அவர்களுக்கு கிடைப்பதில்லை. இந்த பணமும் உண்மையாகவே அவர்களுக்கு கிடைக்காதோ என்றுதான் நினைக்கவேண்டியிருக்கிறது. இரண்டு பூனைகள் ஆப்பக்கடையில் ஆப்பம் வாங்கிவிட்டு அதை பங்கிடுவதற்காக ஒரு குரங்கினிடம் கொடுத்ததாம். அந்த குரங்கு ஒரு தராசில் ஒரு தட்டில் ஒரு பெரிய துண்டையும் இன்னொரு தட்டில் சிறிய துண்டையும் வைத்து பார்த்துவிட்டு ஒரு பக்கம் கூடுதலாக இருக்கிறதே என்று ஒரு துண்டை எடுத்து கடித்ததாம். பின்னாலும் எடை சரியாக இல்லாததில் அடுத்தபக்கத்திலுள்ள பலகாரத்தை எடுத்து கடித்ததாம். இப்படியாக கடைசி வரை இந்த பூனைகளுக்கு ஒன்றும் கொடுக்காமல் இடையில் வந்த குரங்கு அவ்வளவையும் தின்றுவிட்டதாம். இதுபோல் ஹரிஜனங்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் இந்த 194 லட்சம் ரூபாயும் ஹரிஜனங்களுக்கு கிடைக்குமா என்பது சந்தேகம்தான். சாதாரணமாக அங்குள்ள ஹரிஜன மக்களை நன்றாக கவனிக்கவில்லை. கமிட்டி 30-7-1956ல் அங்குள்ள தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் எல்லோரும் சேர்ந்து “தாழ்த்தப்பட்டோர் லீக் கமிட்டி” என்று ஒரு கமிட்டி ஏற்படுத்தி அதன் மூலம் மந்திரிகளை அங்கு வரவழைத்து பலவிதமான குறைகளுக்கு மகஜர்களை கொடுத்தோம். அங்குள்ள குறைபாடுகளை எல்லாம் சொல்லி அவர்களிடம் விண்ணப்பித்துக்கொண்டோம். அதற்கு அது முதற்கொண்டு இன்றுவரையிலும் ஹரிஜனங்கள் கொடுத்த அந்த மகஜர்களுக்கு யாதொருவிதமான பதிலும் கொடுக்கப்படவில்லை. அதற்கான நடவடிக்கை ஒன்றும் எடுத்ததாக தெரியவில்லை : இதைதவிர இந்த தொகுதியிலுள்ள பணக்காரர்களும், மிராசுதாரர்களும் அங்குள்ள ஏழைகளை அடிமைகளை போல் நடத்தி வருகிறார்கள். அவர்களின் கீழ் அவல் நிலைமையில் இந்த ஏழைகள் வேலை செய்து வருகிறார்கள். வேடன் விரித்த வலையில் அகப்பட்டிருக்கும் கிளிகளைபோல் இன்று அந்த ஏழைகள் தவித்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களை வலையில் அகப்பட்டிருக்கும் கிளிகளை விடுவிப்பதுபோல் இந்த ஏழைகளை காப்பாற்றவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பட்டது).

***DR. E. P. MATHURAM :** சபை தலைவர் அவர்களே, நிதிநிலை அறிக்கையைப்பற்றி பேச வாய்ப்பு அளித்ததற்கு முடிவாவது நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். முதல் முதலாக இதை நல்ல தமிழில் கைவேலையால் செய்யப்பட்ட காதித்தில் அச்சடித்து கொடுத்திருப்பது மிகவும் மகிழத்தக்கதாகும். அதுவும் நம்முடைய தமிழ் நாட்டில் தமிழிலேயே எல்லாம் இருக்க வேண்டும் என்ற அடிக்கோளைக் கொண்டு இவ்விதமாக ஆரம்பித்திருப்பதற்கு நிதி அமைச்சர் அவர்களுக்கு எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அவர்கள் சமர்ப்பித்திருக்கும் பட்ஜெட்டைக் கருதிக்கும்போது அது நன்றாகத்தான் இருக்கிறது. அதில் ஒவ்வொரு இடங்களிலும் நிதியை திரட்டலாம், எதிர்பார்க்கலாம், எதிர்பார்க்கிறோம் என்று பலவிதமான வார்த்தைகளை வருகிறது. எதிர்பார்க்கப்படுகிறது, எதிர்பார்க்கலாம் என்கிற காரியங்கள் எவ்வளவு காலத்திற்குப்பின் வரும் என்று யாராலும் நிர்ணயிக்க முடியாது. இதில் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லுவது எல்லாம் உண்மை. இவையெல்லாம் ஏற்படும் என்று எச்சரிக்கையும் செய்து இருக்கிறார்கள். ஆனால் இதை யெல்லாம் பார்த்து இவ்வளவுதான் செய்ய முடியும் என்று எதிர்பார்க்கமுடியாது. நமது நகர சபைகள் இந்த சர்க்காரிடத்தில் எப்படி பிச்சை கேட்கிறதோ அதே மாதிரி இந்த சர்க்கார் மத்திய சர்க்காரிடம் கேட்கவேண்டும். மத்திய சர்க்கார் அந்நிய நாட்டிடம் கேட்கவேண்டும். இந்தமாதிரி நிலைமையில்தான் காரியம்

[Dr. E. P. Mathuram]

[4th July 1957]

மேற்கொண்டு மேற்கொண்டு போய்கொண்டிருக்கிறதே ஒழிய வேறு ஒன்றும் காணப்படவில்லை. இவ்வளவுதான் கிடைக்கும் என்று யாராலும் சொல்லமுடியாது. இதில் எல்லோருக்கும் ஒரே ஐயப்பாடு. ஏனென்றால் இதன்மூலம் இன்னின்ன காரியங்கள் இவ்வளவு தூரம் செய்வோம் என்று அல்லது செய்ய மாட்டோம் என்பதை இப்போது நம்மால் சொல்ல முடியாது. இதை கால நடைமுறையில்தான் சொல்லமுடியும். அனேக காரியங்கள் கொண்டு வந்திருப்பதாக சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு நாம் கட்டமைப்பட்டவர்களாக இருப்போம் : அதோடு நம்மீது மத்திய சர்க்காரால் போடப்பட்டிருக்கும் வரிகளினால் ஏற்பட்டிருக்கும் வருத்தத்தை ஓரளவுக்கு சமாதானப்படுத்துவதற்காக இங்கு ஒன்றிரண்டு வரிகளை மட்டும் குறிப்பிட்டு நிறுத்திவிட்டார்கள். இந்த வரிகளினால் மக்கள் அவ்வளவாக பாதிக்கப்படவில்லை. குறிப்பாக உணவுப்பொருள்களில் ஓரளவுக்கு வரியை குறைத்திருப்பது நல்லது. இந்தக் கருணைக்கிழங்குக்கு (yam) மாத்திரம் விற்பனை வரி விதித்திருக்கிறார்கள். தயவுசெய்து அந்த வரியை எடுத்துவிடும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதுமட்டும் என்ன பாயம் செய்ததோ தெரியவில்லை. கருணைக்கிழங்குக்கு கருணை காட்டுமபடியாகக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

விவாசாய விஷயமாக சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். சென்ற ஆண்டு 38 விதைப் பண்ணைகள் திறக்கப்பட்டன. இந்த ஆண்டில் 136 புதிய விதைப் பண்ணைகள் தொடங்குவதற்காக 49 லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. 55 லட்சம் ஏக்கரில் 31 லட்சம் டன் அரிசி கிடைத்தும் கூட, பர்மாவிலிருந்து 5 லட்சம் டன், அமெரிக்காவிலிருந்து 2 லட்சம் டன் தருவிக்கப்படும் கூட, உணவு நெருக்கடி இன்னும் இருந்துகொண்டு தான் இருக்கிறது. அது ஏன் ? காரணம் என்ன ? உற்பத்தி அதிகமாக இருக்கவேண்டுமானால் அதற்கு வழி என்ன என்பதை சிந்தித்துப் பார்க்கும்படி சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதற்குக் காரணம் கணக்குகள் சரியான முறையில் எடுக்கப்படாததா, அல்லது அயல் நாட்டிற்கு இந்த நாட்டைவிட்டு பொருள்கள் செல்கின்றனவா ? குறிப்பாக ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் கேள்விப்பட்டதைச் சொல்லுகிறேன். ஆனால் நிச்சயமாக அல்ல. பாகிஸ்தானுக்கு நம்முடைய தென் பகுதி அரிசி போவதாகக் கேள்விப்பட்டேன். அது உண்மையானால் அதை சரிவர கவனித்து தடுக்கும்படி சர்க்காரை அன்பாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஒரு “ஸோனல் சிஸ்டம்” உண்டாக்கப்போவதாக அறிகிறோம். அது வரவேற்கத் தக்கது தான். நம்முடைய ராஜ்யத்தில் விநியோகிக்கப்பட்டது போக மிச்சம் மீதி உள்ள பொருள் மட்டும் வெளியே போகுமாறு வழிவகைகள் தேட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். உணவுப்பொருள்கள் விஷயத்தில் எந்தக் காலத்திலும் கண்ட்ரோல் கொண்டுவராமல் இருக்கும் படியாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னொரு விஷயம் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். அரிசி சம்பந்தப்பட்ட வரையில் மில்காரர்கள் கொஞ்சம் நல்ல மனது உடையவர்களாக இல்லை என்று நான் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. நெல்லை அப்படியே மூட்டையோடு கொண்டு வந்து சாக்கின்மேலே கட்டப்பட்டிருக்கிற கயிறை அவிழ்த்துவிட்டு அப்படியே தூசி தும்பட்டையுடன் “ஸ்டீம்” போட்டு வேகவைக்கிறார்கள். பழையபடி தண்ணீரில் போட்டு மறுபடியும் இரண்டாம் முறையும் ‘ஸ்டீம்’ வைக்கிறார்கள். இம்மாதிரி செய்து பெறுக (ஸ்டீம்) வைக்கிறார்கள். பல இடங்களில் இம்மாதிரி நடக்கிறது. இதை அரசாங்கம் தயவு செய்து கவனிக்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன். 100 மூட்டை வேகவைத்தால் கடைசியில் கணக்குப்பார்க்கும்பொழுது 108 மூட்டை கிடைக்கிறது. இந்த விதமாக வேக வைப்பதால் சர்க்கார் பாகம் போக மீதியை உபரியாக இருக்கும் 8 மூட்டையை மில்காரர்கள் எடுத்துக் கொள்ளுகிறார்கள். ஒரு மூட்டை நெல் வேக வைத்தால் சரிபாதி அரிசி கிடைக்கும். 100 மூட்டை நெல்லுக்கு 50 மூட்டை அரிசி கிடைப்பதற்குப் பதிலாக 58 மூட்டை அரிசி கிடைக்கிறது. எட்டு மூட்டையை ஒதுக்கி வைத்து தனிப்பட்ட முறையில் மூட்டை ஒன்று 35 ரூபாய் வீதம் விற்பனையாகிறது. இதை சரியாக சீர்தூக்கிப் பார்த்து தகுந்த ஆட்களை வைத்து இவ்விதம்

4th July 1957] [Dr. E. P. Mathuram]

தவறு செய்கின்றவர்களை கண்டிக்கவேண்டும். இம்மாதிரி அரிசி மஞ்சள் நிறமாகப் போய் விடுவதால் மக்கள் வாயில் போடுவதற்குப் பிரியப்படாமல் இருப்பதால், உபயோகப்படுத்த முடியாமல் இருக்கிறது. இம்மாதிரி அரிசி உள்நாட்டிலிருந்து வெளி நாட்டுக்குப் போகவேண்டிய நிலைமையும் ஏற்பட்டிருக்கிறது. தயவு செய்து இதை கவனிக்கும்படியாக அன்பாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய பிரி்காவில் கட்டி வாய்க்கால், புள்ளம்பாடி வாய்க்கால் என்ற இரண்டு வாய்க்கால் திட்டங்கள் இருக்கின்றன. பல வருஷங்களாக அவைகள் நின்று போயிருக்கின்றன. அவைகளை சீக்கிரம் அமுல் செய்தால் பல ஆயிரம் ஏக்கர்களுக்கு பிரயோசனப்படும். உணவு பற்றாக்குறையும் ஒரு அளவுக்குத் தீரும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

நமது தென் பகுதி பசுக்களுக்கு 3, 4 பவுண்டு பால் கொடுக்கும் சக்தி தான் இருக்கிறது. பஞ்சாப் மாடுகளுக்கு 10 பவுண்டு பால் கொடுக்கக்கூடிய சக்தி இருக்கிறது. அம்மாதிரி தரமுள்ள மாடுகளை விருத்தி செய்யவேண்டியது அவசியம். திருச்சி, கோயம்புத்தூர், மதுரை போன்ற இடங்களில் பால் பண்ணைகளை ஏற்படுத்தவேண்டும். மக்கள் அதிக பால் உண்ணுவதால் தேக ஆரோக்கியம் உள்ளவர்களாக இருப்பார்கள் என்பதை நான் சொல்லத் தேவையில்லை. சமீபத்தில் அமெரிக்காவிலிருந்து 30,000 கோழிக் குஞ்சுகள் தருவிக்கப்பட்டதாக கேள்விப்பட்டேன். சென்னை ராஜ்யத்திற்கு 1,000 கோழிக் குஞ்சுகள் கிடைத்தன. அவைகளின் நிலைமை என்ன ஆயிற்று, அவைகள் பிரயோசனப்பட்டு விருத்தியாகுமா என்பதைப் பற்றி பட்ஜெட் உரையில் ஒன்றும் விளக்கப்படவில்லை. இதை நன்றாக கவனித்து கோழி வர்க்கத்தையும் அதிகமாக உற்பத்தி செய்யும் படியாக சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இவ்வாண்டு 12,000 அம்பர் சர்க்காக்களை இயக்க தீர்மானிக்கப்பட்டிருப்பதாகவும், 125 லட்சம் ரூபாய் பெருமானமுள்ள கதர் உற்பத்தியாகலாம் என்றும் பட்ஜெட் உரையில் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு அம்பர் சர்க்கா 20 அல்லது 15 நெசவாளர்களுடைய வேலையைச் செய்துவிடுமென்று தெரியவருகிறது. அப்படி கைத்தறியாளர்கள் இதனால் பாதிக்கப்படுவார்களா, அம்பர் சர்க்கா திட்டத்தை கொஞ்ச காலத்திற்கு நிறுத்திவைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். கையால் சுழற்றுகின்ற ராட்டைகளை பெருவாரியாக மக்கள் உபயோகப்படுத்த வசதிகள் செய்யும் படியாகவும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

ரத்னசபாபதி முதலியார் அவர்கள் கமிட்டி சமர்ப்பித்த ஸ்தல ஸ்தாபனங்களைப் பற்றிய சிபார்சுகளை சர்க்கார் சரியான முறையில் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை என்று தெரியவருகிறது. அதனால் ஸ்தல ஸ்தாபனங்கள் நல்ல முறையில் இயங்குவதற்கு சில இடையூறுகள் இருக்கின்றன. அதை விரிவாக எடுத்துச் சொல்லுவதற்கு இப்பொழுது நேரமும் சந்தர்ப்பமும் இல்லை. ரத்னசபாபதி முதலியார் கமிட்டியின் சிபார்சுகளை கவனித்து அதன்படி சலுகைகள் கொடுக்க சர்க்கார் முன்வரவேண்டுமென்று நான் அன்பாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும் ஸ்தல ஸ்தாபனங்களோடு ஜில்லா தலைமை ஆபீஸர்கள் ஒத்துழைப்பதில்லை என்பதுதான் என்னுடைய கருத்து. அவர்கள் சில சமயங்களில் குறுக்கிடவேண்டிய நிலைமை வந்துவிடுகிறது. “என்கிரோசுமெண்டு” விஷயத்தில் கலெக்டர் “ஸ்டே ஆர்டர்” கொடுத்தால் மாதக்கணக்கில் அது அப்படியே இருக்கிறது. “ஸ்டே ஆர்டர்” எவ்வளவு தூரம் நிற்கும், எவ்வளவு காலத்திற்கு நீடிக்கும் என்பதை நிர்ணயிக்க வழியில்லை. அதனால் ரொம்ப காலதாமதம் ஆகிறது. ஆகையால் “ஸ்டே ஆர்டர்” எவ்வளவு காலம் செல்லும் என்பதை சர்க்கார் தீர்மானித்து கலெக்டருக்கு ஒரு அறிக்கையும் அனுப்பும் படியாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

திருச்சி பெரியா ஆஸ்பத்திரியில் மலஜலங்களை ஒரு ஸெப்டிக் டாங்கில் தேக்கி தண்ணீரைப் பிரித்து வையங்கொண்டான் வாய்க்காலில் போகும்படி செய்தார்கள். டாங்கு வேலை செய்யவில்லை. அதனால் அந்த மலஜலங்களை

[Dr. E. P. Mathuram]

[4th July 1957]

டாங்கில் போட்டு சுழற்றி அந்தத் தண்ணீரைத் திருச்சி நகரத்திலே உள்ள வீடுகளுக்குச் செல்லும் தண்ணீரோடு கலந்து விடுகிறார்கள். இதை பல முறை எடுத்துச் சொல்லியும் அதிகாரிகள் கவனிக்கவில்லை. பொது மராமத்து இலாகாவினரும் இதை கவனிக்கவில்லை. இதனால் மக்களின் சுகாதாரம் பெரிதும் பாதிக்கப்படுகிறது. இதை நிவர்த்திக்க வழிவகைகள் செய்ய வேண்டும். இதற்கு வழியும் சொல்லுகிறேன். இரண்டு, மூன்று, மைல்களுக்கு அப்பால் ஒரு “ஸெப்டிக் டாங்க்” வைத்து பம்பு மூலமாக இந்தத் தண்ணீரை அதில் தேக்கி அந்த இடத்தில் ஒரு farm ஏற்படுத்தி புல் வளர்ப்பதற்கு அந்தத் தண்ணீரை உபயோகப்படுத்தலாம். புல்லினால் அதிக லாபம் உண்டாகும். அதுதான் திருச்சி மக்களுடைய ஆசை. அம்மாதிரி நடக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

தோல் “காம்பன்ஸேஷன்” 1932-ம் வருஷம் என்ன நிர்ணயிக்கப்பட்டிருந்ததோ அதே நிர்ணயத்தின் பேரில்தான் இன்னும் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. முன்பு 50 ஆயிரம் ரூபாய் கொடுக்கப்பட்டது. அதே தோல் இந்தக் காலத்தில் இருந்தால் எவ்வளவு வருமானம் வரும்? குறைந்த பட்சம் 70 லட்சம் ரூபாயாவது வரும். இருந்தும், பழைய தொகையைத் தான் திரும்பவும் ஒதுக்கியிருக்கின்றார்கள். நகர சபைக்குப் பண வசதி எது? மக்களிடமிருந்து வரி போட்டுக் கொண்டிருக்க முடியுமா? சர்க்காரே வரி போட முடியாத நிலைமையில் அஞ்சுகிற காலத்தில் நகர சபை போட முடியாது. அதைச் சற்று ஆராய்ந்து, தோல் “காம்பன்ஸேஷனை” சற்று “ரிவைஸ்” செய்து அதிகமாகக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

கிராமப் பகுதிகளில் ஆஸ்பத்திரி வசதியை எடுத்துக் கொண்டால், அங்கு போதுமான அளவு பிரியோஜனப்படவில்லை. டாக்டர்கள் கிராமங்களுக்குப் போவது இல்லை என்றால், அதற்குக் காரணம் என்ன? அவர்களுக்குச் சம்பள விதிக்க கமிட்டி. அதை வைத்துக் கொண்டு டாக்டர்கள் கிராமத்தில் ஒரு குடும்பமும், நகரத்தில் பின்னாகப் படிக்கக் கூடிய இடத்தில் ஒரு குடும்பமும் நடத்துவதில் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இரண்டு “எஸ்டாபிளிஷ்மென்ட்”கள் வைக்கவேண்டியிருப்பதால், அவர்கள் அதிகப்படி “அலவன்ஸ்” கேட்கிறார்கள். முன்பு “லிடி அலவன்ஸ்” என்று கொடுக்கப்பட்டதைப் போல “வீல்ஸேஜ் அலவன்ஸ்” என்று பெயர் வைத்து அவர்களுக்கு அதிகமான மான்யம் கொடுத்து, கிராமங்களுக்குப் போகச் சொன்னால், அவர்கள் உற்சாகமாகப் போவார்கள்.

அப்படி, சர்க்காருக்குப் பண வசதி செய்து கொடுக்க முடியாவிட்டால், இன்னொரு முறையைக் கையாள்லாம். வைத்தியக் கல்லூரிகளில் படித்து தேர்ச்சி அடைந்து செல்லும் புதிய வைத்தியர்கள், ஆஸ்பத்திரிகளில் Honorary House Surgency ஒரு வருஷம் முடிந்த பின்பு, இரண்டு வருஷங்கள் கிராமங்களில் கட்டாயமாக வேலை செய்யவேண்டும், அப்படிச் செய்தால் தான் வேலை கொடுக்கப்படும் என்ற ஒரு முறையை ஏற்படுத்தினால், படித்த வைத்திய மாணவர்கள் கிராமங்களுக்குச் சென்று கிராமப் புறங்களில் மக்கள் சுகாதாரமாக வசிக்க உதவுவதற்கு முடியும். என்னுடைய இந்த யோசனையைக் கண்டு என் தொழில் சகோதரர்கள் என்னிடம் சண்டைக்கு வந்துவிடுவார்கள். இருந்தாலும், நம்முடைய நாட்டின் நன்மையை உத்தேசித்துத் தான் அந்த வார்த்தையை நான் இங்கு சொல்கிறேன்.

நான் இன்னொரு யோசனையும் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். தாலுகா தலைமை ஆஸ்பத்திரிகளை இன்னும் நல்ல முறையில் விரிவு படுத்தி, அவைகளில் Blood transfusion முதலிய வசதிகளை ஏற்படுத்தி, Bed strength-ஐயும் அதிகப்படுத்தி, அவைகளையொட்டி ஒரு Medical van ஐயும் ஏற்படுத்தி, அந்தத் தாலுகா பூராவும் சுற்றிவரச் செய்யவேண்டும். அந்த வைத்திய மோட்டார் வண்டியில் ஒரு டாக்டர், ஒரு நர்ஸ், ஒரு ஹெல்த் விஸிட்டர், ஒரு சானிடரி இன்ஸ்பெக்டர் ஆகியவர்களைச் சேர்த்து கிராமம் கிராமமாகச் சென்றுவரச் செய்தால், அவர்கள் கிராமப்புறங்

4th July 1957]

[Dr. E. P. Mathuram]

களில் மக்கள் சுகாதாரமாக வாழ வைத்திய வசதி செய்து கொடுக்க முடியும். புதிதாக வைத்தியக் கல்லூரிகளிலிருந்து வெளிவரும் மாணவர்களை, இம்மாதிரி பல வசதிகளும் நிரம்பப் பெற்றுள்ள, படுக்கை வசதிகள் அதிகரித்துள்ள தாலுகா தலைமை ஆஸ்பத்திரிகளில் இரண்டு வருஷ **training** பெறவேண்டுமென்று ஒரு திட்டத்தை ஏற்படுத்தி விட்டால், அப்படிப்பட்ட ஆஸ்பத்திரிகளில் பெரிய டாக்டர்களின் மேற்பார்வையில் அவர்கள் **training** பெறுவதற்கு முடிவதோடு கூட, அந்தத் தாலுகாவிலுள்ள கிராமங்களுக்கெல்லாம் நன்மை கிடைக்கவும் ஏதுவாக இருக்கும். இந்த முறையில் சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்தால் கிராம சுகாதாரம் மேன்மை அடையும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

(Deputy Speaker in the Chair.)

SRI V. S. ARUNACHALAM : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, ஒரு தகவல் அறிய விரும்புகிறேன். ஒரு அங்கத்தினருக்கு எத்தனை நிமிஷம் பேசலாம் என்பதைப்பற்றி தயவு செய்து தெரிவிக்க முடியுமா ?

DEPUTY SPEAKER : ஒவ்வொரு அங்கத்தினரும் எத்தனை நிமிஷங்கள் பேசவேண்டும் என்பதைப்பற்றி கட்சித் தலைவர்களோடு **Business Advisory Committee**-யில் கலந்து பேசியதில் ஒவ்வொரு கட்சித் தலைவரும் 20 நிமிஷங்கள் வரை பேசலாம் என்று நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. The time limit has been revised by the Speaker. He has allotted twenty minutes.

* **DR. E. P. MATHURAM :** பப்ளிக் ஹெல்த் சர்வீஸ் விஷயமாகச் சொல்லும்போது, பப்ளிக் ஹெல்த் சர்வீசும், மெடிகல் சர்வீசும் தனித்தனியாக இயங்கி வருகின்றன. அப்படியிருப்பது பல காரியங்களுக்கு இடைஞ்சல் என்று நான் கருதுகிறேன். இரண்டு சர்வீசையும் ஒன்றுபடுத்தி ஒரே சர்வீசாக ஏற்படுத்தினால், அதன் மூலமாகப் பல காரியங்களுக்கு சௌகரியமாக இருக்கும். இதிலுள்ள பல டாக்டர்களை பல இடங்களுக்கு அனுப்ப வசதி ஏற்படும். ஆனால், இப்பொழுது இருக்கும் நிலைமையில், பப்ளிக் ஹெல்த் சர்வீசில் ஆட்கள் இல்லாததால் “ரிடையர்” ஆன ஹெல்த் ஆபீசர்களைக் கூப்பிட்டு அவர்களைக் கொஞ்ச காலம் வேலை செய்யச் சொல்ல வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் இருக்கிறது. அதனால், இரண்டு சர்வீசையும் ஒன்றுபடுத்தி விட்டால் வசதியாக இருக்கும்.

முனிசிபல் டிஸ்பன்சரிகளையும் சர்க்காரே ஏற்று நடத்தினால் ரொம்ப நல்லது. முனிசிபல் டாக்டர்களுக்குச் சம்பளச் சலுகை ரொம்பக் குறைவு. மற்றவர்களைப் போல் சம்பளம் கொடுக்கப்படுவதில்லை. பெரிய ஆஸ்பத்திரிகளில் வேலை செய்யும் டாக்டர்களின் வேலையைப் போல்தான் இவர்களுடைய வேலையும் இருக்கிறது. ஆனால், சம்பளத்திலே மிக மிக வித்தியாசம் இருக்கிறது. அதனால் முனிசிபல் நிர்வாகத்திலுள்ள டிஸ்பன்சரிகளில் வேலை செய்ய டாக்டர்கள் வருவதற்கு சர்க்கோஜப்படுகிறார்கள். நகரங்களிலேயே இப்படிப்பட்ட நிலைமை இருக்கும்போது கிராமாந்திரங்களைப் பற்றி நீங்களே யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். இதைச் சர்க்கார் தீர ஆலோசனை செய்து ஓரளவு மக்களுக்குப் பயன்படும்படியான உதவி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, கனம் நிதி அமைச்சரவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

SRI N. K. PALANISAMI : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, 12-45 p.m.
கடந்த நான்கு ஆண்டுகளாக இங்கே விவாதம் நடந்த போதிலும் சில பேர்கள் தான் காங்கிரசினுடைய நடைமுறைக் கொள்கையை ஆதரித்திருக்கிறார்களே யொழிய, பாக்கி எல்லோரும், முதலில் ஆரம்பிக்கும் போது ஒருவிதமாக இருந்தாலும் கடைசியில் “சர்க்கார் இதைச் செய்ய வில்லை, அதைச் செய்யவில்லை” என்ற முறையிலே குறை கூறியிருக்கிறார்கள்.

[Sri N. K. Palanisami]

[4th July 1957]

அடிப்படையாக இந்த பட்ஜெட்டைப் பார்த்தால் we are plan-minled— நாட்டில் இருக்கும் அத்தனைபேரும், சில பேர்களைத் தவிர, திட்டமிட்டுச் செய்யும் மனப்பான்மையில் இருக்கிறார்கள். அப்படியிருக்கும்போது இன்னொருவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் இருக்கக்கூடிய நாம் நமக்கு எந்த அளவு இது உதவி செய்கிறது என்று பார்க்கவேண்டும். 1955-ம் வருஷம் ஆவடி காங்கிரசிலே, பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு அவர்கள், ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தைப் பற்றிச் சொல்லக் கூடிய நேரத்தில், “பணத்தைப் பற்றி அக்கறை இல்லை; we want only physical plan” என்று சொன்னார்கள். அப்படிச் சொல்லி ஒன்றரை வருஷம் கூட ஆகவில்லை. திட்டத்திற்கே நெருக்கடியான கட்டம் வந்திருக்கிறது. அன்னியச் செலாவணியும் தீர்ந்துவிட்டது. இனி அதற்கு வேண்டிய resources கிடையாது. பொருள்களின் விலை வாகியும் ஏறியிருக்கிறது. பத்து கோடி பற்றுக்குறையை ஈடு செய்ய வரி போடப்படுகிறது. விளக்கைப் பிடித்துக்கொண்டு கிணற்றில் இறங்கும் சமாசாரம்தான். ஏற்கெனவே, எல்லா ராஜ்யங்களிலும் பற்றுக்குறை பட்ஜெட்டாக இருக்கிறது. இங்கும் பற்றுக்குறை பட்ஜெட்டாக இருக்கிறது. இந்த பற்றுக்குறையே நீடிக்குமானால் என்ன செய்வது? மத்திய சர்க்கார் வெளிநாடுகளிடத்திலிருந்து பணத்திற்காகப் போகவேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, பட்ஜெட்டைப் பார்க்கும்போது uncertainty அதாவது என்ன நடக்குமோ தெரியாது என்ற நிலையில் திட்டம் நின்றாலும் நின்றவிடக் கூடிய நிலை ஏற்படுமோ என்ற பயம் நிலவுகிறது. ஐந்து வருஷத்தைப் பத்து வருஷமாக நீடிக்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டாலும் ஏற்படலாம். அப்படிப்பட்ட நிலைமையைத்தான் நாம் பார்க்கிறோம். முன்பு பணம் இருந்தது, செலவு செய்ய. ஆனால், போதுமான நிர்வாக ஸ்தாபனம் இல்லை. இந்த வருஷம் நிர்வாக ஸ்தாபனம் இருக்கிறது; ஆனால், பணம் இல்லை. ஒன்று இருந்தால் இன்னொன்று இல்லை என்ற நிலைமையைத்தான் நாம் பார்க்கிறோம்.

இதற்கெல்லாம் அடிப்படைக் காரணம் ஒன்று இருக்கிறது. அதாவது, சர்க்கார் இன்றைய தினம் நிலப் பிரபுக்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்காதது தான் முக்கியமான தவறு. இன்றைய தினம், உதாரணத்திற்காக எடுத்துக்கொண்டால், கேரள ராஜ்யமானது மிகச் சிறிய ராஜ்யமாக ஒன்றரை கோடி மக்களே உள்ள ராஜ்யமாக இருந்தாலும், “ஸர்ப்ளஸ்” பட்ஜெட்டைப் போட்டிருக்கிறார்கள் என்றால், அதற்குக் காரணம் என்ன? அங்கு இருக்கும் நிலப் பிரபுக்களைக் கட்டுப்படுத்தக் கூடிய நிலைமையை அங்கு ஏற்படுத்தி இருக்கிறார்கள். இந்தத் திட்டம் படுமோசம் ஆனதற்குக் காரணம், இங்கு இருக்கும் சர்க்கார் விவசாய வருமான வரி போடாததுவும் ஒன்று. வருமான வரி போட்டிருக்க முடியும், நிலச்சுவாந்தார்கள் மீது வரி போட்டிருக்க முடியும். அப்படியெல்லாம் செய்யத் தவறி இருக்கிறது நம்முடைய சர்க்கார். அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்காமல், இன்றைய தினம் சர்க்கார் இப்படித் திட்டம் போடுவது மோசம். இன்று அல்ல, இந்தத் திட்டம் கொண்டு வந்த காலத்திலேயே நாங்கள் இந்தச் சர்க்காருக்குச் சொல்லியிருக்கின்றோம்.

திட்டம் என்றால் இரண்டு அடிப்படையைக் கொண்டதாக இருக்க வேண்டும். ஒன்று, அன்னியச் செலாவணி ஐந்து வருஷ காலத்திற்கு ஒரே மாதிரியாக இருக்கவேண்டும். இரண்டாவது, விலைவாசி “கண்ட் ரோலிஸ்” இருக்கவேண்டும். ஆனால், புள்ளி விவரம் கொடுக்கும்போது ரூ 1 டி. டி. கிருஷ்ணமாச்சாரியார் அவர்கள் சொல்லக் கூடிய நேரத்தில், 1956-வது வருஷத்தில் வாழ்க்கைப் புள்ளி 393.5 ஆக இருந்து, 1957-ம் வருஷத்தில் 411.5 ஆக உயர்ந்திருக்கிறது என்று சொல்லி இருக்கிறார். அதாவது ஒரு வருஷத்தில் 18 புள்ளி ஏறியிருக்கிறது. கிட்டத்தட்ட இருபது சத விசிதம் ஏறியிருக்கிறது. இருபது சத விசிதம் விலைவாசி ஏறியிருக்கிறதென்றால், அப்படி ஏறினதற்கு சர்க்கார் என்ன காரணம் சொல்லுகிறார்கள்? சர்க்கார் போட்டிருக்கும் திட்டங்கள் காரணமாக ஜனங்கள் கையில் ஏராளமான பணம் வந்துவிட்டது. இந்தப்

4th July 1957]

[Sri N. K. Palanisami]

பணத்தைக்கொண்டு எல்லோரும் செலவு செய்வதால் நாட்டில் விலைவாசி ஏறிவிட்டது என்று சொல்லப்படுகிறது. நேற்று கூட, ஸ்ரீ அஜித் பிரசாத் ஜெயின் என்ன சொல்கிறார் என்றால், “இந்த நாட்டில் உணவுப் பொருள்கள் ஏராளமாக இருக்கின்றன. அப்படியிருந்தும் ஏன் விலைவாசி ஏறியிருக்கிறது என்றால், இந்த நாட்டில் உள்ள பதுக்கல்காரர்கள் பூராவும் பதுக்கல் செய்ய ஆரம்பித்து விட்டார்கள் ; அததான் விலைவாசி உயர்வுக்குக் காரணம்” என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால், நம்முடைய சர்க்கார் என்ன சொல்கிறது ? “ஜனங்களிடம் ஏராளமாகப் பணம் வந்துவிட்டது. அதைக் கொண்டு எல்லோரும் பொருள்களை அதிகமாக வாங்க ஆரம்பித்து விட்டார்கள். அதனால் விலைவாசி ஏறிவிட்டது” என்று. எதை நம்புவது என்று தெரியவில்லை.

ஆகவே ஒரு பக்கம் விலைவாசிகள் ஏறும் காரணமாக 470 கோடி ரூபாய் செலவு ஆகும் என்று சொன்னதிற்கு 6,000 கோடி ரூபாய் செலவாகும் என்று நேரு அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். விலைவாசிகள் ஏறினால் சாதாரண ஜனங்களுக்கு நன்மை ஏற்படுகிறது என்று சர்க்கார் சொல்லுகிறார்கள். விலைவாசி ஏறியது காரணமாக ரூ. 10-க்கு விற்பது இப்போது ரூ. 15-க்கு விற்கிறது. சர்க்கரை ரூ. 1-3-0-க்கு விற்பது இப்போது ரூ. 1-7-0-க்கு விற்கிறது. நல்ல எண்ணை லீசை ரூ. 1-3-0-க்கு விற்பது இப்போது ரூ. 3 ஆக விற்கிறது. அதாவது முன்பு ரூ. 100 சம்பளம் வாங்கிய ஒருவர் அதே அளவு சாமானை வாங்கவேண்டும் என்று ரூ. 130 வந்தால்தான் வாங்க முடியும். அம்மாதிரி விலைவாசி ஏறினால் நல்லது என்று கனம் முத்தையா செட்டியார் அவர்கள் சொன்னார்கள். இதனால் பெரிய முதலாளிகள் மூட்டைகளை பதுக்கி வைக்க அதிக வருமானம் ஏற்படுகிறது. உதாரணமாக தஞ்சை ஜில்லாவை எடுத்துக் கொண்டால் அது ஒரு ஏராளமான நெல் விலையும் பிரதேசம். அங்கேயும் நிவாரண கடைகள் வைக்கவேண்டிய நிலை ஏற்பட்டு இருக்கிறது. எலெக்ஷன் வந்ததும் 2,000 கணக்கான கடைகள் திறக்கப்பட்டன. எலெக்ஷன் முடிந்ததும் எல்லாம் மூடியாய் விட்டன. ஏன் இம்மாதிரி கடைகள் வைக்க வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டு இருக்கிறது என்று பார்த்தால் அங்கு இருக்கும் நிலப் பிரபுக்கள் கேரளாவுக்கு கொடுத்து விலையை ஏற்றிவிடுகிறார்கள். நியாயமான முறையில் ஏன் நடவடிக்கை எடுத்து பதுக்கல்காரர்களை கண்டு பிடிக்கப்படாது. திட்டம் போட்டார்கள் ; இப்போது உணவு மண்டலம் வைக்கப்போகிறார்கள். உணவு மண்டலம் வைத்தால் பதுக்கல் நடக்கும். பிரசிடென்ட் பேச்சை எடுத்துக் கொண்டாலும் பார்லிமென்ட் நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொண்டாலும், எதை எடுத்துக் கொண்டாலும் பதுக்கல் காரர்கள் மீது கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். என்று சொல்லுகின்ற காலத்தில் இங்கே ஒரு வார்த்தை கூட சொல்லவில்லை. இந்த சர்க்கார் நிலப்பிரபுக்கள் கையில் இருக்கிறது. சர்க்கார் இந்த விஷயத்தை கலந்து பதுக்கல் செய்யும் நிலப்பிரபுக்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக இன்றைய தினம் உணவுப் பிரச்சனை (interruption) ஆகவே இப்படிப்பட்ட ஒரு நிலைமை இருக்கிறது. இன்றைய தினம் நமது நிதி அமைச்சர் அவர்களும் அகில இந்திய காங்கிரஸ் கமிட்டிக்குச் சென்று இருந்தார்கள். அங்கு உணவு உற்பத்தியை அதிகப்படுத்துவது என்று திட்டம் இடப்பட்டு இருக்கிறது. அதோடு நிலச்சீர்திருத்தம் கொண்டுவர வேண்டும் என்றும் சொல்லப்பட்டது. உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்காக விவசாயிகளுக்கு நிலங்கள் கொடுக்கவேண்டும். அப்படிச் செய்தால் பொருளாதார முன்னேற்றம் ஏற்பட்டு உணவு உற்பத்தி பெருகி வெளி நாட்டிலிருந்து உணவுப் பொருள்களை இறக்குமதி செய்வதை நிறுத்தலாம். இதனால் foreign exchange-ல் மிச்சம் ஏற்படும். உதாரணமாக கடலை எண்ணை போன்ற பொருள்களை வெளி நாட்டுக்கு அனுப்பலாம். ஆகவே இந்தமாதிரி விவசாயிகளுக்கு நிலம் கொடுப்பதற்கு இன்னும் ஏராளமான ஏக்கர் புறம்போக்கு இருக்கிறது. உண்மையாக சர்க்கார் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை போக்க உடனடியாக அந்த நிலங்களை ஏழை விவசாயி

[Sri N. K. Palanisami]

[4th July 1957]

களுக்குப் பிரித்துக் கொடுக்கவேண்டும். இதற்குத்தான் திட்டம் போட்டிருக்கிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். திட்டத்தை வளர்த்தவும் கூடாது. திட்டத்தை நடத்தவேண்டும். விலைவாசி உயர்வு காரணமாக எவ்வளவோ கஷ்டப்பட்டோம். இவ்வளவு கஷ்டப்பட்டு இப்படி ஒரு நிலைமை ஏற்படும் என்றால் வருத்தப்படாமல் இருக்க முடியாது. நிலப்பிரபுக்கள் மீது நல்சீர்திருத்தத்தை அவசியம் செய்யவேண்டும். இத் திட்டத்தை நடத்துவதற்கு சகல முயற்சிகளையும் எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக **Industrial truce** என்று சொல்லப்படுகிறது. ஒவ்வொரு மில்களும் லட்சக்கணக்கான ரூபாய் லாபம் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது. உதாரணமாக ஒரு மில்லின் மூலதனம் $1\frac{1}{2}$ கோடி ரூபாய். அதற்கு ஒரு கோடியே பத்து லட்சம் ரூபாய் லாபம் வந்தது. இந்த வருஷம் 95 லட்சம் ரூபாய் லாபம் வந்திருக்கிறது. இவ்வளவு கொள்ளை லாபம் அடிக்கிறார்கள். தொழிலாளிகள் மீது வேலை பளுவை சமத்திக் கொண்டு வருகிறார்கள். இப்பேர்ப்பட்ட நிலைமையைப் பார்க்கிறோம். முதலாளி கொள்ளை லாபம், தொழிலாளி நினைம். **Truce** எப்படி வரும். தொழிலாளர்கள் பணம் கூட கேட்டு **Industrial truce** செய்தால் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

இப்போது எல்லோராலும் பேசப்படுவது லஞ்சம். எல்லாரும் பொதுவாக லஞ்சத்தை ஒழிக்கவேண்டும் என்று பேசுகிறார்கள். இப்போது பல திட்டங்கள் நிர்மாணம் செய்யப்படுகிறது. இந்தத் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதில் **waste**-யை தடுக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். இன்னொன்று இப்போது ஒரு **Officer**-யை நியமித்து சர்க்காரில் **economy** கொண்டுவர முயற்சி நடக்கிறது. இதற்குப் பதில் மந்திரி அவர்களே அதிகாரிகள் அத்தனை பேர்களையும் கூப்பிட்டு அங்கு இருக்கக்கூடிய பல்வேறு இனங்களில் செலவு செய்யக்கூடிய பணத்தை எந்த அளவு மிச்சப் பிடிக்கலாம் என்று பார்க்கவேண்டும். அப்படி எந்த எந்த முறையில் **economy** கொண்டுவர முடியும் என்று அவர்களை கேட்கவேண்டும். ஆகவே இந்த அடிப்படையில் சர்க்கார் முக்கியமாக கவனம் செலுத்தவேண்டும். இவையெல்லாம் இல்லாமல் நடப்பது என்றால் சோஷலிச பாணி உண்டாகாது. கடைசியாக நிலப்பிரபுக்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு என் வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

12-58
p.m.

SRI S. PAKKIRISAMI PILLAI: கனம் தலைவர் அவர்களே, கனம் நிதி அமைச்சர் கொண்டு வந்த பட்ஜெட் தமிழ்ப் பிரசங்கம் வெகு இனிமையாக இருந்தது. அழகான தமிழில், தெள்ளத் தெளிவான தமிழில், இனிமையான வார்த்தைகள் கொண்டதாக இருந்தது. இது இத்தனை வருஷங்கள் இருந்ததுபோல் அல்லாமல் படிக்க விறுவிறுப்பாக, உற்சாகத்தை ஊட்டக்கூடியதாக இருந்தது என்பதைப்பற்றி எல்லாரும் சொன்னார்கள். அது உண்மைதான். ஆனால் இந்த மாதிரியான மாற்றம் வந்ததற்குக் காரணம் நம் நாட்டில் வெவ்வேறு துறைகளிலே ஈடுபட்டிருக்கும் பொதுச் சேவையாளர்கள் நாட்டின் நலத்தை உத்தேசித்து மக்களின் நலனை உத்தேசித்து மக்களின் நலனைக் கருதி பல பிரசங்கங்கள் தமிழிலே, தெள்ளத் தெளிவான தமிழிலே பேசுவதன் காரணமாகத்தான். (இந்த சரந்தர்ப் பத்தில் சபாநாயகர் வந்து ஆசனத்தில் அமர்ந்தார்.) நமது நண்பர்கள் கிராவிட் முன்னேற்றக் கழகத்தார், தமிழகக் கழகத்தார், அதில் சேர்ந்து நல்ல படிப்பு, உயர்தரப் படிப்பு படித்து, பட்டம் பெற்ற வாலிபர்கள் சேர்ந்து ஆற்றிய சொற்பொழிவு, மேடைப் பிரசங்கத்தின் ஒரு பலன்தான் இந்த மாதிரியான நிலைமையை நம்மிடத்திலே ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. அதோடு கூட சில காலத்திற்கு முன்னாலே நம் நாட்டில், வீடுகளிலும் எங்கு பார்த்தாலும் ஆங்கில மொழி உபயோகித்து வந்த நம் குடும்பங்களில் உள்ள மக்கள் தெள்ளத் தெளிவான தமிழிலே பேச ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். இதற்கெல்லாம் நம் சதந்திரப் போராட்ட காலத்திலே நம் தலைவர்கள் தமிழ் நாட்டின் பெருமையைச் சொல்லி, தமிழிலேயே அறிவை உண்டாக்கி, தமிழ் நாட்டின் கௌரவத்தைக் காப்பாற்றி வந்தது. தமிழ்

4th July 1957] [Sri S. Pakkirisami Pillai]

நாட்டிலே இருக்கிறவர்கள் வீரர்களாகத் திகழவேண்டும், சதந்திரப் போராட்டத்திற்கு பெரும் தூணாக இருக்கவேண்டும் என்ற நிலையை உண்டாக்கி ஞர்கள்.

இந்த மாதிரியான வெவ்வேறு நிகழ்ச்சிகளால் ஏற்படுத்தப்பட்ட ஒரு பக்குவம் இருந்தும் இப்போது நம் ராஜ்யத்தை தமிழ்நாடு என்று சொல்வதற்கு நம் தலைவர்கள் அஞ்சி இருப்பதைக்கண்டு மிகவும் மனக்கஷ்டம் அடையும் நிலையில் இருக்கிறேன். எதற்காக அவர்கள் பயப்படுகிறார்கள் ஏன் தமிழ்நாடு என்ற பெயரை வைக்கக் கூடாது? இதற்காக ஒரு சங்கரலிங்க நாடார் உயிர் தியாகம் செய்தார். இன்னும் ஒருவர் தியாகம் செய்ய முற்பட்டார். ஆனால் நாம் எல்லாம் பரிபக்குவமான நிலையில் இருக்கும்போது, மக்கள் அதை வேண்டும்போது, ஏன் தமிழ்நாடு என்று பெயர் வைக்கக்கூடாது என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன்.

இந்த மாதிரியான பட்ஜெட் பிரசங்கத்தை வருஷா வருஷம் கேட்டு வந்து இருக்கிறோம். சென்ற வருஷ பட்ஜெட்டைவிட இந்த வருஷ பட்ஜெட்டில் மாற்றம் கிடையாது. ஏழைகள் வாழும் பிரதேசங்களுக்கு திட்டங்களை வகுத்து, அதற்குக் கொஞ்சம் அதிகமாகச் செலவிடும் நிலையில் இருக்கலாம். ஆனால் நாம் வகுத்துக்கொண்டிருக்கும் சோஷலிஸ்ட் லக்ஷியத்தை அடையக் கூடிய வழியிலே எவ்வளவு தூரம் முன்னேறி இருக்கிறோம் என்று பார்த்தால், ஒரு அடி கூட நாம் முன்னேறி போனதாக இல்லை. முன் இருந்த நிலையிலேயே இருக்கிறோம்.

வரி போடவில்லை என்று பல அங்கத்தினர்கள் இந்த பட்ஜெட்டை வரவேற்றுப் பேசினார்கள். நான் சொல்கிறேன் “வரி போடாது தவறு” வரி போட்டு இருக்கவேண்டும். பெரிய பெரிய பணக்காரர்கள், பெரிய பெரிய மிராசதார்கள் இதற்கு முன்னால் எவ்வளவு வருமானம் பெற்று வந்தார்களோ அதையே பெற்றுக்கொண்டு வருகிறார்கள். அவர்களிடம் இருந்து, உபரி லாப வரியையோ, விவசாய வருமான வரியையோ போட்டு, பணம் வசூலித்திருந்தால் அதை எல்லோரும் வரவேற்கும் நிலையில் இருந்து இருப்போம். அப்படி வருமானத்தைப் பெருக்கி, ஏழைகள், சின்னஞ் சிறு நிலப்பயிப்பைக் கொண்ட ஏழை விவசாயிகளுக்கு வரி விதிப்பிலிருந்து விலக்கு கொடுத்தால் நாங்கள் அதை வரவேற்போம். நமக்குத் தெரியும், சாதாரணமாக ஒன்று, இரண்டு ஏக்கரா நிலம் வைத்துக்கொண்டிருக்கும் விவசாயி வரி கட்ட எவ்வளவு கஷ்டப்படுகிறான் என்று. இதைப்பற்றி ஒரு கமிட்டி விசாரணை செய்து ஒரு கணக்கு எடுத்து இருக்கிறார்கள். சராசரி 6½ ஏக்கரா உள்ள ஒரு விவசாயிக்கு அதற்கும் குறைந்த விலைதீர்மானமுள்ள நிலத்தைக்கொண்ட விவசாயி வரி கட்டுவதற்கு சாத்தியப்படாது. வரி விதிப்பிலிருந்து விலக்கு அளிக்கவேண்டும், அப்படி கொண்டதால்தான் அவன் வாழ முடியும் என்ற ஒரு முடிவுக்கு வந்திருக்கிறார்கள். பரிசீலனை செய்த பிறகு வெளியிட்ட முடிவு இது. அம்மாதிரியான ஒரு அடிப்படையில், அதாவது மேல் அதிக வருமானத்தின் மீது வரி விதித்து, இந்த சிறு நில சொந்தக்காரர்களுக்கு வரி விலக்கு அளித்து இருந்தால் நாம் இந்த பட்ஜெட்டை வரவேற்றிருப்போம். அந்த மாதிரியான நிலைமையைத் கொண்டுவருவதற்கு அரசாங்கத்திற்கு மனது இல்லை. ஏன் என்றால் இந்த அரசாங்கம் முதலாளித்துவ மனப்பான்மை கொண்டவர்களால் சூழப்பட்டு இருக்கிறது. அதனால்தான் இந்த நிலை நடித்துக் கொண்டிருக்கிறது.

அதே சமயத்தில் தனிப் பதவிக்கு பெருந்த பணத்தை, லக்ஷக்கணக்கான பணத்தை செலவிடுகிறார்கள். இதைப்பற்றி இங்கும் வெளியிடங்களிலும் கூட பேசியிருக்கிறார்கள். கவர்னர் பதவியை அங்கேயே இருத்திக் கொண்டு அதற்கு ஒரு தனி மனிதரை நியமித்து, அவருக்கும் அவரைச் சூழ்ந்த பணி ஆட்களுக்கும் லக்ஷக்கணக்கான பணத்தை அனாவசியமாகச் செலவிடுவது நியாயம் இல்லை. சமீபத்தில் கவர்னராக இருந்து ரிடையரான நமது நண்பர் ஸ்ரீ பட்டாபி சீதாராமையா இதை ஒத்துக் கொள்ளுகிறார்கள். ‘இவ்வளவு பணம் செலவு செய்ய வேண்டியது அவசியம் இல்லை. கவர்னர் பதவி வேண்டுமென்றால் கௌரவ கவர்னராக இருந்தால்

[Sri S. Pakkirisami Pillai] [4th July 1957]

நன்றாக இருக்கும்' என்று சொல்லி இருக்கிறார். இந்த கவர்னர் பதவி அவசியமா? அதே மாதிரிதான் கலெக்டர்கள் பதவியினால் கூட ஜில்லா கலெக்டர்களுக்கு வேலை கிடையாது. முன்னால் ஜமாபந்தி இருந்தது. குற்றங் குறைகளைக் கேட்டு விசாரணை செய்து வெவ்வேறு வழிகளில் உதவினார்கள். இப்போது அவர்களுக்கு வேலை கிடையாது. அவர்களுக்கு கீழ் இருக்கும் சிப்பந்திகள்தான் அம்மாதிரி வேலை செய்கிறார்கள். ஆனால் இப்போது கலெக்டர் ஜமாபந்தி வைப்பதற்கு பதிலாக நமது முதல் அமைச்சர் பாகல்மேட்டில் ஒரு 'ஜமாபந்தி' செய்தார். அந்த மாநாட்டிலே பல ஏழைகள், விவசாயிகள் தங்களுடைய குறைகளைச் சொன்னார்கள். அந்தக் குறைகள் கதி என்ன ஆயிற்று? அதிகார வர்க்கத்தினர் குறைகளைப் போக்கினார்களா? அதிகாரக் கூட்டம், ஆபீசர்கள் அதைச் செய்ய மாட்டார்கள். இன்னும் சிவப்பு நாடாக்கள் தொங்கிக்கொண்டுதான் இருக்கின்றன. குறைகளை உடனுக்குடன் தீர்க்க வழி செய்யப்பட்டதா? இந்த முதலாளித்துவ சமுதாய அடிப்படையிலே அமைந்து இருக்கும் இந்த அதிகார ஆட்கள் சீக்கிரத்திலே வழிவிடமாட்டார்கள் ஏழைகளுக்கு நன்மை செய்ய. அவர்கள் வழியில்தான் நம் மந்திரிமார்களும் இன்னும் சென்று கொண்டு இருக்கிறார்கள். ஊழல், லஞ்சம் என்று சொன்னால் போதாது. அதைப்பற்றி எல்லா இடங்களிலும் பேசப்படுவதை நாம் கேட்டு இருக்கிறோம். அதற்கெல்லாம் நாம் அத்தனை பேர்களும் பொறுப்பாளிகள். சமுதாயத்தின் நலத்தை உத்தேசித்து நாம் அனைவரும் பங்குகொண்டு வேலை செய்தால் இம்மாதிரியான வெவ்வேறு குறைகளை நீக்க முடியும். ஆகவே கலெக்டர் பதவி போகவேண்டும். கவர்னர் பதவி போகவேண்டும்.

அதோடு சிக்கனம் என்று சொல்லுகிறார்கள். சிக்கனம் என்பது மந்திரிமார்களுடைய கார் கொடியை மாத்திரம் எடுத்துவிட்டால் சிக்கனம் ஆகாது. வெவ்வேறு வழியில் சிக்கனம் கையாள் வேண்டுமானால் அனாவசியமான வழியில் பொருள்கள் செலவழிக்கப்பட்டால் அவைகளைச் சிக்கனம் செய்யவேண்டும். ஏழைகளுக்காக செய்யப்படும் திட்டங்களில் சிக்கனம் செய்து கஞ்சத்தனம் காண்பிப்பது சிக்கனம் ஆகாது. அம்மாதிரிதான் சென்ற வருஷம் செய்து இருக்கிறார்கள். ஏழைகளுக்கு எவ்வளவு பணம் அதிகமாகச் செலவழிக்கமுடியுமோ அவ்வளவும் செலவு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

நம் நாட்டில் சோஷலிஸ சமுதாயத்தை உண்டாக்கவேண்டுமானால் கிராமத்தில் இருக்கும் விவசாயியும் நகரத்தில் இருக்கும் தொழிலாளியும் ஒரே விதமான சம்பாத்தத்தை அடையச் செய்யவேண்டும். அது எப்படி? நகரங்களில் இருக்கும் தொழிற்சாலைகளில் வேலை செய்யும் தொழிலாளிகளுக்கு குறைந்தபட்ச சம்பளம் ரூ. 100 அல்லது ரூ. 110 இருந்தால்தான் குடும்பத்தைக் காப்பாற்ற முடியும். அதற்கு பாடுகொலவேண்டுமென்ற கோரிக்கையின் மேல் அதை வாங்கிக்கொடுக்கப் பார்ப்புகிறோம். அதேமாதிரி எட்டு மணி நேரம் வேலை செய்யும் சாதாரண விவசாயிகள் வருமானத்தைப் பெருக்க என்ன திட்டம் இருக்கிறது. ஒன்றும் இல்லை. அந்த ஜமீன்தார்களிடம் அல்லது நிலச்சுவான்தார்களிடம் இவர்கள் கதியை விட்டுவிட்டுப் போடும் தவிர அவர்கள் நலத்தை உத்தேசித்து ஒன்றும் அரசாங்க சட்டம் செய்யவில்லை. விவசாயிகள் வருமானம் பெருகினால்தான், அவர்கள் குடும்பத்துடன் வாழ ஏற்பாடு செய்தால்தான் நகரத்திலுள்ள வேலையில்லாத திண்டாட்டமும் கிராமங்களிலுள்ள ஆள் இல்லாத திண்டாட்டமும் போகும். அந்த நிலைமையை நீக்குவதற்கு நமது அரசாங்கம் இதுவரையில் எந்த விதமான முன்னேற்றக் கொள்கையையும் கடைப்பிடிக்கவில்லை என்பது என் கருத்து.

இப்போது மது விலக்கு எல்லா நகரங்களிலும் எப்படி அமல் நடத்தப் படுகிறது என்று நாம் பார்க்கிறோம். மது விலக்குச் சட்டத்தின் காரணமாக இப்போது போலீஸ்காரர்கள் மது அருந்தும் ஆயிரக்கணக்கான ஏழை மக்களைப் பிடித்து அவர்களை ஜெயில்களில் தள்ளி ஜெயில்களை நிரப்பி வருகின்றனர். ஆகவே நிறைய ஏழைகள் இப்போது ஜெயில்களில் வாடும் படியான நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். அரசாங்கத்தார் இந்த மாதிரி

4th July 1957] [Sri S. Pakkirisami Pillai]

எவ்வளவு காலம் வரையில் கள் குடிக்கும் மக்கள் என்று ஜெயிலில் தள்ளிக்கொண்டிருப்பார்கள்? இதனால் என்ன லாபம்? ஏன் கள் குடிக்கும் மக்களை இவ்வளவு கடுமையாக போலீசாரைக் கொண்டு அடக்கி வைத்துக்கொண்டிருக்கவேண்டும்? தென்னிமரமும் பனைமரமும் இருக்கும் வரையில் ஜனங்கள் கள்ளை இறக்கித் தான் தீருவார்கள்; கள் இறங்கித்தான் தீரும்; மக்கள் எப்படியாவது குடிப்பார்கள், மறைமுகமாகக் குடித்து விடுவார்கள், ஜெயிலுக்குப் போவதற்கும் தயாராய் இருப்பார்கள். கள் குடிக்கும் ஏழைமக்கள் என்ன நினைக்கிறார்கள் என்று பார்க்கவேண்டும். 'கள் குடிக்க வேண்டும்' என்று அபிப்பிராயம் எல்லோருக்கும் இருக்கிறது. (சிரிப்பு.) ஏழை மக்களிடையே இந்த அபிப்பிராயம் இருந்து வருகிறது. 'கள் குடிக்காததால்தான் நாங்கள் சுஷ்ரோகத்திற்கு ஆளாகிறோம். சுஷ்ரோகத்திலிருந்து எங்களைக் காப்பாற்றிக் கொள்வதற்கு கள் குடித்தால் நல்லது. இந்தக் கஷ்ட காலத்தில் சர்க்கார் எங்களுடைய முன்னேற்றத்தை ஒரு வகையிலும் கவனிக்காத நிலையில் கள் குடித்தால் எங்களுக்கு சௌகரியமாக இருக்கும்.' என்று ஏழை மக்கள் சொல்கிறார்கள். 'ஸ்பிரிட் விற்பதற்கு இப்போது எல்லாக் கடைகளுக்கும் 'லேசன்ஸ்' கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதே 'மாதிரி கள் விற்பதற்கும் நாம் ஏன் 'லேசன்ஸ்' கொடுக்கக் கூடாது' என்று கேட்கிறேன். இது என்னுடைய சொந்த அபிப்பிராயம், என்னுடைய கட்சியின் அபிப்பிராயம் அல்ல. (சிரிப்பு.) எல்லாக் கட்சிக்காரர்களும் மது விலக்கின் அவசியத்தை உணர்ந்திருந்தாலும் கூட, ஏழை மக்கள் அதை உணராததால் மது விலக்குச் சட்டத்தால் அவர்கள் மிகவும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். இதன் காரணமாக நம்மை அறியாமலேயே மக்களுக்கு நாம் எவ்வளவு ஊறு விளைவித்து வருகிறோம் என்று பார்க்கவேண்டும்.

இன்னொரு விஷயம் சொல்ல விரும்புகிறேன். கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ கருத்திருமன் அவர்கள் 'மக்களுக்குப் பேச்சு சுதந்திரம் கொடுத்திருக்கிறோம். போட்டரிமன் கொடுத்திருக்கிறோம்,' என்று வீராப்புடன் பேசினார்கள். நகரத்தில் பேச்சு சுதந்திரம் எங்கே இருக்கிறது என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன். நகரத்தில், பேசுவதற்கு இடம் இருக்கிறதா? அரசாங்கத்தாருக்குச் சொந்தமான இடங்களிலும், கார்ப்பொரேஷனுக்கு சொந்தமான நிலங்களிலும் எதிர்க் கட்சிக்காரர்கள் பொதுக்கூட்டம் நடத்திப் பேச முடியாது. நகரத்தில் பேச வேண்டுமென்றால், சென்னை கலெக்டரின் அனுமதியும், கார்ப்பொரேஷனின் அனுமதியும் வேண்டும். வேறு யாருக்கும் சொந்தமான வெட்ட வெளி மைதானங்கள் இல்லை. தொழிலாளர்கள் வசிக்கும் இடங்களில் அப்படிப்பட்ட மைதானங்கள் கிடைப்பது அரிதாக இருக்கிறது. கலெக்டர் அனுமதி வாங்க மூன்று ரூபாய் 'லேசன்ஸிங்காக்' கட்டவேண்டியிருக்கிறது. இந்த மாதிரியான கஷ்டமான நிலைமையில், ஏதாவதொரு அரசியல் கட்சி பொதுக் கூட்டம் நடத்த வேண்டுமென்று விரும்பினால் அந்தக் கட்சியினருக்கு எந்த எந்த வழிகளில் அனுமதி கொடுக்காமல் செய்ய முடியுமோ அந்த வழிகளில் தடை செய்வதற்கு இப்போதுள்ள போலீஸ் அதிகாரிகள் முயற்சி செய்கிறார்கள். போலீஸ் அதிகாரிகளின் உதவியைக்கொண்டு கீழே எதிர்க் கட்சியை வளரவொட்டாமல் செய்வதற்கான, சூழ்ச்சியை இப்போதுள்ள ஆட்சியாளர்கள் செய்து வருகிறார்கள். இது தான் நான் கூறும் கடைசி குறை ஆகும்.

இப்போதுள்ள நிலைமைக்கு ஏற்றவாறு இந்த பட்ஜெட் நன்றாகத் தயாரிக்கப்படவில்லை என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். (சிரிப்பு.)

SRI P. S. CHINNADURAI : மதிப்பிற்கு உரிய சபாநாயகர் அவர்களே ஒரு சர்க்காரின் வரவு செலவுத் திட்டமானது அந்த சர்க்காரை நடத்தி வருபவர்களின் பொருளாதாரக் கொள்கையை தெளிவாகப் பிரதிபலிக்கக் கூடிய நிலைக்கண்டிப்பு ஆகும். அந்த நோக்கத்தோடு இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தைப் பார்த்தால், இது மக்களுக்குப் பெருத்த ஒரு அதிர்ச்சியைக் கொடுக்கக்கூடியதாகத்தான் இருக்கிறது என்று நான் நினைக்கிறேன். அதற்கு நான் காரணங்கள் கூறுகின்றேன். இந்த ராஜ்யத்தில் அரசாங்க

[Sri P. S. Chinnadurai]

[4th July 1957]

நிர்வாகத்தை ஏற்று நடத்தும் ஆட்சியாளர்கள் சோஷலிஸக் கொள்கையை ஏற்றுக் கொண்டவர்கள். அந்தக் கொள்கையைத் தாங்கள் மாதிரம் ஏற்றுக்கொள்வதோடு இவர்கள் நிற்கவில்லை. இவர்கள், இந்தியா பூராவிலும் உள்ள கட்சிகளில் மிகப் பெரிய கட்சியாகிய காங்கிரஸ் கட்சியின் மகா சபையை இந்த ராஜ்யத்தில் கூடும்படி செய்து, அவர்களும் சோஷலிஸக் கொள்கையை ஏற்றுக்கொள்வதற்கான தீர்மானத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு உதவி புரிந்தவர்கள் ஆவார்கள். பெருமைக்குரிய நண்பர்கள் அமைச்சர் அவையிலே இருந்து இந்த ராஜ்ய நிர்வாகத்தை நடத்தி வருகின்றார்கள். சோஷலிஸக் கொள்கையில் நம்பிக்கை கொண்டவர்களாகவும் நீண்ட கால தேச பக்தர்களாகவும் இருக்கும் அவர்கள் சமர்ப்பித்திருக்கும் இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தில் ஸோஷலிஸப் பொருளாதாரக் கொள்கையைப் பற்றிய அம்சம் எதுவுமே பிரதிபலிக்கவில்லை என்பது மிகவும் வருந்தத்தக்க ஒரு நிகழ்ச்சியாகும். புதிதாக அரசாங்கக் கட்சியிலே சேர்ந்தவர்கள் பலர் இருக்கிறார்கள். அவர்கள், இந்த பட்ஜெட்டைப் பார்த்து, இதுதான் ஸோஷலிஸம் என்று நினைத்துக் கொள்ளக் கூடிய அபாயம் கூட இதனால் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று கூற விரும்புகிறேன். 1957-58-ம் வருஷத் திற்கான இந்த வரவு செலவுத் திட்டமானது வழக்கமாகச் சமர்ப்பிக்கப் படும் முறையில் அமைந்திருக்கிறதே தவிர, சோஷலிஸ லட்சியத்தைக் கொண்டுள்ள ஒரு சர்க்கார்—சோஷலிஸ லட்சியத்தை நோக்கி தேசத்தை அழைத்துச் செல்லும் ஒரு சர்க்கார்—சமர்ப்பிக்கும் பட்ஜெட்டாக இல்லை என்பது பரிதாபத்திற்குரிய விஷயமாகும். இத்தகைய பரிதாபத்திற்குரிய நிகழ்ச்சியில் என்னுடைய மதிப்பிற்குரிய நண்பர்கள் சம்பந்தப் பட்டிருக்கிறார்களே என்பதைப் பார்க்கும்போது என்னுடைய அனுதாபத்தை அவர்களுக்குத் தெரிவிப்பதைத் தவிர வேறு ஒன்றும் செய்ய முடியாத நிலையில் நான் இருக்கிறேன். வரவு செலவுத் திட்டத்தில் உள்ள செலவு இனங்களில் மாதிரம் சபை அங்கத்தினர்கள் கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்றும் வரவு இனங்களில் அவ்வளவு அக்கறை செலுத்த வேண்டாம் என்றும் சொல்வது போல அரசாங்கத்திலுள்ள நிர்வாகஸ்தர்கள் நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நிர்வாகஸ்தர்கள் என்று சொல்லும்போது அமைச்சர்களை நான் குறிப்பிடவில்லை; அரசாங்கத்தை நடத்தும் பெரிய அதிகாரிகளைத் தான் குறிப்பிடுகிறேன். இந்த பட்ஜெட்டைத் தயாரித்தவர்கள் இந்த அமைச்சரவையைச் சேர்ந்தவர்கள் தானா என்ற சந்தேகம் இந்த பட்ஜெட்டைப் பார்க்கும்போது ஏற்படுகிறது. பல ஆண்டுகளாக இந்த அரசாங்கத்தில் வேலை பார்த்துவரும் அதிகாரிகள்தான் இப்போது இந்த பட்ஜெட்டைத் தயாரிப்பதற்கு அமைச்சரவைக்கு உதவி புரிந்திருக்கிறார்கள் என்று தெரிகிறது. காரணம், அமைச்சர்களுடைய நிச்சயமான லட்சியங்கள் இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தில் இடம் பெறவில்லை என்பதை நாம் பார்க்கிறோம். அவைகள் இடம் பெறாததற்கான காரணங்களை நாம் கண்டுபிடிக்க முடிகிறது. அமைச்சர் அவர்கள் நேரிடையாக சோஷலிஸக் கொள்கையை அடிப்படையாகக் கொண்டு இதனைத் தயாரிக்கவில்லை என்பது என்னுடைய கருத்தாகும். சோஷலிஸ நோக்கத்தை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிற அரசாங்கத்திற்குத் தெளிவான வரிக் கொள்கை இருக்க வேண்டும். அவ்வாறு ஒரு வரிக் கொள்கையை அமைத்துக் கொள்ளாமல் சோஷலிஸக் கொள்கையில் வெற்றி கண்டோம் என்று பெருமையாகச் சொல்லிக் கொள்ள முடியாது. அப்படிப் பார்த்தும்போது இந்தச் சர்க்காரின் வரிக்கொள்கையே சோஷலிஸ அடிப்படைக் கொள்கைக்கு வேறுவிதமாக இருக்கிறது. முதலாளிகள் பக்கம் பரிவு கொள்ளுதல், மறைமுகமாக வரி போடுவது என்பதுதான் கொள்கையாக இருக்கிறது. நேர்முகமான வரிவிதிப்புக் கொள்கைக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கவில்லை. அதற்கு உதாரணமாகப் பார்க்கப்போனால் விற்பனை வரியைக் குறிப்பிடலாம். விற்பனை வரி மறைமுகமான வரியைச் சேர்ந்ததாகும். அதை வியாபாரிகள் மீது சுமத்துகின்ற வரி என்று யாரும் சொல்ல முடியாது. மக்கள் மீது சுமத்துகின்ற இந்த மறைமுகமான வரியை நீண்ட நெடுங்காலமாகப் போட்டுக் கொண்டு வருகிறார்கள். இந்த விற்பனை வரியிலிருந்து உணவுப் பண்டங்களுக்காவது விலக்கு அளித்திருந்தால் மக்களின் நலனில் அக்கறை உயைவர்களின் செயல் இது என்று

4th July 1957] [Sri P. S. Chinnadurai]

பாராட்டி இருக்க முடியும். அவ்வாறு பாராட்டுவதற்கு இயலாத முறையில் உணவுப் பண்டங்களுக்கு வரி விதிக்கப்படுகிறது. உணவுப் பண்டங்களுக்கு விதிக்கப்படும் வரியின் அளவு குறைவு என்று சொல்லிக் கொள்ளலாமே தவிர பூரணமாக உணவு தானியங்களுக்கு விதிவிலக்கு அளிக்காதது மிகப் பெரிய குறை என்பதைச் சொல்லாமல் இருக்க முடியாது.

புதிதான வருமான அம்சங்கள் எதுவும் பிரதானமாக இந்த பட்ஜெட்டில் சேர்க்கப் படவில்லை என்பதை மிகவும் வருத்தத்தோடு நான் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். புதிய வரிகளை விதிக்காததற்குப் பல அங்கத்தினர்கள் பாராட்டிப் பேசினார்கள். புதிதாக வரி போடுவதா, இருக்கக் கூடிய வரியை மாற்றி அமைப்பதா என்பது சிக்கலான விஷயம். அதை ஒரு பக்கத்தில் ஒதுக்கி வைத்துவிட்டாலும் சோஷலிஸ லட்சியத்தை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிற அரசாங்கம் வருமானத்தை பெருக்கிக் கொள்ள அதன் அடிப்படையில் எப்படி வரிவிதிப்பது என்பதையும், பணம் தரும் ஊற்றுக்களைப் புதிதாகத் தோண்டிக் கொள்வதற்கும் வழிவகைகள் என்ன என்பதைச் சிந்தித்து இருக்க வேண்டும். அவ்வாறு பார்க்கும்போது மிக எளிதாக நான் ஒன்றைக் குறிப்பிட முடியும்.

இந்த ராஜ்யத்திலுள்ள பஸ் போக்குவரத்து முழுவதையும் அரசாங்கம் ஏன் பொதுச் சொத்தாக்கக் கூடாது என்று கேட்கிறேன். அரசாங்கம் அவற்றைப் பொதுச் சொத்தாக்க வேண்டுமென்று நான் சொல்லும்போது அரசாங்கமே எல்லா பஸ்களையும் ஏற்றுக் கொண்டு ஓட்ட வேண்டும், அவற்றுக்கு வேண்டிய ஆட்களை நியமிக்க வேண்டும் என்ற கருத்தில் சொல்லவில்லை. அதில் வருகின்ற வருமானம் பொது மக்களுக்குக் கிடைக்கும் படிச் செய்ய வேண்டும். இந்த ராஜ்யத்தில் சுமார் நாலாயிரம் பஸ்களுக்கு மேலே இருப்பதாக நான் அனுமானிக்கிறேன். அதன்மூலமாகப் பல கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களைப் பெறுவதற்கு இயலுமே ! அதற்குரிய வழிமுறைகளை ஏன் ஏற்று நடத்தக்கூடாது ? அதை மறுக்கக் கூடிய தனிப்பட்டவர்கள் இந்த ராஜ்யத்தில் யார் இருக்கிறார்கள் என்று தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். எந்தக் கட்சியார் அதை எதிர்க்கின்றார்கள் ? எந்தப் பக்கத்தில் இருந்தும் எதிர்ப்பு வராத அந்தத் திட்டத்தை சர்க்கார் ஏற்று நடத்தியிருக்கலாம் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். எவ்வாறு அந்த பஸ்களை எல்லாம் சர்க்கார் பொதுச் சொத்தாக்க முடியும் என்று பார்க்கலாம். அங்கங்கே ஜில்லாக்களில் கார்ப்பரேஷன்களை அமைக்கலாம். அதில் அரசாங்கப் பிரதிநிதி, தொழிலாளர்களையும் பிரதிநிதி, பஸ்களை உபயோகிக்கின்றனவர்களுடைய பிரதிநிதி ஆகியோரையும் அங்கம் வகிக்கச் செய்யலாம். அவர்களைக் கொண்டு அந்த நிர்வாகம் நடைபெறும்படியாகச் செய்து அதில் கிடைக்கும்படியான பணம் பொதுமக்களுக்குக் கிடைக்கும்படியாகச் செய்திருக்கலாமே !

அவ்வாறு செய்வதானால் பஸ் முதலாளிகளுக்கு நஷ்ட ஈடு கொடுக்க வேண்டுமென்று என்று சொல்லக்கூடும். நஷ்ட ஈடு கொடுப்பதானால் பணம் இல்லை என்றும் காரணம் காட்டக்கூடும். அதற்குத் தான் நம்மிடத்தில் வருந்து இருக்கிறதே ! ஒரு ஆண்டில் நஷ்ட ஈட்டுத் தொகை பூராவையும் கொடுக்க வேண்டாம். தாராளமாக இருபது ஆண்டுகளில் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யலாம். சேவிங் சர்ட்டிபிகேட் வழங்கலாம். பாண்டுகளை வழங்கலாம். அப்படிச் செய்து விட்டு அதைப் பொதுச் சொத்தாக ஏன் செய்ய முடியாது என்று கேட்கிறேன்.

சோஷலிஸப் பொருளாதாரத்தில் ஏற்கெனவேயுள்ள உற்பத்தியைப் பெருக்குவதும், புதிதாக உற்பத்தியைப் பெருக்கும் இனங்களைக் கண்டு பிடிப்பதும், அதன் மூலம் தேசிய செல்வத்தைப் பெருக்குவதும், அவ்வாறு பெருக்கப்படுகிற தேசிய செல்வத்தை மக்களிடையே சமமாக விநியோகிப்பதும் தான் மிகவும் பிரதான அம்சமாகும். அந்த அம்சங்களை நினைவில் கொண்டு இந்த பட்ஜெட்டை ஆராய்ந்து பார்ப்போமேயானால் இதில் அவை எதற்கும் இடம் அளிக்கப்படவில்லை என்பதை நிச்சயமாகச்

[Sri P. S. Chinnadurai]

[4th July 1957]

சொல்ல முடியும். உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்குரிய அம்சத்திலும் இந்தச் சர்க்கார் கவனம் செலுத்தவில்லை என்பதற்கு ஒரு உதாரணம் சொல்லமுடியும். குறிப்பாக உணவு தானிய உற்பத்தியைப் பெருக்குவது இந்தச் சர்க்காரின் நோக்கமானால் சர்க்கார் நிலச் சீர்திருத்தத்தை உடனடியாகக் கொண்டுவந்திருக்கவேண்டும். நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சொல் சொல் பெருக்கிலே நிலச் சீர்திருத்தத்தைப் பற்றி ஒரு வார்த்தை கூட இல்லாதது மிகவும் வருத்தப்பட வேண்டிய விஷயம். நிலச் சீர்திருத்தம் செய்வதைப் பற்றியோ, அவை எவ்வாறு செய்வது என்பதைப் பற்றியோ, எப்போது செய்வது என்பதைப் பற்றியோ அவர்களுக்கு நினைப்பாவது இருக்கும் பட்சத்தில் அவர்கள் ஒரு வார்த்தையும் சொல்லாமல் விட்டிருக்க மாட்டார்கள். நிலச் சீர்திருத்தம் எப்படிச் செய்யவேண்டுமென்ற சர்ச்சையை நான் கிளப்ப விரும்ப வில்லை. ஆனால் நிலச் சீர்திருத்தம் செய்வதற்கு ஒரு மார்க்கம் தேடப்படவில்லை என்பதை நான் நிச்சயமாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நிலச்சீர்திருத்த விஷயத்தில் விநோபாஜி அவர்கள் பேரிலேயே பாரத்தைப்போட்டு விட்டு நாம் சும்மா இருந்தால் ஒரு பொழுதும் நிலச் சீர்திருத்தம் வராது என்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம். விநோபாஜி அவர்கள் தம்முடைய கால்நடைச் சுற்றுப்பிரயாணத்தில் நாட்டில் நல்லதொரு சூழ்நிலையை சிருஷ்டித்திருக்கிறார்கள். “நிலத்தை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறவர்கள், “அதில் நேரிடையாக நாம் உழைத்துப் பாடுபாவிட்டால் அது நமக்குச் சொந்தம் இல்லை” என்கிற நினைவுக்கு உள்ளாக வந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். நிலம் இல்லாத ஏழைகள் தாம் நிலத்தை உழுது பயிரிட்டுக்கொண்டிருக்கும் காலம் வரையிலும் நிலம் நமக்குத் தான் சொந்தம் என்கிற நினைவோடு வேலை செய்கிறார்கள்.” இப்படிப்பட்ட கருத்துகள் உருவாகிக் கொண்டு வரும் சமயத்தில், தக்க சூழ்நிலையில் நாம் நிலச்சீர்திருத்தச் சட்டத்தை ஏன் கொண்டு வரக் கூடாது என்று கேட்கிறேன். நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தை உடனடியாகக் கொண்டு வருவதற்கு முயல்வேண்டும் என்பது தான் என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம்.

அதோடு கூட சோஷலிஸ்டுப் பொருளாதார அமைப்பில் இன்னொரு முக்கிய அம்சம் உண்டு. கூட்டுறவு இயக்கத்தை வளர்ப்பது தான் அது. நம்முடைய ராஜ்யத்தில் முப்பது ஆண்டுகளாக கூட்டுறவு இயக்கம் வளர்ந்து வந்திருக்கிறது. முப்பது ஆண்டுகளாக நம்முடைய ராஜ்யத்தில் வேர் ஊன்றிவிட்ட ஒரு இயக்கம் இன்று சீரழிவான நிலைமையில் இருந்து வருகிறது. கூட்டுறவு இயக்கத்தின் அபிவிருத்தியிலே நம்முடைய சர்க்கார் அதிக அக்கறை காட்டவில்லை என்பது என்னுடைய வருத்தம். அண்மையில் தான் சீனாவில் கூட்டுறவு இயக்கம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. ஐந்து ஆண்டு காலத்திற்குள்ளாக பத்து லட்சத்திற்கு மேற்பட்ட கூட்டுறவு சங்கங்களை அங்கே ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். இந்திய சர்க்காரின் சார்பில் அங்கு சென்று வந்த தூது கோஷ்டி அதிகார பூர்வமாக அரசாங்கத்திற்குக் கொடுத்த அறிக்கையில் அங்கு வளர்ந்து வரும் கூட்டுறவு இயக்கத்தின் பெருமைகளைப் பற்றி மிகவும் பாராட்டி இருக்கிறார்கள். ஐந்து ஆண்டு காலத்திற்குள்ளாக அங்கே கூட்டுறவு இயக்கம் அவ்வளவு வளர்ச்சி பெறுமானால் முப்பது ஆண்டு காலத்தில் நம்முடைய சர்க்கார் அத் துறையில் அதிக கவனம் செலுத்தி இருப்பார்களேயானால் எவ்வளவு தூரம் வளர்ந்திருக்கவேண்டும்? இவர்களும் ஏன் அக்கறை செலுத்தக்கூடாது என்று கேக் விரும்புகிறேன். நம்முடைய ராஜ்யத்தில் கூட்டுறவு இயக்கத்திற்கு முக்கியமான இடம் அளிக்கப்பட வேண்டும். ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் உற்பத்தியாளர்—உபயோகிப்போர் கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்பது என்னுடைய விருப்பம் ஆகும்.

அதோடு கூட்டுறவு சம்பந்தப்பட்ட வரையில் அதன் வேலைகளைக் கவனிப்பதற்காக தனி அமைச்சர் ஒருவரை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று நான் மீண்டும் வற்புறுத்த விரும்புகிறேன். இவ்வாறு அமைச்சர் தொகை பெருகுமானால் அதிகமான செலவு ஏற்படுமே என்ற அபிப்பிராயத்தைப் பொறுத்த வரையில் இதற்காக ஏற்படுகின்ற செலவைக் காட்டிலும் இதனால் ஏற்படுகின்ற நன்மை இருக்கிறதே அது மிகவும் பாராட்டு

4th July 1957]

[Sri P. S. Chinnadurai]

வதற்குரியதாக இருக்கமுடியும் என்பதனால்தான் வற்புறுத்துகிறேன். கூட்டுறவுத் துறையில் மிக்க நம்பிக்கை கொண்ட ஒருவரை இந்தத் துறை அமைச்சராகப் போட்டு அவரும் தம்முடைய முழு நேரத்தையும் இவ்விஷயத்தில் செலவழிக்கவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

விலைவாசிகள் ஏறிக்கொண்டுதான் இருக்கின்றன. இதைப்பற்றி விசாரணை செய்து முடிவு செய்வதற்காக அகில இந்திய ரீதியில் இந்திய அரசாங்கம் ஒரு கமிட்டியை அசோக் மேத்தா தலைமையில் நிறுவியிருக்கிறார்கள். அந்தக் கமிட்டியின் அறிக்கை இந்த ராஜ்ய சர்க்காரின் பிற்கால நிர்வாக அமைப்புக்குக் கூட வழி வகுப்பதாக இருக்க முடியும் என்று எதிர்பார்க்கிறேன்.

நிதி அமைச்சர் அவர்களின் அறிக்கையில் பருத்தி மணங்கு ரூபாய் 100-க்கு விற்பதாகப் போட்டிருக்கிறது. அது, அச்சப் பிழையால் ஏற்பட்டதோ அல்லது நிர்வாகக் குழுவின் தவறான தகவலால் வந்ததோ என்று தெரியவில்லை. இம்மீரியல் மாண்டுக்குக் கூட பருத்தி 100 ரூபாய்க்கு ஒரு போதும் விற்பதில்லை என்று மறுபடியும் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அடுத்தபடியாக, சமீப காலத்தில் புகையிலையின் மீதுள்ள வரி உயர்த்தப்பட்டிருப்பதன் காரணமாக புகையிலையின் விலை இறங்கி விட்ட நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அது விவசாயிகளின் தலையில் தான் விழுகிறது. 80 ராத்தல் மூட்டையை 4 ரூபாய்க்குக் கொடுப்பது என்றால் அது எவ்வளவு கஷ்டமான காரியம். நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கோவையில் இருந்து வருவதால் அவர்களுக்கு அங்குள்ள நிலைமை நன்கு தெரியும். கோவையில்தான் பெரும்பாலான புகையிலை விளைச்சல் இருக்கிறது. அங்குள்ள நிலைமையை அங்கு சுற்றுப்பிரயாணம் செய்து பார்த்தால் தெரியும். 80 ராத்தல் மூட்டையை ரூபாய் 4-க்குக் கொடுக்க விவசாயிகளுக்கு பணம் இல்லாததால் அவர்கள் அதை வெட்டிக் குப்பைக்காக போடுகிறார்கள். இந்த நிலை தவிர்க்கப்படவேண்டும். அதற்குரிய மார்க்கங்கள் தேடப்படவேண்டுமென்று நிதி அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக நான் சொல்ல விரும்புவது ஒன்று உண்டு, கிராம மக்களுக்கு இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தில் முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்படவில்லை என்று நான் மிகவும் வருத்தத்தோடு சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. 100-ல் 82 மக்கள் கிராமங்களில்தான் வாழுகிறார்கள். அப்படி கிராமங்களில் வாழும் மக்கள் பெரும்பாலும் விவசாயிகளையாவார்கள். அவர்கள் விவசாயத்தை நம்பியே வாழுகிறார்கள். அவர்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்படவில்லை. கவர்னரது உரையின் மேல் நான் பேசியபோதே குறிப்பிட்டேன். 16 கதிர் சர்க்கார்களுக்கு அதிகம் முக்கியத்துவம் கொடுக்கவேண்டுமென்று. அதற்கு முக்கியத்துவம் அளிக்கப்பட்டு அது பட்ஜெட்டில் இடம் பெறும் என்று நம்பியிருந்தேன். ஆனால் அதற்குரிய முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்படவில்லை என்பதை அறிந்து வருத்துகிறேன். புதிதாக ஆலைகள் திறப்பதற்கு லைசென்ஸ்கள் கொடுப்பதற்குப் பதிலாக 16 கதிர் சர்க்காக்களை பரவலாக ராஜ்யம் பூராவும் அமைத்துக்கொடுக்க சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்தால் பரவலான முறையில் அத்தொழில் வளருவதோடு ஏராளமான மக்களுக்கும் வேலை கிடைக்க அது ஒரு வாய்ப்பளிக்கும் என்று நான் இங்கு சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். அடுத்தபடியாக ஒரே ஒரு விஷயத்தை மாத்திரம் சொல்லிக்கொண்டு இப்போதைக்கு எதை வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். பல்வேறு இலாக்காக்களில் இன்று நடக்கும் ஊழலைப் பற்றிச் சொல்லப் போனால் சொல்லிக்கொண்டே போகலாம். ஆனால் நேரம் இல்லாத காரணத்தால் அதிகம் விவரித்துச் சொல்ல விரும்பவில்லை. ஒரே ஒரு விஷயத்தை மாத்திரம் நான் இங்கு குறிப்பிட விரும்புகின்றேன். ஊழல் என்றும் லஞ்சம் என்றும் நான் குறிப்பிடும்போது அமைச்சர்களோ அல்லது அவர்களைச் சார்ந்திருக்கிற அவர்களின் கட்சி அங்கத்தினர்களோ ஒரு போதிலும் மனக்குறைப்பட்டுக்கொள்ள வேண்டியதில்லை. இந்த லஞ்ச ஊழலும் இவர்கள் உண்டு பண்ணியதல்ல. அவர்களுக்கு முன்னாலேயே எப்பொழுதோ ஏற்பட்டு விட்டது. பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் ஏற்பட்டு விட்டது. ஆகவே அதைப் போக்குவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்ய

[Sri P. S. Chinnadurai]

[4th July 1957]

வேண்டுமென்று வற்புறுத்துகிறேனே தவிர அதைப் புகுத்தியது நீங்கள் என்றோ அல்லது அதற்காக நான் யாரையும் குற்றம் சொல்வதாகவோ எவரும் எண்ண வேண்டாம். நான் சொல்வது அதைப் போக்க வேண்டுமென்றுதான். இந்த ராஜ்யத்திலே ஒரு நல்ல அரசாங்கத்தை நடத்த வேண்டியதின் பொறுப்பு ஒரு கட்சியுனுடையதே என்று யாரும் எண்ணக் கூடாது. எல்லாக் கட்சியினருக்கும் அந்தப் பொறுப்பு உண்டு என்பதையாரும் மறந்து விடக்கூடாது. அந்த நல்ல எண்ணத்தோடுதான் நாம் இன்று இங்கு கூடி செயல்படுகிறோம். ஆகவே இந்த ஊழல், லஞ்சம் இவைகளை ஒழிப்பதற்கு அரசாங்கம் போதிய அக்கறை காட்டவேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய பணிவான வேண்டுகோளாகும். ஆடிப் ரிப்போர்ட்டின்படி சென்ற வருஷம் 99 லட்சம் ரூபாய் விரயம் செய்யப்பட்டிருப்பதாக காண்கிறோம். அதற்கு முந்தைய வருடம் 78 லட்சம் ரூபாய் விரயமாக்கப்பட்டிருக்கிறது. கதர் திட்டத்தை தீவிரப்படுத்த வேண்டுமென்ற நல்ல நோக்கத்துடன் தொகைகள் ஒதுக்கப்பட்டால் அதுவும் சரிவர செலவு செய்யப் பட்டது அங்கும் ஊழல் மலிந்திருக்கிறது. சமார் இரண்டு கோடியே எழுபத்தி ஒன்பது லட்சம் ரூபாய்களுக்கு 1952-ம் வருஷம் முதல் கணக்குக் கொடுக்கவில்லையென்று ஆடிப் ரிப்போர்ட்டில் காணப்படுகிறது. அகில பாரத சர்க்கா சங்கம் இந்தியா முழுவதும் பெருமைப்படத்தக்க முறையில் கதர் அபிவிருத்திக்கு வழிகாட்டி ஏற்பாடு செய்தது. அத் திட்டத்தை இன்னும் தீவிரப்படுத்துவதாகக் கூறிக்கொண்டு கதர் இலாகாவை ஆரம்பித்தோம். இந்த இலாகாவின் ஊழல் பற்றிய ஆடிப் ரிப்போர்ட்டின் குறிப்பினைக் கண்டு கதரில் நம்பிக்கை கொண்ட என் போன்றவர்கள் மனங்குன்றி, வெட்கித் தலை குனிவி வேண்டியிருக்கிறது. எடுத்தபடியாக நமது நிர்வாகத்தை சீரமைக்க எல்லாக் கட்சிக்காரர்களுக்கும் சம பொறுப்புண்டு. ஆகவே, நீங்கள் எல்லாக் கட்சிக்காரர்களையும் உங்கள் நம்பிக்கையில் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். நமது நாட்டின் முன்னேற்றப் பாதையைச் செப்பனிட எல்லோருக்கும் சம பங்குண்டு. நமக்குமாத் திரமன்றி நம்முடைய சந்ததியாருக்கும் நாம் நல்ல பாதையை செப்பனிட விரும்புகிறோம். அதில் எல்லோருக்கும் சம பங்குண்டு. ஆகவே எங்களை உங்களது நம்பிக்கைக்குப் பாத்திரமாக எடுத்துக்கொண்டு அரசாங்க நிர்வாகத்தை சீரமைக்க என் முயற்சிக்கக் கூடாது என்று கேட்கிறேன். தேசபக்தர்கள், அவர்கள் எந்தக் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களாக இருந்த போதிலும் சரி, அவர்களும் இந்த நாட்டின் நலனில் அக்கறையுள்ளவர்கள் என்று நம்பிச் செயல்படுமானால் தான் இந்த அரசாங்கம் ஜனநாயகப் பாதையில் செல்ல முடியும். அதுதான் சோஷலிஸ்ட் லட்சியத்தை நோக்கி நாட்டைக் கொண்டு செல்ல முடியும் என்று சொல்லிக் கொண்டு எனது வார்த்தையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

1-37
p.m.

* SRI C. N. ANNADURAI: சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே நமது மாகாண நிதியமைச்சர் அவர்கள் இந்த மன்றத்தின் முன்னிலையில் விவாதத்திற்காக வைத்திருக்கிற வரவு செலவுத் திட்டத்தைப் பரிசீலனை செய்து பார்க்கிற பொறுப்பு எல்லாக் கட்சிகளுக்கும் இருப்பதைப் போலவே திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கும் இருப்பதையேயும், அதிலே கலந்து கொள்கிற வாய்ப்பு எனக்கு ஏற்பட்டில் உண்மையில் நான் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தை ஆராய்வதற்கு முன்னால் இந்த வரவு செலவுத் திட்டம் எந்த நேரத்திலே நம்மிடத்தில் தரப்பட்டிருக்கிறது என்பதை ஆராய்வது அதனுடைய தன்மைகளை உண்மையில் புரிந்து கொள்வதற்கு மெத்த உதவியாயிருக்கும் என்று கருதுகிறேன். அப்படி ஆராய்வதில் நமக்குச் சாதகமான சூழ்நிலைகள் மொத்தம் எவ்வளவு இருக்கின்றன? இயற்கை நமக்கு இவ்வாண்டு உதவி புரிந்திருக்கிறது என்பதை நிதி அமைச்சர் அவர்கள் மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்திருக்கின்றார்கள். இந்த நாட்டு மக்களிடையே எத்தனையோ மாதிர்யான மனக் குழல்கள் இருந்தாலும் இந்த நிமிடம் வரை சட்டங்களுக்கு அடங்கி நடக்கிற பொறுப்புள்ள குடிமக்களாக இருந்துகொண்டு, கேட்கின்றவரிகளை எல்லாம் அவர்கள் தருகிறார்கள். தீட்டப்படுகிற சட்டங்களுக்கு மதிப்பளிக்கிறார்கள். இது நல்ல சூழ்நிலைதான். அதேபோன்று நம் நாட்டில்

4th July 1957]

[Sri C. N. Annadurai]

இருக்கிற பத்திரிகைகளில் பெரும்பாலானவை நிர்வாகத்திலே, திட்டங்களிலே, கொள்கைகளிலே எந்தமாதிரி குறைபாடுகள் இருந்தாலும், வலிவோ, பொலிவோ குறைந்திருந்தாலும், அந்தப் பொலிவின் அவர்கள் இழந்துவிடுகிற நேரத்திலே, நல்ல வர்ணப் பூச்சிகளாக அவைகளைக் காட்சி அளிக்கும்படி செய்து இன்றைய தினம் ஆதரவு அளித்து வருகின்றன. இது மட்டுமல்ல. நிர்வாகத் திறமையும், நல்ல நம்பிக்கை பெற்றவர்களையும், திறமை படைத்த அமைச்சர்களையும் பொதுவாழ்விற்கென்று தன்னை ஒப்படைத்துவிட்டு அதைத் தன் கட்சி தவிர வேறு எந்தக் கட்சியாலும் சாதிக்க முடியாதென்று நம்பிக் கொண்டிருக்கிற, தங்கள் கட்சியை எதிர்க்கிறவர்கள் சிலரை அணைத்து அழித்தும் சிலரை ஒழித்தும் கட்டத் திட்டமிடும் திரு காமராஜின் தலைமையில் இன்றைய மந்திரிசபை இருக்கிறது. அது மாதிரமல்ல. இந்தியத் துணைக்கண்டம் முழுவதும் பார்த்துப் பாடம் பெறக்கூடிய வகையில் நல்ல திறமை வாய்ந்த அதிகார இயந்திரம் நம்மிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதனால் “ஆனால்” என்ற அருவருப்பான சொல்லை நாளைத் தேடிக்கொள்ளவில்லை; அது தானாகவே தூரத்திக்கொண்டு வருகிறது. ஆனால் இவ்வளவு நல்ல சூழ்நிலைக்குப் பிறகும் விளைவாகிகள் ஏறியிருக்கிறது, வேலையில்லாத திண்டாட்டம் தலை விரித்து ஆடுகிறது நம் நாட்டில். நாட்டில் பற்றுக்குறை எல்லாத் திக்கிலும் துரத்திக்கொண்டு இருக்கிறது, சர்க்கார் அலுவலகங்களில் பணியாற்றுகிறவர்கள், சர்க்கார் துணை அலுவலகங்களில் பணியாற்றுகிறவர்கள் அத்தனை பேர்களும் இன்றைய தினம் மனக்குறையோடு தான் இருக்கிறார்கள். அதைப் போக்க நல்ல சூழ்நிலை நம்மிடம் உருவாக்கப்படுவதில்லை. இந்த நிலையில் அலுவலகத் துறையிலுள்ளவர்கள் சர்க்காருடைய உதவியைப் பெற்றிருக்கிறார்கள் என்று வரவு செலவுத் திட்டத்தில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறதே, அப்படி அலுவலகத் துறையிலுள்ளவர்கள் யாரும் மனத் திருப்தியோடு இல்லை என்பதை அமைச்சரவர்கள் அறிந்திருப்பார்கள் என்று கருதுகிறேன். நான் இதை நினைவூட்டுவது, அவர்கள் பேரில் வைத்திருக்கும் அன்பையும், அபிமானத்தையும் அதிகப்படுத்துவதற்கே தவிர குறை கூறுவதற்கல்ல. குறை கூறுவதற்கு இருக்கின்ற பல காரியங்களைப்பற்றி இம்மன்றத்தில் விளக்கமாகப் பேசப்பட்டது என்று மரியாதையாகச் சொல்லுகிறேன். இம் மன்றம் ஒவ்வொருவரும் தங்களுடைய பேச்சுத்திறமையை காட்டிக்கொள்வதற்காக கூட்டப்படவில்லை—ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு காரியங்களையும் பற்றிக் கூறுவார்கள். அதற்கு திருப்பி பதில் அளிப்பது இதுதான் இங்கே நடந்தது—ஆனால் அவ்விதம் இருந்தல் கூடாது என்று மன்ற உறுப்பினர்களுக்கும், எனக்கும் நானே கவனமூட்டிக்கொள்கிறேன். ஆனால் எதிர்க் கட்சியிலுள்ளவர்கள் அத்தனை காரணங்களையும் காட்டி முறைப்படி குற்றம் சாட்டுகிறார்கள். காரணம் ஒரு கொள்கையை கடைப் பிடித்து அதன்படி நின்று தக்க ஆதாரங்களுடன், கட்டுப்பாட்டுடன், கண்ணியத்துடன், எடுத்துரைப்பதற்குள்ள, தகுதி எதிர்க் கட்சிக்காரர்களிடம் குறிப்பாக திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தாரிடம் இருக்கிறது. இந்திய துணை கண்டமதன் மற்ற சட்டசபைகளில் எல்லாம் என்ன நடந்துகொண்டிருக்கின்றன என்பதை நான் இந்த மன்றத்திற்கு கவனமூட்டி விரும்புகிறேன். சில நாட்களுக்கு முன்னால் பத்திரிகையில் பார்த்தோம். தேர்தலில் தோற்றுப்போன ஒருவர் கவர்னராக பதவி பெற்று சட்ட சபையில் வந்து ஆற்றிய உரையை எதிர்த்து பெரிய அமளி நடை பெற்றிருக்கின்றது. நம்முடைய மாகாணத்தில் பெருமையாகவும் திறமையாகவும் தம்முடைய பதவியை நிர்வகித்து கொண்டிருந்த கவர்னர் பிரகாசா அவர்கள் பம்பாய் சட்ட மன்றத்தில் தன்னுடைய உரையை நிகழ்த்துவதற்காகச் சென்ற நேரத்தில் இருமொழி இராஜ்யம் வேண்டாம் என்ற ஒரு காரணத்தைக் காட்டி சட்ட சபையில் ஒரு பெரிய அமளி நடை பெற்றிருக்கின்றது. எல்லாவற்றையும் விட மேலாக, சபா நாயகர் அவர்களே, ராஜஸ்தான் சட்ட சபையிலே திரிலோகசிங் என்பவர் சபா நாயகர் வெளியே போயிருக்கிற சமயம் பார்த்து சபா நாயகருடைய இருப்பிடத்திலே ஏறி இருந்துகொண்டு அகல மாட்டேன் என்றார். இத்தனை சம்பவங்கள் எல்லாம் மற்ற சட்டசபைகளில் நடக்கின்ற இந்தச் சமயத்தில், இங்கு கட்டுப்பாடோடு, கண்ணியத்தோடு, பாசத்தோடு

[Sri C. N. Annadurai]

[4th July 1957]

நடந்துகொள்ளுகிற எங்களுடைய தன்மையை நீங்கள் உணர்ந்துகொள்ள மறுக்கின்றீர்கள், அதோடு எங்களைப்பற்றி கண்டித்து குறையும் கூறி வருகிறீர்கள் என்றால், நீங்கள் எங்களை நான் முன்னால் குறிப்பிட்ட அந்த பாணைக்குத் திருப்பி விடுகின்றீர்கள் என்றுதான் அர்த்தம். நாங்கள் எப்போதும் ஜனநாயகத்தின் அடிப்படையிலே நின்றதுதான் பணியாற்றுகிறோம். நீங்கள் ஆணவமாக வேண்டுமானால் கருதிக் கொள்ளலாம். நாங்கள் இந்த சபைக்கு வந்தது என்றைக்கும் எதிர் அங்கத்தினர்களாகவே இருப்பதற்காக நுழையவில்லை—இன்றைக்கில்லாவிட்டாலும் என்றைக்காவது ஒரு நாள் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்கத்தான் போகிறோம். (ஆரவாரம்.) ஆகவே நாங்கள் பொறுப்பை உணர்ந்திருக்கின்றோம். பொறுப்பற்ற முறையில் நாங்கள் நடந்து கொள்ளமாட்டோம் என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக இங்கு பல அங்கத்தினர்களும் தங்களுடைய குறைபாடுகளை எடுத்துச் சொன்னார்கள். அவர்கள் சொன்ன குறைபாடுகளை யெல்லாம் நமது நிதி அமைச்சர் அவர்களுக்கு உதவிகரமாக இருக்கும் வகையில் ஒரு குறிப்பு எடுத்து வைத்திருக்கின்றேன். யார் யார் எதை எதைச் சொன்னார்கள் என்றல்ல—என்னென்ன குறைபாடுகளைச் சுட்டிக் காட்டினார்கள் என்பதை குறித்து வைத்திருக்கின்றேன். ஒவ்வொருவரும் தங்களுடைய தொகுதியின் நிலைமைகளைப் பன்முறை எடுத்துச் சொல்லியும், அவைகள் கவனிக்கப்படவில்லை. எங்களுடைய தொகுதி கவனிக்கப்படுமா என்று தெரிய வேண்டும் என்று ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களில் பலரும் கேட்டார்கள். நான் பிற உறுப்பினர்களைப்பற்றி கவலைப்படவில்லை. காங்கிரஸ்காரர்களே இந்தத் திண்டாட்டம் அடைகின்றபொழுது மற்றவர்களுடைய நிலைமையைப் பற்றி கூறவே வேண்டாம். கனம் அங்கத்தினர் அம்மையார் ஒருவர் கூறினார் “எந்தெந்த மந்திரிகளையெல்லாமோ அழைத்து வந்து எங்களுக்கு குறைகளை எடுத்துச் சொன்னோம். கடைசியில் கனம் மந்திரி கக்கன் அவர்களை கூட அழைத்து வந்து எங்கள் குறைகளை சொன்னோம். அவைகளுக்கு இன்னும் நிவாரணம் கிடைக்கவில்லை. எங்களது துன்பக் கண்ணீர் துடைக்கப்படவில்லை” யென்றும் அம்மையார் அவர்கள் கசிந்துருகிக் கண்ணீர் விட்டார்கள். ஏழைகளாகிய நாங்கள், எதிர்க் கட்சியிலுள்ளவர்களாகிய நாங்கள், ‘இதுவும் ஒரு கட்சியா? இவர்களுக்கு என்ன தகுதி இருக்கிறது?’ என்று நீங்கள் நினைக்கின்ற நேரத்தில், காங்கிரஸ் ஆட்சியாளர்கள் நல்ல சீர்திருத்தங்கள் எல்லாம் கொண்டு வந்த பிறகும், நல்ல நல்ல திட்டங்கள் எல்லாம் கொண்டு வந்த பிறகும், இவைகள் இத்தனை மோசமாக இருப்பதற்குக் காரணம் என்னவென்று என் பேதை நெஞ்சம் எண்ணத் துணிகின்றது. மற்றொரு அம்சம், விவசாயிகளுக்கு அறுபது நாற்பது சட்டம் வந்த பிறகு அதனால் நிலச்சுவான்தார்களால் விவசாயிகள் பாதிக்கப்படுவதின் நிலைமைகளைப் பற்றி பல அங்கத்தினர்கள் எடுத்துக் காட்டினார்கள். சட்டங்களை நிறைவேற்றினால் மாதிரிப் போதாது. இதை நடத்துகின்ற நிர்வாக இயந்திரம் பழுது ஏற்படாமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். பல இடங்களில் நிர்வாக இயந்திரம் சரியாக வேலை செய்யவில்லை என்று குறிப்பிட்டார்கள். மட ஆலயங்களில் உள்ள ஏராளமான நிலங்கள் உழவர்களுக்குத் தரப்படவேண்டும் என்று அரசாங்கத்தை கவன்படுத்துகின்ற வகையில் பல அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். இவைகளை எல்லாம் பார்க்கும்போது, ‘ஐயோ! இவர்கள் எல்லாம் நம்பக்கத்தில் இருக்கவேண்டியவர்கள், தேர்தலில் பிரிந்து போய் விட்டார்கள்’ என்று எண்ணக்கூடிய நிலையில் இருக்கிறது. (சிரிப்பு.) இவை தவிர ஆலயத்திரிகள் ஏற்படுத்திக் கொடுக்கப்படவில்லை, கிராமங்களுக்குச் சரியான பாதை போக்குவரத்து செய்து கொடுக்கப்படவில்லை, மின்சார கெடுபடி அதிகமாக இருக்கிறது, இலங்கையிலிருந்து ஏற்படுகின்ற கஷ்டங்கள், இவைகளுக்கு எல்லாம் நிவாரண வழி வேண்டும் என்று இன்று காலையிலிருந்து பல அங்கத்தினர் கூறுகின்றனர். இவைகளையெல்லாம் நாங்கள் உங்களைப்பார்த்து கேட்கும்போது நீங்கள் கோப்படுவானேன்? வருத்தப்படுவானேன்? நாங்கள் இவ்விடத்திற்கு உங்களுக்கு லாவி பாடுவதற்காக வரவில்லை. குற்றங் குறைகளை எடுத்துக் கூறவே வந்திருக்கிறோம். அதுதான் ஜனநாயகத்தின் பொறுப்பு. நாங்கள் இங்கிதம் தெரி

4th July 1957]

[Sri C. N. Annadurai]

யாமல் நடந்து கொள்ளவில்லை. வேலையில்லா திண்டாட்டம் போகவில்லை. நீர்ப்பாசன வசதி கிடைக்கவில்லை, குடி தண்ணீர் வசதி கிடைக்கவில்லை என்பதனையெல்லாம் பல அங்கத்தினர்கள் எடுத்துக் காட்டினார்கள். இவ்வளவுக்கும் காரணம் என்ன? காங்கிரஸ் அங்கத்தினர்களே, உங்களுக்கு இந்த மன்றத்தின் மூலம் ஒன்று கூறுகிறேன். எதிர் கட்சியிலுள்ள வர்களுக்காவது குறைகள் இருக்கும். அவை நிறைவேற்றி தருவதற்காக அவர்கள் குறைகளை கூறவேண்டியதுதான். ஆனால் ஆளும் கட்சிக்காரர்களாகிய உங்களுக்கு பல கமிட்டிகள் இருக்கிறது. அதன் மூலம் அரசாங்கத்திற்குத் தெரிவித்து உங்களுக்கு குறைகளை தீர்த்துக் கொண்டிருக்கலாம். அவ்விதமிருந்தும் நீங்கள் இங்கு எடுத்துச் சொல்லுவதற்கு காரணம் என்ன? நீங்கள் சொல்லிச் சொல்லி அலுத்து விடேர்களா அல்லது அவர்களது செவிகளில் நீங்கள் கூறுவது ஏறவில்லையா அல்லது எங்கள் எதிரில் சொன்னாலாவது அமைச்சர்கள் வெக்கப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள் குறைகளைத் தீர்ப்பார்கள் என்பதற்காகப் பேசுகிறார்களா? என்றெல்லாம் எண்ணத் தோன்றுகிறது. ஆகவே இம்மாதிரியான குறைகளைப் பற்றி விரிவாக பேசவில்லையென்றால் எதிர்க்கட்சிக்காரர்களாகிய உங்களுக்கு பட்ஜெட்டின் அடிப்படை கொள்கைகளைப்பற்றி இன்னும் அதிகம் பேசுவதற்கு இடம் கிடைத்திருக்கும். இங்கு கூறப்பட்ட குற்றச் சாட்டுகள் எல்லாம் நிர்வாக இயந்திரம் சரியாக வேலை செய்யவில்லை என்பதுதான். ஜனநாயகம் வருவதற்கு, நிர்வாக கொள்கை அடிப்படையில் கவனிக்க வேண்டும். இந்த சந்தர்ப்பத்தில் தங்களின் அனுமதியின் பேரில் இந்த மன்றத்தில் கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் ஆற்றிய உரையில் ஒரு பகுதியை எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன்:—

“ The Finance Minister in his Budget speech will deal with the policies of the new Ministry.”

என்று வாக்களித்திருப்பதனால் நிதி அமைச்சர் அவர்களது உரையில் கொள்கை அளவில் அறிவிக்கப்பட்டிருக்கும் என்று எண்ணி இதைத் துருவித் துருவி பார்த்தேன். காணவில்லை. இதில் கொள்கை விளக்கம் இல்லாதது ஒரு இரண்டு காரணம் காட்டப்படலாம். ஒன்று எங்களது கொள்கை உங்களுக்குத் தெரியாதா என்று கேட்பது, இன்னொன்று பொருளாதாரத்தையும் அரசியல் சாஸ்திரத்தையும் சேர்த்து புள்ளி விவரங்களோடு தருகின்றேன், பார்—என்று சொல்லுவது. நான் பள்ளியில் இரண்டு பாடல்களையும் சேர்த்து ஒன்றுய்த்தான் படித்தேன். இருந்தும் இதில் கொள்கை விளக்கம் என்று ஒன்றுமிருப்பதாக எனக்குத் தெரியவில்லை. வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஏனென்றால் உண்மையிலேயே இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தை நான் ஆராய்ந்தவரையிலும் இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தில் தரப்படுகின்ற விபரங்கள் எல்லாம் ஒரு குழுவின் கீழ் தயாராக்கப்படுகிறது. இந்த குழுவினால் பரிசீலிக்கப்பட்ட மூன்று அம்சங்களைப் பார்த்தால்தான் இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தின் தாரதம்மியம் நன்றாக தெரியும்.

உதாரணமாக இன்றையதினம் கனடாவில் இம்மாதிரி வரவு செலவுத் திட்டத்தை ஆளும் கட்சியினர் கொண்டுவந்தால் உண்மையிலேயே அச்சத்தோடு கொண்டுவந்தார்கள் என்று கருதலாம். ஏனென்றால், அங்கே ஆளும் கட்சியினருக்கும் எதிர்க்கட்சியினருக்கும் இடையிலே உள்ள எண்ணிக்கையின் வித்தியாசம் 10, 12 தான். இன்றைய தினம் என்னுடைய கட்சியைப் பொறுத்தவரையில், ஆளும் கட்சியினர் நாங்கள் 15 பேர்கள் தான் இருக்கிறோம் என்று கூறுவார்கள். அதுமாதிரிமல்ல. எதிர்க்கட்சியிலுள்ள எல்லோரையும் கூட்டிச் சேர்த்துப் பார்த்தாலுங்கூட, கூட்டுவதும் சேர்ப்பதும் கடினம். அத்தனை பேர்களையும் காட்டிலும் 3 மடங்குக்கு மேல் அதிகமான பலமுள்ளவர்கள் ஆளும் கட்சியினர். அதனால் அவர்களுக்கு நிச்சயம் தெரியும். என்ன குறைபாடுகள் சுட்டிக்காட்டப்பட்டாலும் என்ன ஒழுங்குகள் எடுத்து விளக்கப்பட்டாலும், எந்தக் கொள்கை விமர்சனம் செய்யப்பட்டாலும், இன்றுதானே பேசப் போகிறார்கள், பேசி என்ன காரியம் நடக்கப் போகிறது, என்ன ஆகிவிடப்போகிறது என்று எண்ணம் தோன்றியிருக்கக்கூடும். இந்த நம்பிக்கையின் பேரிலேயே

[Sri C. N. Annadurai]

[4th July 1957]

இந்த வரவு செலவுத் திட்டம் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று நான் கருதுகிறேன். எங்கள் எண்ணிக்கையை மட்டும் கருதாமல், எண்ணத்தை கருத்தில் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

நிதி அமைச்சர் அவர்களைப் பலர் பாராட்டினார்கள். பாராட்டுதலினால் அவருக்கு அஜீரணம் ஏற்பட்டுவிடுமோ என்ற முறையில் பல அங்கத்தினர்கள் பாராட்டினார்கள். ஆனால் என்னுடைய பாராட்டுதல் இனிப்போடு கொஞ்சம் காரம் கலந்ததாக இருக்குமாதலால் அவருக்கு ஏற்பட்ட அஜீரணம் மாறி ஜீரணம் ஆகிவிடும். தான் யார் என்று நாங்கள் அவரை அறிந்து கொள்ள முடியாமல் நடந்து கொண்டதற்கு நிதி அமைச்சரை வெகுவாகப் பாராட்டுகிறேன். தான் யார் என்று காட்டாமல் இருப்பதற்குக் காரணம் கண்டுபிடிப்பதற்கு முன்னால் தான் யார் என்று காட்டிக்கொள்ளுவது நல்லது அல்ல என்று கருதினார்களோ, அல்லது தான் யார் என்று கண்டு பிடிக்கக்கூடாது என்று கருதினார்களோ, தான் யார் என்பதைக் காட்டிக் கொள்ளவில்லை. நான் சொல்லுவது பொருளாதாரப் பாஷையிலே சொல்லுகிறேன். அதிக வரி போட்டுப் பொருளாதாரத்தைப் பெருக்குவதை ஆதரிக்கின்றாரா, கிடைக்கின்ற வருமானத்தை வைத்துக்கொண்டு நாட்டு நிர்வாகத்தை ஒட்டிச் செல்லுகின்ற பரம்பரை பொருளாதார நிபுணராக இருக்கின்றாரா, துண்டு விழும் பட்ஜெட்டினால் நாட்டிற்கு நன்மை உண்டு என்று கருதுகின்ற பொருளாதார நிபுணராக இருக்கின்றாரா, உபரி பட்ஜெட் நாட்டிற்கு நல்லது என்று கருதுகின்ற பொருளாதார நிபுணராக இருக்கின்றாரா என்பதை அவர் வார்த்தைகளில் காணமுடியவில்லை. துண்டுவிழும் பட்ஜெட்டைப் பற்றி பேசுகின்றபொழுது "Deficit Budget is not bad. It is a virtue also" என்று சில அங்கத்தினர்கள் பாராட்டினார்கள். கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ முத்தையா செட்டியார் அவர்கள் "இதுதான் ஒரு நல்ல பொருளாதாரம். பன்னெடுங்காலமாக நான் கூறிக்கொண்டு வந்த யோசனையை இப்பொழுதுதான் எற்றுக்கொண்டார்கள்" என்று மிக மிக அவசரமாக கூறிக் சென்றார்கள். பற்றுக்குறை பட்ஜெட்டின் மூலம் நாட்டு நலனைச் சரிக்கட்ட விரும்பினாரா, அல்லது நிதி அமைச்சருக்கு கட்டுக்கடங்காத நிலைமையில் இந்த பட்ஜெட்டை கொண்டுவந்திருக்கிறாரா என்பதை நான் அறிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன். ஏனென்றால் இரண்டிற்கும் அடிப்படையிலே வித்தியாசம் இருக்கிறது என்பது எல்லோருக்கும் நன்றாகத் தெரியும்.

ஜெர்மன் தேசத்தை ஆண்ட ஹிட்லர் துண்டு விழும் பட்ஜெட்டை சர்க்கார் வைத்துக் கொண்டிருக்கும் ஒரு மகத்தான ஆயுதம் என்று கருதி, கட்டுக்கடங்காத அதிகாரத்தை எடுத்துக் கொண்டு, ஏராளமாக ஜெர்மன் மார்க்கு நோட்டுக்களை அடித்து துப்பாக்கியின் துணை கொண்டு விநியோகித்து, தனது பொருளாதாரத்தை ஸ்திரிப்படுத்தி காப்பாற்றிக் கொள்ள முடிந்தது. பற்றுக்குறை பட்ஜெட்டின் மதிப்பையும் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் வெளிப்படுத்தவில்லை. ஒரு சமயம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் துண்டு விழும் பட்ஜெட் இருப்பதுதான் சரி என்று கருதுகிறாரா என்பதற்காக சென்ற ஆண்டு வரவு செலவுத் திட்டத்தின் மீது அவர் நிகழ்த்திய பேருரையை நான் மிக்க கவனத்தோடு பார்த்தேன். விசித்திரம் என்ன வென்றால் இன்று அவர் துண்டு விழும் பட்ஜெட் சமர்ப்பித்ததற்காக எப்படி பாராட்டப்பட்டிருக்கிறாரோ, அதேமாதிரிதான் அன்று இதே மன்றத்தில் அவர் அதிக வரி போட்டதற்காகப் பாராட்டப்பட்டிருக்கிறார். (சிரிப்பு.) நிதி அமைச்சர் தனது நிலைமைக்கேற்ப வரவு செலவுத் திட்டத்தைத் தயாரிக்கிறார் என்று கருதுகிறேன். பாராட்டுதல் ஜனநாயகத்தில் சகஜம் தான். ஆனால் கொஞ்சம் அது அதிகமாய் போய்விட்டது என்பது உள்ளபடியே என்னுடைய வருத்தம்.

துண்டுவிழும் பட்ஜெட் போடுகின்ற நேரத்திலே புதிய வரிகளை அவர் போடவில்லை என்பதைப்பற்றியும் சில உறுப்பினர்கள் வரவேற்றுப் பேசினார்கள். என்னையொறுத்த வரையில், என்னுடைய கட்சியைப் பொறுத்த வரையில் வரி அதிகமா, குறைவா என்பதைப் பொறுத்து ஒரு நாட்டின் கஷ்ட நஷ்டமில்லை என்ற கருத்துக் கொண்டவர்கள்

4th July 1957]

[Sri C. N. Annadurai]

நாங்கள். தாங்குபவர்கள் மீது வரி போடுவதும் தாங்கமுடியாதவர்கள் மீது இருக்கும் வரியைக் குறைப்பதும் தான் நான் படித்த பொருளாதார அரிச்சுவடியில் போதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு சமயம் நிதி அமைச்சர் அதற்கு மேல் படித்த பொருளாதாரத்தில் வேறு விதமாக போதிக்கப் பட்டிருக்கலாம். அல்லது அவருக்கு நிர்வாகத்தில் ஏதாவது புதிய அநுபவம் ஏற்பட்டிருக்கிறதோ என்னவோ! (சிரிப்பு.) பொருளாதார தத்துவத்தை விளக்கினவர்கள் 'progressive taxation', 'regressive taxation' என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இதையே வேறு விதமாக 'direct taxation', 'indirect taxation' என்றும் விளக்கம் அளித்துள்ளார்கள்.

இந்த நிமிடம் வரையிலே நமது வரவு செலவுத் திட்டத்தில் பார்த்தால் ஏழை மக்கள் தருகின்ற விற்பனை வரியிலிருந்துதான் நமக்கு கணிசமான அளவுக்கு பணம் வருகிறது. எத்தனையோ துறைகள் இந்த நேரத்திலே கவனிக்காமல் விட்டு வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று எத்தனை பெரிய கூக்குரல் இந்த நாட்டில் ஏற்பட்டிருக்கிறது? உண்மையிலேயே விற்பனை வரி மக்களை வாட்டி வதைக்கின்றது என்பதை பல்வேறு கட்டத்தில் எடுத்துக்காட்டியிருக்கிறோம். இந்த நேரத்திலே நாம் எல்லாம் எதிர் பார்த்தது என்னவென்றால் உணவுப் பொருள்களுக்காவது நமது நிதி அமைச்சர் விற்பனை வரியிலிருந்து விலக்களிப்பார்கள் என்பதுதான். தமிழ் நாட்டில் இருக்கக்கூடிய வியாபாரிகளும் வியாபார சங்கங்களும் பல காலமாக பல்வேறு மகாநாடுகள் கூட்டி, அவைகளுக்கு அமைச்சர் சிலரைக்கூட வரவழைத்தும், அவர்களிடம் மகஜர்கள் சமர்ப்பித்தும் தங்களுடைய குறைபாடுகளை எடுத்துச்சொல்லி "பல்வேறு கட்டங்களில் போடுகின்ற விற்பனை வரியை ஒரே கட்டத்தில் போட்டால் நாங்கள் திருப்தி அடைவோம்" என்று எடுத்துச் சொன்னார்கள். முதலமைச்சர் வியாபாரக் கூட்டம் நிறைந்த விருதுநகரைச் சேர்ந்தவர் என்பதால் அவ்வாறு செய்வார் என்று நினைத்தோம். வியாபாரிகளுக்கு சலுகை காட்டுகிற என்று நாங்கள் சொல்லுவோம் என்று அஞ்சி ஒரு வேளை அக்காரணத்தினால்தான் விற்பனை வரி விஷயத்தில் கொஞ்சம் கண்டிப்பாக இருக்கிறார்களோ என்று எண்ணுகிறேன். அப்படி நாங்கள் சொல்லமாட்டோம். மற்ற விஷயங்களைக் கருதி அப்படிச் செய்திருந்தால் போகட்டும். ஆனால் எங்களுக்கு அப்படிச் செய்திருந்தால் தயவு செய்து அதை மாற்றிக்கொள்ளுங்கள். ஒருமுனை விற்பனை வரி போடவேண்டுமென்றும், உணவுப் பொருள்களுக்கு விற்பனை வரியிலிருந்து விலக்களிக்க வேண்டுமென்றும் கருதுகிறேன்.

நிதி அமைச்சர் அவர்கள் **foodgrains** என்பதை **foodstuffs** என்று மாற்றினால் ஓரளவுக்கு நாட்டிலே நல்ல திருப்தி ஏற்படும். வார்த்தைகள் மாற்றும், ஊர்களின் பெயர்கள் மாற்றத்தான் "எங்கள் கட்சியின் திட்டம்" என்று சொல்லுவதாக அவர் புனைகை எடுத்துக் காட்டுகிறது. (சிரிப்பு). நாங்கள் சொல்லுகின்ற திட்டங்களெல்லாம் செலவு இல்லாத திட்டங்கள்தான். பெரிய செலவுத் திட்டங்கள் கொடுத்தால் அவர்கள்தான் எங்கு போகிறார்கள்? வடக்கே போகிறார்கள். ஆனால் அங்கு கிடைக்காமல் எமாற்றத்துடன் திரும்புகிறார்கள். (சிரிப்பு).

உணவு தானியங்கள் என்பதை உணவுப் பொருள்கள் என்று மாற்றி அவைகள் மீது விற்பனை வரியை நீக்கினால், அதனால் சில லட்ச ரூபாய் தான் வருமானம் குறையும். ஆனால் மக்கள் சாப்பிடுகின்ற பொழுது சர்க்காரை மனமார வாழ்த்துவார்கள். உணவு சாப்பிடுகின்ற நேரத்திலே "நல்ல சர்க்கார் நாட்டிலே நிலவுகிறது, நல்ல மந்திரி சபை நாட்டிலே ஆள்கிறது, உணவுப் பொருள்கள் மீது வரியை எடுத்து விட்டார்கள்" என்று மனமார வாழ்த்துவார்கள். சட்ட சபையிலே பலபேர்கள் வந்து போகிறார்கள். ஜனநாயகத்தின் பரிசாக இதை மதிப்பார்கள். முதல் கவளத்தில் முதலமைச்சரை வாழ்த்துவார்கள். இரண்டாவது கவளத்தில் நிதி அமைச்சரை வாழ்த்துவார்கள்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : முன்னரவது கவளத்தில் இதை எடுக்கச் சொன்னவரை வாழ்த்துவார்கள். (சிரிப்பு.)

[4th July 1957]

* **SRI C. N. ANNADURAI :** சாப்பிடுகின்ற நேரத்திலே சாப்பாட்டுப் பொருள்கள் மீது வரியில்லை என்று பொது மக்கள் ஒருமுகமாக வாழ்த்து வார்கள். சாப்பிடும்பொழுது வாழ்த்துவது நல்லது என்று வைதீகர்கள் கூறுவார்கள். மற்ற விஷயத்தில் வைதீகத்தில் வேறுபட்ட கருத்தைக் கொண்ட நான் இது விஷயத்தில் வேண்டுமானால் ஒத்துக்கொள்ளுகிறேன்.

வரவு செலவுத் திட்டத்தில் புது வரி போடாதது பற்றி இங்கே பேசிய பல காங்கிரஸ் உறுப்பினர்கள் எடுத்துக்காட்டினார்கள். நிதி அமைச்சர் வரி போடாததற்குக் காரணம் பற்றி என்னுடைய அபிப்பிராயம் என்ன வென்றால் ஏற்கனவே பட்ட அடியால் ஏற்பட்ட தழும்பு மாறாமல் இருக்கும் பொழுது தானும் அதன் மேல் அடிக்கவேண்டாமென்று வரி போடாமல் விட்டிருக்கக்கூடும் என்று கருதுகிறேன். (சிரிப்பு.) எப்பொழுதும் நிதி அமைச்சர்கள் மன அரிப்புக் கொண்டவர்கள். ஒரு தடவை நிதி அமைச்சர் பீடத்தில் உட்கார வைத்துவிட்டால் எப்பொழுதும் கனவிலும் நினைவிலும் அவருக்கு வரி என்ற நினைவுதான். ஒரு ஹாஸ்ய பத்திரிகையில் படித்தேன். மனைவி கட்டிக்கொண்டிருக்கும் சாதாரண சேலையைப் பார்த்து நிதி அமைச்சர் “இதில் வரி இல்லையா” என்று கேட்டாராம். அங்கு கூட நிதி அமைச்சருக்கு வரியின் கவனம் போகவில்லை. கற்பனை நிதி அமைச்சரைப்பற்றி நான் குறிப்பிட்டேன்; இந்த நிதி அமைச்சரைப் பற்றி அல்ல. (சிரிப்பு.)

நம்முடைய நிதி அமைச்சர் அவர்கள் வரி போடாமல் விட்டிருக்கின்றார். எங்களுக்குப் பயந்து அவர் வரி போடாமல் விட்டிருக்கின்றார் என்று நாங்கள் சொல்லவில்லை. ஆனால் அவர்களுடைய கட்சியிலே இருப்பவர்களில் ஒரு சிலர் அப்படிச் சொன்ன காரணத்தால், என்னுடைய கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்களும், “ஆமாம், எங்களுக்குப் பயந்து தான்” என்று சொன்னார்கள். நிதி அமைச்சர் அவர்கள் வரி போடாமல் இருப்பார் என்பதிலே எனக்கு உண்மையிலேயே நம்பிக்கை இல்லை. ஏனென்றால், அவர்களுடைய வாக்கியத்தை நல்ல தமிழிலே எழுதியிருக்கிறார் என்று அங்கத்தினர்கள் எல்லோரும் பாராட்டினார்கள். தமிழ் எப்பொழுதும் பொய்க்காது. தமிழிலே இருக்கும் வாக்கியத்தைப் பார்த்தால், “இந்த எண்ணத்தில், இப்பொழுது எஞ்சிய பற்றுக்குறையை ஈடு செய்யாமல் தற்காலிகமாக விட்டுவிடுவது நியாயமாகும் என்ற முடிவிற்கு வந்திருக்கிறோம்” என்று இரண்டு மூன்று ஆபத்தான பதங்களை மிக அழகாக உபயோகப்படுத்தி இருக்கிறார்கள்.

இதற்கு நேர்மாறாக, பம்பாய் மாநில நிதி அமைச்சர் ஜீவராஜ் மேத்தா அவர்களும் இதைப்போல் தண்ணிலுந்த படஜெட்டை சமர்ப்பிக்கும்போது, “என்னுடைய மாநில மக்கள் ஏகமாக வரிவிதிக்கப் பட்டிருக்கின்றார்கள். புதிதாக மத்திய சர்க்கார் போட்டிருக்கும் வரியிலே பெரும் பாகம், அதாவது 40 சத விதிகம் வரை, என்னுடைய மாநிலத்திலிருந்து வசூலிக்கப்படும் என்று நான் அஞ்சுகிறேன். ஆகையால், வரவு செலவுத் திட்டத்திலே துண்டு விழுவதைச் சரிக்கட்டுவதற்கு நான் புது வரித் திட்டங்கள் எதனையும் போடவில்லை” என்று காரணம் காட்டுகிறார்.

ஆனால், நம்முடைய நிதி அமைச்சர் அவர்கள் காரணம் காட்டவில்லை—காரணம் காட்டாதது மாத்திரம் அல்ல—காரணம் காட்டியிருக்கிறார்களா என்று ஆவலோடு அலசிப் பார்த்தேன். காரணம் காட்டாததிலே ஒரு பயம் பிறந்தது. கடைசியில் பார்க்கும்போது, “எந்தத் எண்ணத்திலோ இப்பொழுது எஞ்சிய பற்றுக்குறையை ஈடு செய்யாமல் தற்காலிகமாக விட்டுவிடுவது நியாயமாகும் என்ற முடிவிற்கு வந்திருக்கிறோம்” என்று கூறியிருக்கிறார்கள். அதில், “தற்காலிகமாக” என்று இருப்பதாலே “இந்த ஆண்டு தான் அங்கிருந்து விழுந்திருக்கிறது அடி, அந்த அடித் தழும்பே இன்னும் மறையவில்லை, அடுத்த ஆண்டு நான் தருகிறேன், அது வரையில் பொறுங்கள்” என்று அடுத்த ஆண்டுக்கு காக்க வைக்கிறார் என்று தோன்றுகிறது.

4th July 1957]

[Sri C. N. Annadurai]

வரி என்று குறிப்பிடுகிற நேரத்தில், வரிகளுடைய முறைகளைப் பார்த்துத் தான் ஆளும் கட்சி அல்லது சர்க்காருடைய போக்குகளை நாம் தீர்மானித்துக் கொள்ள முடியும். அதனாலே தான் பல்வேறு கட்சிகள், முற்போக்குக் கட்சிகள்—இந்த நாட்டை இன்று யார் ஆளுகிறார்களோ, அவர்களுடைய திட்டங்கள் சமதர்மம் பொருந்தியவை என்று எடுத்துச் சொல்லியும், அதற்கேற்றபடி நடக்கவில்லையே என்று வருத்தப்பட்டார்கள். அப்பேர்ப்பட்ட வருத்தத்திற்குக் காரணம் புரிகிறது. நம்முடைய ஆட்சியாளர்கள், “சம தர்மம், சமதர்மம்” என்று எடுத்துச் சொல்கிறார்களே தவிர, அவர்கள் இன்றைய தினம் கையாளுவதெல்லாம் சமய தர்மமே தவிர, சமதர்மம் அல்ல. அதாவது, சமயத்திற்கேற்றபடி சில தர்மங்களை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஐயோ, போதும், வரி போடுவதற்கு இது சமயம் அல்ல. ஆகவே, இப்பொழுது வரி போட வேண்டாம்” என்ற அந்த முறையிலே தான் இருக்கிறது. ஆகவே, தான் இவர்களுடையது சம தர்மமாக இல்லை, சமய தர்மமாகத்தான் இருக்கிறது.

இனி, வரவு செலவுத் திட்டத்தின் காலத்தைப் பற்றி யோசிக்கும்போது முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டம் முடிவுற்று இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் துவக்கத்தில் இருக்கிறோம். முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டம் நம் நாட்டை ஓரளவு சீர்படுத்தி இருக்கிறது. இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் மேலும் சீர்படுத்தும். ஆகையால், இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்ற பொறுப்புணர்ச்சியிலே புதிய வரியைப் போட்டாலும் தாங்கிக் கொள்ளத்தான் வேண்டும் என்ற வாதத்தை என்னால் புரிந்தகொள்ள முடியாது. எப்பொழுது புரிந்து கொள்ள முடியும் என்றால், முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டம் உண்மையிலேயே சகல ஏழை எளிய மக்களுக்கும் நன்மை பயக்கிறது என்று புள்ளி விவரங்களோடு காட்டி, நாட்டு மக்கள் அதனை ஏற்றுக் கொண்டு, முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே அவர்களுக்குக் கிடைத்த வலுவூ காரணமாக, இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை வாங்கிக் கொள்ள கூடிய வலுவூ ஏற்படாமலால் அப்பொழுது அவர்களுடைய வாதத்தை உண்மையில் பாராட்டக்கூடும்.

நல்ல வேளையாக, சபாநாயகராக அமர்ந்திருக்கும் தாங்கள், மருத்துவத் துறையில், மெலிந்திருப்பவர்களுக்குக் கொஞ்சம் கடினமான டானிக்கு தந்திருக்கமாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை எடுத்துக் கொள்வதற்கு முன்னால், அடிப்படைத் தேவையான உணவு, உடை, குடியிருப்பு இடம் ஆகிய இந்த மூன்று அடிப்படைத் தேவைகளைப் போதுமான அளவு நாம் பெற்றிருக்கிறோமா என்று பார்த்தால், Mr. Sri Man Narayan, The General Secretary of the Congress Party has written in the Economic Review like this :

“The people feel that while the poorer sections cannot escape taxation of an indirect nature in the form of sales-tax and excise duties on various necessities of life, the richer classes have become experts in managing evasion and avoidance of taxes.” ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்காகப் போடப்பட்ட வரிகளைப் பற்றி அகில இந்திய காங்கிரஸின் செயலாளர் ஸ்ரீமன் நாராயண், காங்கிரசுக் கட்சியால் நடத்தப்படுகிற, ஏறக்குறைய Official Journal என்று சொல்லக்கூடிய Economic Reviewவில் என்ன சொல்லியிருக்கிறார் என்றால், பணக்காரர்கள் தங்களுக்குப் போடக் கூடிய வரியிலிருந்து இலகுவாகத் தப்பித்துக் கொள்கிறார்கள் ; ஆனால், ஏழை மக்களால் தப்பித்துக் கொள்ள முடியவில்லை” என்கிறார்.

தாம் மட்டும் சொன்னால் போதாது என்ற காரணத்தால், பொருளாதாரப் பேராசிரியர் கால்டர் என்பவருடைய கருத்தையும் தெரிவிக்கிறார்.

“According to Prof. Koldor's estimates, evasion of direct taxes in India is of the order of Rs. 200 to 300 crores per year.” இப்படி கால்டர் என்ற பொருளாதாரப் பேராசிரியரின் மதிப்பீட்டின்படி, இந்தியத் துணைக்கண்டத்தில் ஆண்டொன்றுக்கு இப்படி எமாற்றும் வரி 200 அல்லது 300 கோடி ரூபாய் வரையில் இருக்கும் என்ற

[Sri C. N. Annadurai] [4th July 1957]

புள்ளி விவரத்தைத் தந்திருக்கிறார். 200 அல்லது 300 கோடி ரூபாய் என்பது அதிகமானது ; 30 அல்லது 40 கோடி ரூபாய் தான் இருக்கலாம் ; எவ்வளவு தாராளமாகப் பார்த்தாலும் 60 கோடிக்கு மேல் இருக்காது என்று இந்திய சர்க்கார் சொன்னதையும் அறிந்திருக்கிறேன். எனினும், இப்படிப் பெருத்த அளவுக்கு வரி போய்க் கொண்டிருக்கிறதென்பதை ஸ்ரீமன் நாராயண் அவர்கள் தெளிவாக எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார்.

அது மட்டுமல்ல. குறிப்பாக, ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தைப் பற்றி அவர் குறிப்பிடும்போது, "The common man has not been able to feel the glow of freedom during the last few years in accordance with his expectation" என்று சொல்லியிருக்கிறார்.

இந்தச் சர்க்காரிடத்திலே இதைச் செய்யவில்லை அதைச் செய்யவில்லை என்று பல பேர்கள் கேட்கும் போது, சர்க்கார் கட்சியில் இருப்பவர்கள் இது என்ன, எப்பொழுது பார்த்தாலும் குறைகளைச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்களே !" என்று சொல்லலாம். சர்க்காரிடத்திலே அபாரமான நம்பிக்கை காரணமாகத்தான் மக்கள் இன்றைய தினம் கேட்கிறார்கள். அதைக் குறித்து சர்க்கார் கட்சியிலே இருப்பவர்கள் பெருமைப்படவேண்டும். வெள்ளை காரர்களாக இருந்தால், அவர்களைக் கேட்டிருக்க மாட்டார்கள். வெள்ளை காரர்கள் காலத்தில் அரிகளை விளக்குத் தானே இருந்தது? இப்பொழுது நம் காலத்தில் பெரிய "ப்யூ" விளக்கு போடப்பட்டிருக்கிறதே" என்று பெருமை பாராட்டிக் கொள்ளாதீர்கள். அப்படிப் பெருமை பாராட்டிக் கொள்வீர்களானால், வெள்ளைக்காரனும் அப்படித்தான் சொன்னான் "ரயிலேயே பார்க்காத உங்களுக்கு ரயில் நான் தானே காட்டினேன் ; அப்படியிருக்க, அதிலேயே ஏறி என்னைப் போகச் சொல்கிறாயே" என்று. ஆகையால் வெள்ளை ஏகாதிபத்தியத்திலிருந்து பழப்பு ஏகாதிபத்தியமாக காங்கிரஸ் ஜனநாயகம் மாறக் கூடாது என்று கவலை கொண்டு ஸ்ரீமன் நாராயண் சொல்கிறார்,

The fact remains that our plans and projects have not yet been able to touch visibly the poorest sections of the population" என்று.

மற்றும் ஒன்று கூற ஆசைப்படுகிறேன். நம்முடைய முதல் அமைச்சர் அவர்களுடைய நிர்வாகத்தின் கீழ் வந்திருக்கிற "கம்யூனிடி பிராஜெக்ட்" டைப்பற்றியும் ஸ்ரீமன் நாராயண் குறிப்பிடும்போது, அவை திருப்திகரமான நிலையில் இல்லை என்று சொல்லியிருக்கிறார். அதாவது : "Even in the Community Projects and National Extension Services, it is now being admitted that the lowest sections of the rural population have not been benefited to any considerable extent".

இவைகள் மட்டும் அல்லாமல், "In fact, all the available statistics tend to show that difference between the living standards of the richer and poorer sections instead of being narrowed down has increased further during the last 9 or 10 years." என்றும் அவர் சொல்லியிருக்கிறார்.

இப்பொழுது நான் இந்த மன்றத்தின் முன்னாலே, கனம் சபாநாயகர் அவர்களுடைய அனுமதியின் பேரில் கேட்டுக் கொள்வது என்ன வென்றால், முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் இந்த அளவு மக்களை ஏமாற வைத்திருக்கிறபோது அதே ஏழை மக்களை வரி கொடுக்கச் சொல்லிக் கேட்பதில் என்ன பயன்? ஆகையினால், வரி யாருக்குப் போடுகிறார்கள் என்பதைப் பொருத்தும், எப்படிச் செலவழிக்கிறார்கள் என்பதைப் பொருத்தும் இந்த பட்ஜெட்டைப்பற்றி தீர்மானிக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம்.

ஐந்தாவது பாராவில், நிதி அமைச்சர் அவர்கள், "விலைவாசிகள் ஏறுமுகம், அன்னியச் செலாவணிக் குறைவு இவை இரண்டுமே, நாட்டின் பொருளாதார நிலைமையை இன்று பாதிக்கும் பெரும் சிக்கல்கள்"

4th July 1957]

[Sri C. N. Annadurai]

என்று தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார். இதை மறுப்பவர்கள் உண்மையை மறைப்பவர்கள் ஆவர். இன்றைய தினம், உண்மையில் இரண்டு பெரிய குறைகள் இருக்கின்றன. ஒன்று, விலைவாசி ஏறுமுகம்; மற்றொன்று அன்னியச் செலவாணிக் குறைவு. ஆனால், நான் வருத்தத் தோடு தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புவது என்னவென்றால், இந்த இரண்டுக்கும் நல்ல பரிசாரங்கள் தேடுகிற திறமை, நம்முடைய நிதி அமைச்சர் அவர்களுக்கு நிச்சயமாக உண்டு. ஆனால், இந்த இரண்டுக்கும் அவருடைய நேரடியான மேற்பார்வையிலே, நேரடியான நிர்வாகத்திலே அவரிடம் ஒப்படைக்கப்படவில்லை. அகில இந்தியாவில் இருக்கும் நிலைமைகளைப் பொறுத்துத் தான் விலைவாசி ஏறுமுகம், அன்னியச் செலவாணிக் குறைவு ஆகிய இரண்டு சிக்கல்களையும் தீர்க்க முடியும். இதனை அவர்கள் நன்றாக உணர்ந்திருக்கிற காரணத்தால், நாம் இவைகளை இங்கும் தீர்க்கப் போகிறோம் என்று எடுத்துச் சொல்லி, தங்களால் செய்யக்கூடிய சில பல காரியங்களைச் சொல்லியிருக்கிறார். அதற்காக, அவர்களைப் பாராட்ட வேண்டும் என்று கனம் அங்கத்தினர் களெல்லாம் விரும்பினார்கள். ஒரு அங்கத்தினர் அவர்கள் உருக்கமாகக் கேட்டார்கள். ஒன்று கூட நல்லது சொல்ல மாட்டீர்களா? என்று. நாங்கள் நஷ்டம் அடையாமல் நீங்கள் லாபம் அடைந்தால், நாங்கள் என்ன குறுக்க நிற்கப் போகிறோம்? வியாபாரத்தில் அதெல்லாம் சாதாரணமாக ஏற்படக்கூடியது தான். ஆனாலும், இப்படி யாரோ ஒன்றிரண்டு பேர் புகழ்ந்து பேசிவிட்டார் என்பதற்காக இலகுவாகத் திருப்தி அடைந்து விடக்கூடிய சில மனம் படைத்தவர் அல்ல, நம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் என்பதை அறிந்த காரணத்தால் நான் அவர்களைப் பாராட்டாமல் இருக்கிறேன். அவர்களுக்கு இருக்கும் அன்பு காரணமாக சிலர் பாராட்டிப் பேசினார்கள். அப்படிப் பேசுவதும் நல்லது தான். அது இருக்கட்டும். நம்முடைய நிதி அமைச்சர் அவர்கள், தம்முடைய வசதிக் கேற்ற அளவில், பிரித்து வைத்திருப்பதில் அவர்கள் செய்திருக்கிற நல்ல ஏற்பாடுகள், உண்மையிலேயே வரவேற்க வேண்டியதாய் இருக்கின்றது. ஆனால், அந்த ஏற்பாடுகளை வரவேற்கின்ற நேரத்திலே, அவைகளை மூன்றாக வகுத்துப் பார்த்துத் தான் நம்முடைய தீர்ப்பை அளிக்க வேண்டி இருக்கின்றது. அதாவது—ஒன்று, போடுகின்ற திட்டம்; இரண்டாவது, திட்டத்திற்கு ஒதுக்கப்படுகின்ற பணம்; மூன்றாவது, அந்தப் பணத்தை செலவு செய்கின்ற நிர்வாக முறை. இந்த மூன்றும் சரிவர இருந்தால்தான் உண்மையிலேயே நம்முடைய திட்டங்கள் நல்ல பலனை அளிக்கும். உதாரணமாக, நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள், போன ஆண்டு 38 விதைப் பண்ணைகள் திறக்கப்பட்டன, இவ்வாண்டிலே 136 பண்ணைகள் திறப்பதாகத் தீர்மானித்திருக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். அது நியாயமான, தேவையான, மக்களால் வரவேற்கத் தக்க ஒரு திட்டமாகும். இத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுகிற நேரத்தில், இந்தப் பண்ணைகள் எந்த முறையில் வளர்க்கப்படுகின்றன, இந்தப் பண்ணைகளுக்காக தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிற நிலங்கள் யாரிடத்திலே வாங்கப்பட்ட போகின்றது, அப்படி வாங்கப்படுகின்ற நிலங்களுக்கு விலை எப்படி நிர்ணயிக்கப்படும் என்பதையெல்லாம் பார்க்க வேண்டும். அந்த நிலங்களுக்குப் பதிலாக, நிலச்சுவான்தார்களைக் கூப்பிட்டு—அந்த நிலச்சுவான்தார்களிடத்திலே இருக்கிற ஏராளமான நிலத்தில் ஒரு பகுதியில் கட்டாயமாக விதைப் பண்ணைகள் வைக்க வேண்டும் என்று சட்டபூர்வமாக சொல்லிவிடலாம்—ஆனால், ஆளும் கட்சியில் அன்பு பாராட்டும் பல நிலச்சுவான்தார்கள் இருப்பதால்—அவர்களுக்கு கனிவாக எடுத்துச் சொல்லி, உங்களுடத்திலே இருக்கும் நிலத்திலே ஒரு பகுதியை விதைப் பண்ணைக்கு ஒதுக்கி வைக்கவேண்டும் என்று சொன்னால் அவர்கள் கொடுத்துவிடுவார்கள். இப்படிச் செய்தால் நாம் அந்தப் பண்ணைகளுக்கு முதலீடு செய்யவேண்டியதில்லை. இப்படி அந்தத் திட்டத்தைக் கலப்பதில் நிறைவேற்றலாம் என்று நான் கருதுகிறேன். விதைகள் கொடுப்பதனைப்பற்றி, இந்த விதைகள் ஏழை உழவனுக்குக் கிடைக்கவில்லை என்று ஒரு அங்கத்தினர் சொன்னார். எந்த நேரத்தில் “விதைக்க விதை வேண்டுமே” என்று பரிதாபத்துடன் காத்துக் கொண்டிருக்கிறார்களோ, அந்த நேரத்தில் விதைகள் வராமல், அறுவடை காலத்தில் வருவதால்

[Sri C. N. Annadurai]

[4th July 1957]

அதையும் சேர்த்து மார்க்கெட்டில் விற்றுவிடுகிறார்கள் என்று கனம் அங்கத்தினர் ஒருவர் அனுபவம் காரணமாக கிராமப் புறத்தில் இருக்கும் நிலைமையை தெளிவாகச் சொன்னார்கள். எட்டிலே திட்டங்களைக் காட்டுவதால் மட்டும் பாராட்டுதலுக்குரியவர்களாகமாட்டார்கள் நாட்டை ஆளுகின்ற சர்க்கார். எட்டிலே போடுகின்ற திட்டம் எந்த அளவுக்கு ஒவ்வொரு வீட்டிலும் இதற்கு முன்னாலே இருந்ததைவிட வயிற்றுக்கு ஒரு கவளம் சோறு அதிகமாகியிருக்கின்றது, தலைக்கு ஒரு உச்சிக்கரண்டி எண்ணை அதிகமாகியிருக்கின்றது, வாழ்வுக்கு ஒரு வேளை நிம்மதி அதிகமாகி இருக்கின்றது என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். நிம்மதி கலந்த புன்னகை தான் ஒரு நிதி அமைச்சர் எதிர்பார்க்கும் பரிசும் புகழுமாகும். தங்கள் கட்சிக்காரர்களும், எதிர்க் கட்சிக்காரர்களில் இரண்டொரு பேரும், புகழை வீசி விட்டார்கள் என்றால் அது எந்த அளவும் பலனளிக்காது. அதை நான் நிச்சயமாக உணர்ந்திருக்கிறேன்.

போன ஆண்டு 36 விதைப் பண்ணைகள் திறக்கப்பட்டன, இந்த ஆண்டு 136 பண்ணைகள் திறக்கப் போகிறோம், என்று நிதி அமைச்சர் அவர்கள் ஆவலோடு சொல்லுகின்ற காரணத்தால் நாம் அதனை நம்பவேண்டி இருக்கிறதே தவிர, இதுவரை நடந்து வந்திருக்கிற முறையைப் பார்த்தால், அந்த 136 பண்ணைகளும் இந்த ஆண்டிலேயே திறக்கப்பட்டுவிடுமா என்கிற ஐயப்பாடு இருக்கின்றது. சென்ற ஆண்டு வரவு செலவுத் திட்டத்திலே, “இந்த ஆண்டு 50 விதைப் பண்ணைகள் திறக்கப் போகிறோம்” என்று வாக்குறுதி அளித்தும், அதில் 38 தான் திறந்தார்கள். அதாவது 50 சொல்லி 38 என்றால், இப்போது 136 சொல்லி 36-ஓடு நின்று விட்டால் என்ன செய்வது—“ஆண்டவனே, அவருக்கு அப்படிப்பட்ட ஒரு எண்ணத்தைத் தராமல், எல்லா பண்ணைகளையும் திறக்கவேண்டும் என்ற ஒரு எண்ணத்தைத் தரவேண்டும்” என்று நான் ஆண்டவனை வேண்டிக் கொள்கிறேன்.

மற்றொன்று, நீர்ப் பாசனத்திற்காக, சிறு பாசனத் திட்டங்கள் 55 லட்ச ரூபாய் செலவில் இந்த ஆண்டு தொடர்ந்து நடக்கும் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறது. சென்ற ஆண்டு வரவு செலவுத் திட்டத்தில் பார்த்தால் 1 கோடியே 23 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டதாக புள்ளி விவரங்கள் காட்டுகிறது. நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் நீண்ட காலமாக நிதி அமைச்சராக இருக்கிறதாலோ, அல்லது நான் முதன் முறையாகப் பார்க்கின்றேன் என்ற காரணத்தாலோ சில குறைபாடுகள் இருக்கலாம்—உண்மையில் அதன் பொருளாதாரத் தத்துவத்தை—சென்ற ஆண்டை விட இந்த ஆண்டு குறைவாக இருக்கும் அரசியல் காரணத்தை—விளக்கக் கடமைப் பட்டிருக்கிறார்கள்.

நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களைப்பற்றி இங்கு நடந்த விவாதத்திலே இரண்டு பெரிய பிரச்சனைகள் பேசப்பட்டன, ஒன்று, நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் நாட்டு மக்களுக்கெல்லாம் எடுத்துச் சொல்லிக்கொண்டு வருவது “பெரிய ஆறுகள் இல்லை, அதனால் அண்ணைக்கட்டுகள் கட்டுவதற்கில்லை” — உண்மையிலேயே பெரிய ஆறுகள் இல்லை—பெரிய ஆறுகள் கிடையாது அண்ணைக்கட்டுகள் கட்ட என்று நாகரீகமான முறையில் எடுத்துச் சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் கட்சியைச் சேர்ந்த சில பேர்கள் “ஆறுகள் இல்லை அண்ணை கட்ட, அண்ணைதரை வாய்க்குத் தான் அண்ணைக்கட்டியாக வேண்டும்” என்று. முடிந்த வரையில் கட்டுங்கள்—வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை. ஆனால் இன்று சிறு நீர்ப்பாசனத் திட்டத்தைப் பற்றி பேசுகிற காலத்தில், உண்மையிலேயே நம் நாட்டில் இன்னமும் வீணாகிக்கொண்டிருக்கிற மலை அருவிகளைக் கட்டுப்படுத்தி, சிறு நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் செய்யக்கூடியது நிறைய இருக்கிறது. அவைகள் தள்ளப் படுவதற்குக் காரணம், அப்படி செலவழிக்கப்படுவதின் மூலம் நமக்குக் கிடைக்கும் வருவாய் மிகவும் குறைவானதாக இருக்கிற ஒரு காரணத்தால் ஒதுக்கி வைக்கிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட சிறு நீர்ப் பாசனத் திட்டங்கள் நிறைவேற்றுவதால் கிடைக்கும் நேர்முகமான லாபத்

4th July 1957] [Sri C. N. Annadurai]

தைப் பார்க்கிறார்களே தவிர, அந்த மக்கள் மனதிலே ஏற்படக்கூடிய சந்தோஷம், அந்த மக்களுக்கு ஏற்படக்கூடிய திருப்தி, இவைகளை ரூபாயாக மாற்றிப் பார்த்தால், உண்மையிலேயே எல்லாத் திட்டங்களையும் நிறைவேற்ற வேண்டும் என்ற ஒரு ஏற்பாட்டை ஏற்றுக் கொள்வார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன்.

அதைப் போலவே, என் தொகுதியைப் பற்றிப் பேசாவிட்டால், அண்ணா துரை திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைப் பற்றிப் பேசினாலே தவிர, தன் தொகுதியைப் பற்றி ஒன்றுமே சொல்லவில்லை என்று நாங்கள் கருத மாட்டோம், என் தொகுதியில் உள்ளவர்கள் கருதமாட்டார்கள். ஆனால் இருக்கு எதிர்க் கட்சியில் இருப்பவர்கள் சொல்லுவார்கள் என் தொகுதியில் இருக்கும் வறண்ட ஒரு ஆற்றைப் பற்றி, முதலமைச்சர் அவர்களின் ஈரமான நெஞ்சத்திற்கு எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நான் ஒரு சிறுவனாக பள்ளியில் படித்த காலத்திலே, படித்துக்கொண்டிருக்கும்போது அங்கே இருந்த ஒரு ஆசிரியர், மணியை அடித்து, “பிள்ளைகள் வீட்டிற்குப் போகலாம், பாலாற்றிலே தண்ணீர் வந்தது” என்று. எங்கள் பகுதியிலே பாலாற்றிலே தண்ணீர் வந்தது என்றால் பள்ளிக்கூடத்திற்கு விடுமுறை விட்டுக் கொண்டாடவேண்டிய ஒரு காட்சியாகும். ஆனால் அது ஒரு நல்ல ஆறு—பெரிய ஆறு—ஆண்டுக்கொரு தடவை—சுபாநாயகருக்கு எடுத்துச் சொல்லிக்கொள்கிறேன்—நாலு நாள் மூன்று நாள் பெய்கிற மழையில் தண்ணீர் வெள்ளமாக வருகிறது. அந்தத் தண்ணீரை ஆங்காங்கு சிறுசிறு தேக்கங்களாக நிரப்பி, அங்குள்ள பெரிய பெரிய ஏரிகளையும் குளங்களையும் நிரப்பி, செங்கல்பட்டில் நீர்ப்பாசனம் நடந்து வருகிறது. இரண்டு குறை பாடுகளை நான் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. ஆற்று வெள்ளம் எரியில் தேக்கப்படுவதால், அந்த வெள்ளத்தில் அடித்துவரும் “சில்ல” அதாவது வண்டல் மண், அந்த எரியில் படிந்து, ஆழம் குறைந்து, அது நாளா வட்டத் தில் வடிகால்களை உடைத்துக்கொண்டு வெள்ளம் வந்தாலும் தண்ணீர் தங்காமல் கக்கிக்கொண்டு வெளியில் போகிறது. எப்படிச் சில விஷயங்களைப் படித்தாலும், உண்மைப்பொருளைத் தெரிந்துகொள்ள முடியாமல், தவறாக வெளியே கக்கி விடுகிறோமோ, அதுபோலப் பொங்குவரும் நீரை வெளியே கக்கிவிடுகிறது. பல தடவைகளில் சென்னை சர்க்காரும் மைசூர் சர்க்காரும் நடத்திய பல்வேறு மாதிரியான பேச்சு வார்த்தைகள் எந்தக் கட்டத்தில் இருக்கிறது என்று அறிய விரும்பினால், அது முடிந்துவிட்டதென்று சொல் லுகிறார்கள். நம்முடைய நிர்வாகப் பிரச்சனை எதனையும் முடிந்து விட்டது என்று கருதாமல், நமது மாநில முதலமைச்சர் அவர்கள் பாலாரைப் பற்றி மைசூர் ராஜ்ய முதலமைச்சரோடு மறுபடியும் கலந்து பேசி—முன்னாலே நிபுணர்களெல்லாம் கலந்து பேசினார்கள்—நமது முதலமைச்சர் காமராஜ் அவர்கள் நிபுணர் அல்ல—நிபுணர் அல்லாத ஒரு காரணத்தால் நாட்டு மக்கள் அவர்களிடத்தில் இன்றைய தினம் நிறைந்த நம்பிக்கை வைத்திருக்கிறார்கள்—நிபுணர்கள் புள்ளி விவரங்களை நம்புவார்கள்—நிபுணரல்லாத இவர் நாட்டு மக்களுடைய பசித் வயிற்றினையும், காய்ந்த தலையினையும், கவலை படிந்த முகத்தினையும் பார்த்துத்தான் நாட்டு நிலையைத் தெரிந்து கொள்கிறார்—ஆகையால் பாலாற்றுக்குத் தண்ணீர் வருவதற்கு மைசூர் சர்க்காரிடம் உண்டியாக மறுபடியும் பேச்சு வார்த்தைகளைத் துவக்கி வைக்க வேண்டும். அதுவுமில்லையென்றால், இன்றைக்கு ரஷியா நாட்டிலே இது போன்ற நிலைமையில், ஆற்றுக்கு மேலே தண்ணீர் இல்லாமல் போனாலும், “ஸ்ப்ஸாயில் வாட்டர்” அதாவது பூமிக்கடியிலே இருக்கும் தண்ணீரை மின்சாரத் திட்டம் மூலமாக ஆங்காங்கு வெளியே கொண்டுவந்து, அதன் மூலமாக நீர்ப்பாசனம் நடத்துகிறார்கள். இதை நமது என்ஜினியரிங் டிபார்ட்மென்ட் எடுத்துச் சொல்லக்கூடும். அந்த முறையிலே, பாலாற்றுக்குத் தண்ணீர் கொண்டு வரவேண்டுமென்று எடுத்துச்சொல்ல விரும்புகிறேன். அப்படிப் பரவாற்றுக்குத் தண்ணீர் கொண்டுவந்துவிட்டு, எங்கள் கழகத்தைப் பற்றிச் செங்கல்பட்டு மாவட்டத்திலே எந்த மூலை முடுக்கில் போய் திட்டினாலும்—மூலை போடுவார்கள்—“எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் திட்டிடும், மன்னர், தண்ணீர் கொண்டுவந்தாரே” என்று பாராட்டுவார்கள். அதிலே, இரண்டு லாபம் இருக்கிறது—ஒன்று மக்களுடைய ஆதரவு கிடைக்கிறது,

[Sri C. N. Annadurai]

[4th July 1957]

இரண்டு, எங்களை அடக்குவதற்கு ஒரு வழி கிடைக்கிறது. இன்றைக்கு பாலாற்றுக்குத் தண்ணீர் வந்தால் போதும். அதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டும்.

MR. SPEAKER : I suppose, the hon. Member will finish his speech soon.

SRI A. A. RASHEED : How much more time, the hon. Member will take.

MR. SPEAKER : I hope the hon. Member will finish reasonably quickly.

SRI C. N. ANNADURAI : சென்ற ஆண்டு வரவு செலவுத் திட்டத்தை சபையில் கொண்டுவந்து பேசியபோது, நிதி அமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள். அவர் விடுத்த வேண்டுகோளை இந்த இடத்தில் படிக்க விரும்புகிறேன் :—

“ஆனால் நமக்கு உண்மையில் ஆழ்ந்த கவலை ஊட்டக்கூடிய அம்சம் ஒன்று உள்ளது. நம் இந்திய தேசியத் திட்டத்தில் மொத்தச் செலவின் பெரும் பகுதி, இரும்பு, எஃகு போன்ற அடிப்படைத் தொழில்கள் அபிவிருத்திக்காகவும், அந்த வளர்ச்சிக்கு ஏற்றற்போல அதை ஒட்டிப் போக்குவரத்து சாதனங்களில் முன்னேற்றம் காணவும் பயன்படும். பொதுத் துறையில், இந்த இனங்களுக்காகச் சுமார் 2,000 கோடி செலவிட திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இப் பெருந் தொகையில் குறிப்பிடத்தக்க பகுதி எதுவும் தென்னிந்தியாவில் செலவு செய்யப்படுவதாகத் தோன்றவில்லை. நம்மிடம் நிலக்கரி இல்லையென்பது உண்மைதான். ஆனால், தெற்குப் பிராந்தியத் தொழில் வளர்ச்சிக்காகத் தேசத்தின் திட்டத்தில் குறிப்பிடத்தக்க முயற்சி எதுவுமில்லை என்ற உண்மை மாறிவிடாது.

நெய்வேலி பழுப்பு நிலக்கரித் திட்டத்துக்காக சுமார் 50 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த 50 கோடி ரூபாயையும் கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டால் கூட, தெற்கு ராஜ்யங்களுக்காகச் செலவாகும் தொகை விகிதம் அவ்வளவாக உயராது. மேலும் நெய்வேலித் திட்டம் பரீட்சார்த்த நிலையில் இன்னும் உள்ளது. முக்கிய இயந்திரத் தொழில்களை நிறுவுவதற்கு ஏற்ற இடங்கள் தென்பிராந்தியத்தில் நிறைய இருக்கின்றன. அத் தொழில்களுக்காக இடத்தைத் தேர்ந்தெடுக்கும் போதாகிலும், இந்தப் பிரதேசத்துக்குச் சற்று சலுகை காட்டுவது மிகவும் அவசியமாகும். நிலத்தை நம்பி வாழும் மக்கள் தொகையையும், சாகுபடியாகும் ஏக்கரா அளவையும் எடுத்துப் பார்த்தால், இந்த பிரதேசத்தில் இருக்கும் ஜனநெருக்கடிபோல், நாட்டில் வேறெங்கும் கிடையாது. கன மின்சார இயந்திரத் தொழிற்சாலை நிறுவ உத்தேசம் உள்ளது. அதற்குத் தேவையான வசதிகள் அனைத்தையும் நாம் செய்து தர முடியும். சேலத்தில் “பாக்கலை” கணிகளிலிருந்து அலுமினியம் உற்பத்தி செய்ய, நம் மின்சார இணைப்பில், போதிய மின்சாரம் உள்ளது. புதிதாக உற்பத்தியாக விருக்கும் எஃகிலிருந்து கன இயந்திரங்கள் செய்ய ஒரு தொழிற்சாலை இங்கு நிறுவுவதற்கும் இடமிருக்கின்றது. இப்பிரதேசங்கள் குறித்து, நம் கருத்தை நாம் வற்புறுத்தியுள்ளோம். இச் சபையும் என்னுடன் சேர்ந்து இக் கருத்தை மேலும் வன்மையாக ஆதரிப்பதன் மூலம் நம் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு இன்றியமையாததாக உள்ள இந்த அம்சங்களைத் திட்டக் கமிஷனும் இந்திய அரசாங்கமும் உரிய முறையில் கவனிக்கும்படி செய்ய முடியும் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு உண்டு.”

கடைசியில் ஒரு வேண்டுகோளையும் விடுத்திருக்கிறார்கள். “இவைகளை எல்லாம் செய்ய என்னுடைய கரத்தை வலுவடைய செய்யவேண்டும்.” என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் இந்த நாட்டை தொழில் துறையிலே வளர்ச்சியுற செய்வதற்கு திராவிட முன்னேற்ற கழகத்தின் ஒத்துழைப்பை உண்மையிலேயே விரும்பினால் இன்றைய தினம், திராவிட முன்னேற்றக்